

Trên Đời Có Sáu Việc Nên Làm Nhất

Contents

Trên Đời Có Sáu Việc Nên Làm Nhất	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	4
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	9
8. Chương 8	10
9. Chương 9	11
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	15
13. Chương 13	17
14. Chương 14	18
15. Chương 15	19
16. Chương 16	22
17. Chương 17	24
18. Chương 18	26
19. Chương 19	28
20. Chương 20	31
21. Chương 21	33
22. Chương 22	35
23. Chương 23	38
24. Chương 24	40
25. Chương 25	43
26. Chương 26	45
27. Chương 27	47
28. Chương 28	49
29. Chương 29	51
30. Chương 30	53
31. Chương 31	56
32. Chương 32	58
33. Chương 33	60
34. Chương 34	62
35. Chương 35	65

Trên Đời Có Sáu Việc Nên Làm Nhất

Giới thiệu

Thích Nguyễn bị một đoạn văn nhỏ trên mạng làm có chú ý, đoạn nhỏ này tên là: “ Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện”.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tren-doi-co-sau-viec-nen-lam-nhat>

1. Chương 1

CHƯƠNG 1

Lời tác giả:

Lên weibo nhìn, bị những chữ rõ ràng của tiểu đoạn văn làm cho nửa đêm mất ngủ QAQ

Vừa đánh tốt xong 1 đoạn nhỏ, quay ra kiểm tra hòm thư, mới phát hiện chính mình có tin từ trường đại học!?! [Tên ngốc Yahoo đem thư trúng tuyển của ta loại xuống hòm thư rác!!]

Vì cảm ơn nên ta cũng sẽ cố gắng viết xong.

Thích Nguyễn bị một đoạn văn nhỏ trên mạng làm có chú ý, đoạn nhỏ này tên là: “ Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện”.

Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện:

Kí hợp đồng với hai thám tử tư, kêu bọn họ theo dõi lẫn nhau.

Trở thành lão sư danh tiếng, chuẩn bị một bài thi, tất cả đáp án đều là C.

Đợi đến khi có người muốn đánh cái hất xì, ngay trườì khi người ta chuẩn bị kêu to liền hô “Pika pika” (đại khái cũng là tiếng hất xì, có thể viết thành A ĐẾ! nhưng ta giữ lại nguyên văn).

Chạy vào một siêu thị, hỏi người khác năm nay là năm nào, sau khi có người trả lời, hô to “Da ta thành công!” rồi hoan hô chạy đi.

Mua một con vẹt, dạy nó nói: “Cứu mạng! Ta bị biến thành vẹt!”

Mời người nào đó đến văn phòng của người, ngồi trên ghế cao xoay qua nói với hấn “ Ta biết rằng người sẽ đến...”

Cả người khác thường- người bình thường liếc qua cũng chả thèm để ý, nhưng Thích Nguyễn có thể đi làm này nhằm chán “Tối nên làm sự”, bởi vì ba hấn rất có quyền, mẹ hấn rất có tiền, nói tóm lại chính là Thích Nguyễn hấn là cái có tiền lại nhàn rồi Nhị thế tổ.

Thích Nguyễn sờ sờ cằm, đánh điện thoại gọi bí thư: “Uy, đem bản báo cáo tư liệu cá nhân của thám tử tư làm thành sổ tay cho ta”. Sau đó treo điện thoại.

Không hay ho cho bí thư nghe điện, đương nhiên buổi chiều liền đưa đến quyển vở nhỏ.

Thích Nguyễn tùy tay đem vở mở ra liền bị trang bên trái- miêu tả thám tử tư làm chói mù mắt.

Ngọa tào!(mẹ kiếp, đồ rác rưởi...đây là kiểu chơi chữđồng âm) Này hấn mẹ nó bộ dáng cũng rất soái đi!? Xác định đây không phải tạp chí người mẫu?!

— Không sai, Thích Nguyễn nhị thế tổ là một tên Gay *** đăng chính hiệu.

Ảnh chụp là Chương Hữu Chiếu, hình ảnh bắt đến ảnh hấn gương mặt có bảy phần gọi cảm, cùng xương quai xanh khiến người ta chảy nước miếng. Càng miễn bàn hơn là mắt kính màu bạc hấn mang, càng làm cho hấn có cảm giác thần bí, tràn ngập khí tức cấm dục.

Thích Nguyễn cố dần xuống huyết khí dâng lên ở bụng, hít sâu trong chốc lát, hướng trang bên phải nhìn lại...

Ngọa tào a!!! Này cũng con mẹ nó rất soái đi?????!!!

Thích Nguyên bị chấn kinh.

Trên trang bên phải là trinh thám B, tướng mạo xuất sắc không kém gì trinh thám A, hấn nhìn qua càng trẻ tuổi, càng có sức sống, giống sinh viên, nụ cười giống như ánh dương quang ấm áp chiếu vào nhân tâm.

“Con mẹ nó, trinh thám bây giờ đều là do người mẫu đổi nghề đi...” Thích Nguyên thì thào lẩm bẩm.

Thích Nguyên sờ sờ cằm, đánh điện thoại gọi bí thư: “Uy, đem trên tập thám tử tư trang số 17, 18 hẹn gặp cho ta, nhớ rõ hẹn vào thời gian khác nhau” sau đó treo điện thoại.

END 1.

Kun: Ân đây là tự dâng mình lên miện sói a Tiểu Nguyên Nguyên

2. Chương 2

CHƯƠNG 2.

[Chiều thứ hai]

Thích Nguyên nghiêm trang ngồi ở đằng sau mặt bàn công tác, lẳng lặng chờ đợi cửa phòng có tiếng gõ cửa.

Hôm nay hấn có thể cùng trinh thám A, trinh thám B gặp mặt rồi a! Da!

Đầu tiên hấn là ước 1 cái là thành thực cảm phục trinh thám a...

‘Đông—Đông—’

“Mời vào.”

Trinh thám A đi đến, nhìn lại còn muốn soái một ngàn lần. (Thích Nguyên nghĩ)

Hấn nhìn qua càng giống tinh anh thương giới, xuyên tây trang đeo caravat, mang kính mắt, khoe môi nhếch lên mỉm cười.

“Người hảo”. Hấn có gật đầu sau liền đến ngồi đối diện với Thích Nguyên, “Xin hỏi ta có thể giúp ngài việc gì sao?”

Thích Nguyên cùng hấn đối diện hai giây, cứ nhiên mặt có điểm nóng.

“Khụ khụ!” Thích Nguyên một bên dờ đi tầm mắt một bên nói sang chuyện khác: “ Không phải nói trinh thám giới đều phải khoác áo gió, chụp mũ sao?”

Trinh thám A sững sốt, đại khái không nghĩ sẽ có người nhảm chán như vậy, lập tức cười giải thích: “Ta sợ như vậy rất dễ dàng bại lộ thân phận.”

Ta thảo! Người này vì cái gì mặc nhiều lại còn gọi cảm như vậy, không khoa học a. (thích Nguyên nghĩ)

Nói thực ra, hấn đã muốn không thể không chéy ***, đem trinh thám A trước mặt như thế nào đặt lên giường hung hăng làm.

Thiên a! Hấn khẳng định sẽ mặc quần áo mà làm ta, ăn mặc thật ngay ngắn chỉnh tề, mà ta sẽ bị lấy hết...

Làm không tốt còn có thể dùng cái caravat kia buộc tay của ta...

Một bên làm một bên đánh mông ta. (Kun: đậu xanh rau má, ết êm rồi *toát mồ hôi*)

—một bên như thế.

Bất quá cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, Thích Nguyên tuy rằng bản chất thực *** dăng, nhưng chắc chắn rằng, cái mông cao quý của hấn khẳng định sẽ không cùng bình dân dân chúng làm. Hấn có quan điểm phi thường nghiêm trọng về xuất thân, cao cao tại thượng, không ai bì nổi. Nay cũng vì thế mà tạo nên một Thích Nguyên – nam, 24 tuổi, xuất thân tốt đẹp, đến nay vẫn là xử nam, là khách quen của cửa hàng chuyên bán đồ chơi tình thú.

Tuy chỉ là nghi, nhưng cũng làm cho lão nhị của Thích Nguyên cứng rắn không cần thương lượng, đừng quần cũng bị đĩnh đến không còn cách nào gặp người, cũng may là có bàn công tác che.

“Này... Ta đây là muốn người điều tra một người. Hẳn đối ta có uy hiếp, ta muốn người theo dõi hẳn, đem hành trình của hẳn nói cho ta biết”. Thích Nguyên đem túi văn kiện chuẩn bị tốt, có liên quan đến trình thám B đưa cho trình thám A.

Thời điểm trình thám A nhận lấy văn kiện, ngón tay hai người huých nhẹ một cái.

Thích Nguyên phát giác, khổ hạn của hẳn, đầu thẳng nhỏ bắt đầu chảy nước...

END 2

Có bạn nào thấy bạn thụ *** đang ko =.=?

3. Chương 3

CHƯƠNG 3

Qua 1 giờ trình thám B cũng đúng hẹn xuất hiện.

Trình thám B nhìn qua càn bình dị gần gũi hơn một ít. Hẳn cười đến sang sủa mà ôn nhu, ăn mặc có điểm đơn bạc: áo khoác cùng quần bò bó, hoàn mỹ làm tôn lên cái eo rắn chắc, kiêu đôn cùng đôi chân dài (Kun: thật ra ta rất muốn để là mông tròn vênh).

Khiến Thích Nguyên từ khi hẳn gõ cửa tiến vào được 5 giây liền YY tưởng tượng: nhân gia mặc quần tam giác nhỏ, trên bờ cát trắng chạy chạy cùng... cảnh tượng cậu làm hẳn trên bờ cát.

Cậu sỡm hẳn, trùu sấp ôn nhu mà hữu lực, còn có thể 1 bên sẵn sóc hẳn, thủ ***... (Kun: mờa em, làm j em có số nằm trên chứ =.=)

Thích Nguyên phát hiện, thường xuyên cùng tay phải hợp tác không chỉ làm kĩ sảo trên tay ngày càng cao siêu mà còn làm cho liên tưởng càng “đầy đặn”.

Thật đáng mừng thật đáng mừng.

Trình thám B thật sự thực trẻ tuổi. Thích Nguyên nhìn không được giống như quái thú thú hỏi thăm: “Người bao nhiêu tuổi... Ai youu mới 22 a... Mới tốt nghiệp đại học a... Cái gì đại học nha... Này đi làm có vất vả hay không a.”

Mà trình thám B cũng thuộc kiểu người cực kì kiên nhẫn trả lời hẳn, tặng kèm nụ cười trình thám 1*

[1*: Nụ cười trình thám. Người sử dụng: Trình thám B, công hiệu; chữa khỏi Thích Nguyên, đặc điểm: ôn nhu, phẳng phất có thể hòa tan mùa đông].

Cuối cùng Thích Nguyên cũng đem cái túi văn kiện cũng đồng dạng chuẩn bị tốt, có liên quan đến trình thám A đưa cho hẳn, hẳn cười nói: “Không thành vấn đề, giao cho ta đi ~”. Lúc đó, trong đầu Thích Nguyên chỉ có một hàng chữ là: Thú ta thú ta thú ta thú ta thú ta thú ta thú ta thú ta, mau thú ta!!!!

END 3.

4. Chương 4

CHƯƠNG 4

[Qua hai ngày]

Bí thư gọi điện thoại cho Thích Nguyên báo là có vị trình thám A tìm hẳn. Thích Nguyên ăn chơi đàng *** ngũ thải lan ban (ăn chơi triền miên thành thói lâu ngày, tạm hiểu vậy đi). Nếu không phải vì dung mạo hai trình thám thực mỹ, có khi hẳn đã quên cái việc điều tra này.

Trình thám A vừa vào cửa, Thích Nguyên liền ha ha bật cười, nguyên lai trình thám A thật sự mặc lên áo gió lớn, còn đeo kính đội mũ. Đối mặt Thích Nguyên đang không hề có hình tượng cười ngây ngô, trình thám A chỉ là rộng lượng mỉm cười đáp lại.

Này tại trong mắt Thích Nguyên được giải nghĩa là: “Gia, ta chính là đến kiểm duyệt ngài, ngài cứ tùy tiện cười.”

Trình thám A tháo mũ, ngồi xuống, cùng Thích Nguyên hàn huyên vài câu.

Mà trong mắt Thích Nguyên chỉ có cái khăn quàng cổ trên cái áo gió của trình thám A, trong lòng tiếc nuối nghĩ: Này nam nhân làm sao mà mặc phù hợp thời tiết nhanh vậy a?

Nguyên do là hai ngày nay nhiệt độ hạ, Thích Nguyên còn chưa có cơ hội nhìn đã mắt a.

Lúc này, hẳn nghe trình thám A nói: “Không dối gạt ngài, ta phát hiện ra rằng người mà người muốn ta tra kia có 1 bí mật dơ bẩn.”

Thích Nguyên lại vui vẻ nghĩ: Ta mẹ nó muốn các người chính là muốn trêu đùa các người a, còn có thể tra ra cái gì, chẳng lẽ hẳn cũng mỗi ngày giống ta XXOO? Ha ha ha cấp ~ (chỗ này ta chém nhiệt tình)

Trên mặt vẫn nghiêm túc nói: “Àn, mời nói.”

“Chuyện này thực sự là sự tình nghiêm trọng, vì để phòng ngừa vạn nhất... Ta nghĩ nên đến nói bên tai ngài.”

Thích Nguyên kinh ngạc, không phải đâu? Hẳn thật đúng là tra ra chuyện chim cò gì? Không phải người này đùa giỡn ta đi. Nhưng ngẫm lại hẳn lại tưởng tượng, đây chính là cơ hội tuyệt hảo cùng đại soái ca thì thâm thân mặt a.

Nghĩ đến đây, Thích Nguyên mặt đỏ hồng, ra vẻ trấn tĩnh nói: “Hảo, phiền toái người.”

Chỉ thấy trình thám A chậm rãi đứng lên, lướt qua bàn công tác đi đến bên người hẳn, trên cao nhìn xuống theo dõi hẳn.

“Nói... Nói đi...” Không biết vì sao, Thích Nguyên bấn loạn hẳn làm cho cảm thấy có chút bất an.

Trình thám A cời lên một mặt quỷ dị tươi cười, sau đó—

Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai một phen cởi tung áo gió!

Ngạch, thần a!!!! Tiểu kịch trường trong đầu Thích Nguyên liên tục bạo tạc. Bởi vì bên trong vạt áo gió của trình thám A, y không có mặc áo, chỉ có cái quần bò suy suy sụp sụp treo tại khổ bộ. Lồng ngực rộng lớn, cơ thịt sung túc rắn chắc, cơ bụng sáu múi, dưới rốn, lông nhung chảy xuôi theo dáng xương hông cho đến khi bị quần bò che khuất.

Thích Nguyên máu mũi còn không kịp chảy xuống dưới, trình thám A liền nhanh chóng cởi quần bò.

Ngọa tào!!!! Hẳn không mặc quần lót aaaaaaaaaaaaaa!!!! [OAO] Trong đầu Thích Nguyên bùng nổ.

Hành vi của trình thám A thể so với tên biến thái cuồng *** trên đường, nhưng Thích Nguyên nghĩ, nếu hẳn thật sự đi làm biến thái ***, tuyệt đối là tạo phúc cho nhân loại, đền đáp cho xã hội.

Bởi vì trình thám A thật sự rất là có liêu (?), khổ hạ nặng trĩu nhất đại căn (Ờm, tự hiểu =.=), nhan sắc đồ sộ, hình dạng tuyệt đẹp, còn không có cương hoàn toàn đã làm cho người ta cảm nhận được tính uy hiếp. Mặc dù đã xem quan không ít phim a phiến*nhưng Thích Nguyên cũng không nhìn được cục hoa căng thẳng, nghĩ muốn quỳ xuống cúng bái: Thần khí a!

*A phiến: *** gay, gay video

Thích Nguyên phát hiện, thẳng nhỏ phía trước thật vô dụng mà tự đứng lên, eo lại nhuyễn. Hẳn trường kì dùng mát xa bỗng tự mình làm mặt sau, tất nhiên là mong được “giải khát”, nay nhìn thấy “cự long” này, thật là *****. Merlin a, khát vọng mút, liếm, nghiên, sau đó bị ba ba babababababababababababababababab N lẫn ba ba ba (tiếng gừ đò va chạm các bạn tự biết) tâm tình có thể nghĩ tư.

Thích Nguyên nuốt nuốt nước miếng.

Tại hấn trong đầu đang song gió gào thét, tầm mắt hấn cũng chưa từng rời đi, thì trinh thám A cũng đá rưng được quần bò, khăn quàng cổ, lão nhị cũng nhoáng cái ngẩng đầu, hấn mỉm cười nói: “Xem đủ chưa?”

Thích Nguyên nháy mắt phản ứng nhận ra rằng hấn bị [khoái hoạt] cưỡng gian: “Người người người người người muốn làm gì?! Tâm lý biến thái sao!!!!

Ba—

Thích Nguyên bị mặc danh kì diệu nhưng không chút nào hàm hồ cái tát. Tuy rằng khí lực không lớn, nhưng cũng đủ cho Thích Nguyên được nuông chiều từ bé cầm tức.

“Người mẹ nó——“ Không ngờ vừa định đứng dậy đánh trả, hấn lại bịán trở về trên ghế dựa, cầm bị hung hăng mở ra, đại nhục bỗng mà hấn tha thiết mơ ước cứ thế thẳng tắp nhét vào miệng.

Tuy rằng Thích Nguyên cảm thấy cái cắn kia trong miệng thật hảo mỹ vị, hảo muốn ăn, cái mông *** đang cũng nhanh chảy nước, nhưng nam nhân tối trọng yếu là cái gì—? – Tôn nghiêm! Hấn đường đường Thích Nguyên đại thiếu gia như thế nào có thể để loại tiện nhân này bài bố?!

Hấn nâng lên hai tay, không muốn làm nô lệ, vừa định đẩy ra người trước mặt, song cổ tay liền bị bắt được, ghim lại ở sau đầu.

Không đúng a, con mẹ nó thẳng trinh thám này một tay niết cầm ta, một tay ấn bả vai ta, lấy đầu ra 2 cái tay khác ? Con mẹ nó, ta nên biết rằng, bộ dạng dễ nhìn như vậy khẳng định là người ngoài hành tinh!!!

Thích Nguyên cố mở mắt nhìn lại, muốn chứng kiến trinh thám A xúc tu, lại kinh ngạc trông đến phía sau người không nên ở chỗ này, đang cười phi thường khải — trinh thám B: “Hải... lại thấy mặt rồi.”

END 4

P/s: đê ma ma, dài về lu!

5. Chương 5

CHƯƠNG 5

Thích Nguyên cố gắng mở mắt nhìn lại, muốn chứng kiến xúc tu của trinh thám A, lại nhìn đến phía sau một người không nên ở chỗ này, đang cười phi thường khải — trinh thám B: “Hải~ lại thấy mặt rồi.”

Thích Nguyên bị hấn “Hải ~” đến xuân tâm nhộn nhạo, nghĩ muốn cho hấn cái tiếp đón thật đặc biệt, đáng tiếc miệng bị côn thịt rắn chắc của trinh thám A nhét cho tắc cả miệng, thật sự một lời cũng không nói được.

Trinh thám B có vẻ thực lí giải hấn, cười đối hấn gật đầu, một tay cầm hai tay hấn, thận tay cầm lên cái di động hấn đặt trên mặt bàn công tác: “Này của người?”

Thích Nguyên duy trì tư thế bị bắt hàm trụ gật đầu nhẹ một cái.

Trinh thám B bộ dáng thật cao hứng, cười cười mở ra máy ảnh, xoay qua mặt Thích Nguyên ‘tách tách’.

Thích Nguyên ngây ngẩn cả người, chỉ thấy trinh thám B thao tác rất linh hoạt án điện thoại của hấn: “Người có ngoạn weibo đúng không... Ân, thấy rồi, là chỗ này a... Aiyou vẫn là v a~ ... Nhạ, chỉnh sửa đã xong, ảnh người ngậm đại kê kê của X, nếu ta ấn gửi đi... Tất cả mọi người sẽ nhìn thấy ‘Người’ phát cái weibo này, người biết rồi?”

Thích Nguyên nháy mắt liền QAQ [hậu quả thiết nghĩ hấn không thể chịu nổi] chuông to lớn tiếng ở trong đầu hấn xao vang, đăm lượn lờ.

Trinh thám B nhìn thấy biểu tình khản trương của hấn biểu tình càng vui vẻ: “Không muốn ta phát, đúng hay không ~”

“Ngô ngô ân!!!!”

“Kia... chúng ta nói cái gì, người đều phải nghe lời, hảo không hảo ~?”

“.....”

“Không được sao?” Trinh thám B dường như có chút ủy khuất chề môi, ngón tay lại dời về phía phím gửi đi.

“....Ngô ngô.....”

Trinh thám B lại lộ ra nụ cười mê người: “Quá tốt!”

Nhưng Thích Nguyên đã muốn kinh khiếp, hấn này mẹ nó là trả thù trắng trợn a!!!!!! Nhất định là trả thù ta đã đùa giỡn bọn họ đi!

Chơi—— bị chơi——

Một kết cục mà Thích Nguyên không muốn nhìn đến.

Thấy hấn đã không dám phản kháng lại, trinh thám A cũng liền không khống chế hấn nữa, theo lời nói cũng chậm chậm rút ra ngoài. Còn không quên vỗ nhẹ vỗ hai má có chút đau nhức của hấn, bình luận: “ Khẩu giao còn cần phải học hỏi thêm.”

Thích Nguyên ủy khuất nhu nhu mặt.

Trinh thám B sờ sờ tóc của hấn: “Tiếp theo đây.... Nên ngoạn như thế nào a~”

A ra chú ý nói: “Trước tự cởi sạch đi.”

END 5

Kun: theo như gợi ý, truyện sẽ có thay đổi chút ít về xưng hô, thụ là hấn, công A là anh, công B là y. Vốn ta cũng định để thụ là cậu đấy, nhưng mà thằng thụ này *** đang mà đáng đánh quá nên gọi là cậu thì hơi bị chuối cả quả nên thôi

Cầu comment, tớ biết rằng các bạn rất thích đọc chùa, như tớ, nhưng mà tớ muốn xem ý kiến các bạn về truyện, dù sao thì rất cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện.

À mà tớ là tớ thích anh công A nhá =)))))))))

6. Chương 6

CHƯƠNG 6

Thích Nguyên đứng dậy, có chút run rẩy cởi bỏ nút thắt trên áo, nửa người trên rất nhanh liền xích lõa. Hấn dáng người tiêm gầy, có chút cơ nhục, nhưng là vào phòng tập thể thao luyện được cái này, không có tác dụng gì, hơn nữa bởi vì trường kì ngồi văn phòng, màu da tái nhợt. Cảm nhận được hai đạo ánh mắt nóng bỏng dừng ở trên người, Thích Nguyên vừa cảm thấy hoảng sợ, lại vừa có chút thích thú *** đang, chân một trận lại một trận nhuyển, hạ phúc lửa nóng.

Cởi bỏ dây lưng, cởi ra quần dài, Thích Nguyên chật vật đến không thể che dấu.

B xì bật cười: “ Ai, người xem, hấn đều đã muốn thấp thành như vậy ~”

Ngay trước quần lót màu xám đậm dẫu ướt một mảng lớn, hình dạng căn nguyên bị bó vào, chỉnh tề hình dạng cương lên.

“A, sao hóa.” A bổ đao. (dở phắc?)

Thích Nguyên bị nhục nhả mặt đỏ bừng, cởi quần lót, tính khí còn chưa có bị ai động vào đã muốn thủy lượng thủy lượng đỉnh ở đẳng kia, quả thật đúng là đáng bị nói như vậy.

Thanh âm A lại vang lên: “Xoay người, chân tách ra... Mở rộng thêm chút nữa! ...Ấn, xoay người, tay chống vào tường, đứng ... Mông nâng cao lên.” Thích Nguyên nghe một khẩu lệnh lại làm một động tác, ngoan ngoãn đem cúc hoa lộ ra.

“A, hấn hảo nộn a.... là hồng nhạt ~”

Này... Xem như khích lệ, làm cho Thích Nguyên chỉ có thể đem mặt đó bừa giấu ở cánh tay.

Sau đó, ngay lúc hấn còn chưa hoàn toàn chuẩn bị xong, một ngón tay thon dài liền phút chốc xáp đi vào.

“...Ồ!” Thích Nguyên khấn trương rướn lên phía trước trốn, nhưng eo rất nhanh bị đè lại.

“Àn... bên trong cơ nhiên... đã muốn ướm đấm a.” Hấn là nuốt hết được ngón tay.

“Phốc.... hấn cơ nhiên là của hiem a ~ cái này càng có thể hảo hảo ngoạn chơi rồi ~” Nói, ngón tay B cũng liền tiến vào, hai người đồng thời ở bên trong hấn giảo lộng.

Chưa từng bị ai đụng vào như thế, cũng chưa từng bị ai lăng nhục như vậy, Thích Nguyên tuy rằng cảm giác thực sợ hãi, nhưng là không thể phủ nhận nội tâm có chút chờ mong, hấn nghĩ muốn được lấy tư thế chó cái này bị hung hăng thao lộng đã muốn thật lâu thật lâu.

Cứ coi như hấn không muốn thừa nhận trong lòng nghĩ gì, cũng không thể không nhìn phản ứng thân thể, sau huyết động, hai người tích cực cảm rút càng làm hấn thấy ngứa ngáy, cảm giác không đủ.

Muốn càng nhiều hơn cái khác tiến vào...

“Uy, người *** dâng thành như vậy... Trong văn phòng nhất định sẽ giấu gây mát xa linh tinh gì đó đi.” A một bên trạc một bên hỏi.

B hiển nhiên cũng đối đề nghị này thực hưng phấn: “Đúng a~ người đặt nổ nơi nào đâu? Dem lấy ra ngoạn nha~”

Không thể không nói, A vẫn là đoán rất chuẩn, Thích Nguyên quả thật thích khi không có việc gì liền ở trong văn phòng sấp sấp mông. Nhưng tình huống trước mắt này, hầu hạ hai căn côn thịt thật liền một lúc, lại còn bị đạo cụ chơi, hấn không muốn bị tươi sống làm đến chết a.

Không được, tuyệt đối không thể nói!

“Ta... Ta không có cái loại này nọ...”

“A, hấn nói dối...” B thu hồi khuôn mặt tươi cười, có chút thất vọng ngồi trước mặt hấn – trong tay giờ di động. “Không nói sao, ta đây phát nha~”

“Thực không có a, các người thực không nói lý sao!!!!” QAQ

B tạm dừng một chút, nhìn mặt Thích Nguyên theo dõi ánh mắt hấn.

Thích Nguyên chột dạ.

Hấn tuy rằng trong lòng hô “Chịu đựng, cố chịu đựng!!!”, nhưng B lại ôn nhu, hai mắt sâu không thấy đáy nhìn chăm chú hấn, Thích Nguyên vẫn là túng quẫn, rời đi tầm mắt.

Không tránh được ánh mắt B: “Quản nhiên đúng là nói dối...” Nói xong liền muốn ấn nút gửi đi.

“Ngăn kéo, ngăn kéo, đếm ngược từ dưới lên ngăn kéo thứ hai!!!”

Đang lúc Thích Nguyên vì trình tiết cái mông mình mà rơi lệ, B đã muốn vui mừng phát hiện tâm đại lục: “Ai, người mau nhìn a... Đây cũng không chỉ là gây mát xa thôi đâu ~”

Thích Nguyên tim đau thắt, hấn biết chính mình không chỉ có gây mát xa, hấn còn không phải là khách quen của 3 cửa hàng VIP sao [giờ phút này không thể lấy đó làm vinh dự].

A cũng rút ngón tay ra, đi qua xem.

“... Trứng rung, khí cụ mát xa điểm G, chuối hạt, kẹp đầu nhũ cá sấu,... Gây mát xa... không đúng, là gây mát xa gia truyền.....” hiển nhiên, hiểu biết vô hạn như A liền bị khiếp sợ đến: “Ta nói, người không phải là nghiện sự tập mảy thứ này đi..”

“Không phải đâu ~ hấn là bán mấy cái này đi ~”

A cùng B nhìn nhau, cùng quay lại xem Thích Nguyên, lại nhìn đến Thích Nguyên đã muốn lui vào trong góc, người nhuộm thành một bãi nước lạnh run: “Đừng, thật sự đừng... Đừng cái loại này... Ta, ta còn ăn không vô đâu!”

Cùng kia cái dạng xụi lơ bộ dáng, đối lập lại là hạ thân cứng nhắc giương lên không ngừng chảy nước dích côn thịt.

END 6.

P/s: vãi lúa em thụ, ta đã bảo em *** đừng khốn nạn đáng ăn đòn mà.

Comt đi các tình yêu!!!!

7. Chương 7

CHƯƠNG 7

A cùng B liếc nhau, đồng thời tiến lên nhắc bóng Thích Nguyên.

Thích Nguyên ngay tức khắc bị ném tới trên sô pha của văn phòng. Này sô pha bình thường chuyên để Thích Nguyên dùng để ngủ gật, tất nhiên là rộng, mềm, chắc chắn, bằng da đẹp chất lượng tốt nhất. Mà giờ phút này nó cũng phi thường thích hợp để ba người ở bên trên *** loạn.

B lấy đến một cái gậy mát xa điểm G ở trước mặt hấn lắc lắc: “Đùng cái này, ân? Ngoan, sẽ không đau.”

Khí cụ mát xa điểm G Thích Nguyên cũng cất trữ vài cái, lúc này Thích Nguyên không thể không thừa nhận, B thực sự có bàn tay vàng, tùy tiện lấy lại là cái hấn thích nhất.

Thích Nguyên bị đè trên sô pha, hai chân mở ra, B ngồi ở trên đầu hấn, phụ trách ghìm tay hấn, A thì đè chân hấn, đem mát xa bóng tiến vào.

Thân thể chờ đợi đã lâu, không thể giữ được thái độ như không có gì, *** thái bất đầu lộ ra.

“Ân... A aa, a...!” Thích Nguyên tìm lòng không đậu đem hai chân càng mở lớn hơn một chút, vặn vẹo thân thể càng làm cho tuyến tiền liệt nhận được kích thích mãnh liệt., “Lại nữa... Sâu vào! Ân... thật thoải mái... Ân a...”

Hấn đục tiên đục tử gãy dựa, A đúng lúc giúp hấn đâm thật sâu, hấn bị một lần lại một lần đâm, không chịu được bắn.

Dường như bị bắt buộc cao trào làm Thích Nguyên cảm giác không thích hợp, nhưng còn chưa kịp hồi thần, cả người hấn liền bị nhắc lên, cái gì đó trong miệng bị rút ra, một căn nhục côn nóng bỏng tổng thẳng vào. B cũng cởi quần, vỗ nhẹ hai má hấn khiến hấn phải ngậm lấy cái của y.

Lúc này Thích Nguyên rốt cục phát hiện ra rằng, hấn trước kia dùng gậy mát xa đều là lãng phí thời gian!

Nhục thể va chạm so với hấn tưởng tượng còn tốt hơn, cùng với gậy plastic lạnh băng ông ông rung động hoàn toàn bất đồng, côn thịt thật mang đến cảm giác phù hợp cùng co dãn, người thao phía sau hấn còn có thể làm cho thân thể hai người va chạm phát ra thanh âm ba ba ba, đặc biệt sinh động cùng *** mĩ. Huống chi A kĩ xảo cao siêu, nhiều lần chuẩn xác không sai một li đánh vào điểm mẫn cảm trong thân thể hấn, hung hăng nghiền nát đem huyết động vừa đạt cao trào của hấn đánh nhuộm.

Nước mắt Thích Nguyên liền rơi xuống.

“Nha, hấn lại cứng lên.” A sờ soạng một phen nói.

B nở nụ cười: “Hảo mẫn cảm a~ uy, chúng ta đem hấn làm đến chỉ có thể bắn nước tiểu có được không a.”

“Người trẻ tuổi thật dồi dào sức sống, được ta phụng bồi.”

Thích Nguyên một trận hoảng sợ bi thiết: “Ngô ngô” Đem côn thịt trong miệng phun ra: “Đùng! Đùng đùng đùng đùng a!!!!”

A và B dừng lại, không nói lời nào, nhìn hấn.

Thích Nguyên nhất thời bấp lực như núi cao đèo: “.....Ta, ta là nói..... Cái kia..... Ta thận hư!!!”

“A?” A đầy mặt không kiên nhẫn.

“Thật! Là thật! ... Ta thận hư... Bắn quá nhiều.... sẽ chết” QAQ

Này vung về lấy cố vừa ra, không khí nháy mắt trở nên thật xấu hổ. Thích Nguyên run run ngẩng đầu, phát hiện A cùng B tuy rằng cũng chưa nói tiếp, nhưng ánh mắt trao đổi nhau bùm bùm, hảo ái muội.

Vài giây sau, A bất động thanh sắc rút đi ra ngoài, B hạ thấp eo, ôn nhu nâng mặt hắn, nhìn thật gần: “Người không muốn, chúng ta liền không bắt buộc người, ân ~?” Nói xong còn hôn lên môi Thích Nguyên một cái.

Thích Nguyên tâm hồn như thiếu nữ phanh phanh phanh nhảy.

“Hảo, đừng giả vờ nữa”. A đi trở về, cầm trong tay... băng dính trong suốt cùng 4 quả trứng rung!!!!!!!!!!!!
“Làm việc!” (ta thít câu này, kết mẹ nó anh A rồi!)

B lại cười đối Thích Nguyên: “Chúng ta chơi cái khác ~”

Bốn trứng rung nhanh chóng dán tại hai đầu nhũ hồng nộn của hắn, tính khí cùng cúc hoa. Sau đó, một đoạn ngắn băng dính trong suốt liền dán tại..... mắt nhỏ trên tính khí QAQ.

“...??!!” Thích Nguyên trợn mắt .

“Như vậy thì sẽ không bắn, hảo hảo hưởng thụ ~” Hai tên ác ma cười dự tợn bật chốt mở trứng rung. (ác ôn vãi)

END 7.

P/s: comt đi các bạn, tớ buồn quá.

8. Chương 8

CHƯƠNG 8

Thích Nguyên mẫn cảm chịu đựng cảm giác kích thích cường liệt, lập tức cả người đều khó chịu: “Ân...! A, không được.... Rất... cường liệt.... Ân a... Thật khó chịu!”

Tiếp đến, A cùng B đổi vị trí, B làm mộng hắn, còn A nhét cứng cái miệng hắn.

B đại nhục bồng không hề kém cạnh so với A, đồng dạng hữu lực đâm vào sâu bên trong hắn, sát liên tục vào điểm mẫn cảm của hắn, khiến hắn thích đến mức không kêu được ra.

“Nhĩ hảo bồng a... Làm người, nơi này sẽ siết chặt ta~” B một bên khích lệ hắn, một bên nhu mộng hắn.

“Người có thể thử chậm rãi ma sát, hẳn cả người sẽ phát run.”

Thích Nguyên nghe được B lầm bầm nói : “Không cần người nói ta cũng biết.” Liền bắt đầu giảm dần tốc độ xuống.

Thích Nguyên cảm giác mình sắp bị giết chết, cư nhiên trong mười giây ngắn ngủi hắn có xúc động bản tính, eo một lần lại một lần muốn đưa về phía sau, phối hợp với nhịp nhập của B, miệng còn tắc một đại nhục bồng. Giống như tiểu hài tử tức giận phồng má, không có người để ý đến cảm giác của hắn, chỉ là điên cuồng làm hắn.

Chỉ chốc lát sau, hắn liền cả người ửng hồng, co rút, miệng mơ hồ phát ra thanh âm nức nở, nước mắt cũng theo hai bờ má chảy xuôi xuống.

A buông miệng hắn ra: “Người có cái gì muốn nói sao?”

“Đẻ ta bắn...!! A A... Van cầu các người để ta bắn... Ta muốn.... Bị giết chết.... Ân a a....”

B động tác không ngừng nghỉ, hơn nữa nhìn qua tâm tình rất tốt, cứ nhìn bộ dáng hưởng thụ đến thất thần của hắn: “Vây người trước nói, người không phải khiếm làm ~” (?)

“Ân.... Ta.... Thích bị thao... A a,... Nhanh lên đi... Ta hỏng mắt... Không cần tái... Đỉnh chồđó!”

“Thích đại kê kê của chúng ta sao?”

“Thích, rất thích...Ân a...”

“Kia.....” A đến gần bên tai Thích Nguyên “Người còn thận hư sao?”

Thích Nguyên ủy khuất đến muốn khóc: “Không hư! Không hư!! Không bao giờ hư!!! Cho ta bắn...! Đem ta thao bắn!!!”

A, B nhìn nhau cười, nhẹ nhàng kéo rút băng dính dán ở tính khí hần, dịch thể lập tức bắn mạnh ra.

Thích Nguyên triệt để thoát lực, ngồi phịch ở trên sô pha, giống con cá chết thoi thóp hơi thở, động cũng không buồn động.

Trúng rung mấy cái linh tinh bị lấy ra, A cùng B bắt đầu chân chính vật lộn, thay nhau ra trận thao hần.

Thích Nguyên không biết chính mình bị chơi bao lâu, cũng không rõ hai người kia bắn bao nhiêu lần, mình bắn bao nhiêu lần. Chỉ biết mộng mình không từng được nghỉ ngơi, bên trong bên ngoài đều bị bắn, trên người toàn là chất lỏng nhầy nhầy của nam nhân.

Lúc sau, Thích Nguyên quả thật không thể tiếp tục bắn ra cái gì. A, B hảo tâm không bắt hần bắn nước tiểu, nhưng cuối cùng bắt hần quỳ xuống, trước mặt bắt hần phục vụ đồng thời cả hai căn. Lúc này Thích Nguyên tinh thần đã muốn hoảng hốt, ngay cả ngồi chồm hồm đều là miễn cưỡng.

Thời điểm hai cỗ nhiệt lưu phun đến mặt hần, Thích Nguyên bắt đầu nghĩ, di, hết thấy là như thế nào phát sinh, như thế nào ta mặc danh kì diệu bị cưỡng gian, còn bị làm như đống thịt vụn giống nhau, tại sao trên người đều là tích dịch của nam nhân?

Thực thích, nhưng nói thật, Thích Nguyên cũng có chút ủy khuất.

Thể lực cùng trí lực song song cạn kiệt, đại thiếu gia nhất thời trước mắt đen một mảng, té xỉu.

END 8

P/s: ta làm vội chương này nên mn xoát lỗi hộ nhé, còn lời tác giả chương sau ta sẽ làm.

9. Chương 9

CHƯƠNG 9

Thích Nguyên mơ một giấc mơ kì lạ.

Nội dung giấc mơ hình như là hồi tiểu học, học được một áng thiên cổ văn, kêu [Lang]

Hần trong mộng làm một đồ tể, đi tới phía trước, đằng sau đi theo hần là hai cái đại vĩ ba lang [sói, đuôi lớn]. Hần đem thịt xương đầu mang theo bên người ném cho chúng nó, muốn cho chúng nó dừng theo. Nhưng là một mặt gặm xương, một mặt vẫn theo.

Lúc này Thích Nguyên nhớ tới nội dung thiên cổ văn, liền vui vẻ, dựa theo tình huống, hần chỉ cần tìm đến một thảo đôi (cỏ j đấy, bạn nào biết chỉ tớ), là có thể đuổi này hai cái súc sinh.

Vì vậy hần bắt đầu tại ven đường tìm thảo đôi.

....

Ni mã, làm gì có cây cỏ nào đâu??!!

Ven đường chỉ có một căn hình phòng bán lộ, đầy đất đều là hình cụ.... cùng đồ dùng tình thú???!!!!

Cứu cứu cứu cứu cứu!!!!!!

Thích Nguyên vừa quay đầu lại, bị dọa tiểu ra quần, kia lưỡng đại vĩ ba chính là đang thidiên thidiên hướng hần chạy tới đâu.

Hắn bị bình một tiếng đê trên mặt đất, mở mắt ra liền thấy, hảo nha, đại vĩ ba lang biến thành hai đại soái ca????

Thích Nguyên còn chưa kịp cao hứng, liền bị nắm cổ.

“Nói! Người còn thận hư hay không?” “Nói! Người mới không phải loại thanh cao gì! Chúng ta đến thao người, người còn phải quỳ xuống cảm ơn chúng ta!”

Thích Nguyên chỉ có thể ở bên dưới

~ QAQ

“Không cần a~ Không cần a~”

Sau đó..... Hắn liền tỉnh.

Ý thức tuy rằng khôi phục, nhưng mí mắt nặng đến mức không thể nhấc nổi lên.

Thích Nguyên trong lúc nửa tỉnh nửa mê nhớ lại sự tình, nhất thời thể xác và tinh thần đều mệt mỏi.

Ngọa tào! Tôn nghiêm, tiết tháo, còn có trình tiết!...Đều nẹ nói tan thành mây khói, theo gió biến mất vô tung vô ảnh.

Càng không xong là, hai phạm nhân còn đang nằm bên cạnh hắn đâu. Chuyện này Thích Nguyên không cần mở mắt liền biết, bởi vì, hắn đáng thương tiểu j j còn đang bị một người nắm trong tay thưởng thức, sau cúc hoa còn đang bị ngón tay người kia sấp a sấp, các người hai người là đồ cầm thú!!!! TAT

Thích Nguyên nghĩ, không được, ta không thể như vậy, ta là nam nhân, có tôn nghiêm, có cốt khí của một hảo nam nhân, ta như vậy có thể nào bị hai nam nhân phạm tội cường gian, nghĩ muốn ngoạn như thế nào liền ngoạn đâu? Ta phải đứng lên a! Ta muốn phản kháng a! Kể cả trong tay họ nắm nhược điểm ta ta cũng phải liều mạng a! Cùng lắm là thân bại danh liệt, cá chết lưới rách thôi! Lão tử muốn chứng minh mình là đàn ông đích thực!!!!

Hắn yên lặng giả vờ ngủ trong chốc lát, tích cốp từng tí một cả người bá vương khí, sau đó... “Cáp ——” một tiếng, từ trên giường bắn lên, đem hai người bên cạnh đá văng ra 5 cm. Sau đó lại vì cả người như nhũn ra lại ngã xuống.

A,B hiển nhiên cũng đều bị hoảng sợ.

“Người.... Người tỉnh rồi ~”, B muốn tiến lên sờ mặt hắn.

“Cút ngay!!!!!!” /o-o#/ Thích Nguyên chống giường ngồi dậy. “Giờ còn dám bính lão tử?!!! Ảnh chụp các người muốn phát thì cứ phát! Tiền thuê sát thủ ta vẫn là có! Cùng lắm chúng ta chết rồi cùng chơi tiếp! Lão tử mới không sợ các người!!! Các người! Các người hai cái khốn kiếp! Cầm thú! Phạm tội cường gian! Con mẹ người dương *****. Các người dựa vào cái gì. Dựa vào cái gì đối ta XX lại OO! Ta cũng là cha mẹ sinh ra nuôi dưỡng tử tế, thật nhiều người thương ta,... Luôn luôn không có người khi dễ ta... Các người như vậy... Hoàn toàn không có quan tâm cảm thụ của ta QAQ... 5555555555555555...”

Thích Nguyên là vì tôn nghiêm đứng lên, nghĩ muốn chứng minh mình là hán tử, đáng tiếng nói nói liền khóc lên, cảm giác hảo hảo ủy khuất.

A cùng B nhìn hắn phản kháng kiên quyết như thế, cảm xúc kích động như thế, không khỏi hai mặt nhìn nhau, biểu tình lung túng không tốt nói: “Này..... Sự tình phát sinh chẳng lẽ không đúng như người vẫn hy vọng sao.....”

END 9.

P/S: cắt nghệ thuật quá nha, đang lúc đối thoại thì cầu tôm một phát.

Chương này nhiều chữ hơn mấy chương trc. Cầu comment các nàng ề!

10. Chương 10

CHƯƠNG 10

A và b nhìn đến hấn phản ứng kiên quyết như thế, cảm xúc kích động như thế, không khỏi hai mặt nhìn nhau, biểu tình không tốt lung túng nói: “Này....sự tình phát sinh chẳng lẽ đúng như người hy vọng sao...”

“Hy vọng cái rắm!”

“Chờ, chờ một chút! Người đem chúng ta gọi đến... Không phải vì muốn làm với chúng ta sao?”

“Đi cái đầu người! Ta tìm các người là vì... Là vì... Ta nghĩ muốn đùa giỡn các người a!”

“Cái gì?”

“.....Tìm hai trinh thám... Để cho bọn họ theo dõi đối phương... Không phải là cái chuyện thực vui vẻ sao...”

==

“Cho nên.... Người không biết chúng ta hai người biết nhau sao?”

“...Nani? - |||||” (tạm dịch: cái gì cơ? Các bạn xem phim Nhật chắc cũng biết)

“Uy uy~ người không lẽ là tư liệu tóm tắt về chúng ta cũng không xem qua, liền đem chúng ta trước gọi đến đây đi ~”

“....Quả thật.... không có xem quá....”

Thích Nguyên một bộ ngực ngực bộ dáng khiến A nhìn không được bóp trán: “.... Ta gọi là Mộc Hựu Yết, hấn gọi là Mộc Hựu Siêu...” [dịch lái đi là không có tiết tháo ~ Nga, ta giỡn thôi – Tác giả] (vãi, đến h mới biết tên 2 thằng, mà lại anh em nữa chứ, cái đêch số thằng thụ đúng số cờ hó rồi).

“.....A! Cho nên....!!! Các người là....”

“Àn, hấn là em trai ta Người bình thường nhìn thấy tên của chúng ta đều sẽ hiểu được chúng ta là thân thích đi, người đem chúng ta trước sau gọi tới, khiến chúng ta theo dõi lẫn nhau, ra giá lại đặc biệt hào phóng, bỏ qua bàn bạc điều kiện... trước kia..... chúng ta cũng là từng bị kẻ có tiền yêu cầu như vậy.”

“Bất quá về sau bị chúng ta chính thật thăm a thăm ~” Mộc Hựu Siêu tiếp lời nói.

“Hơn nữa...” Mộc Hựu Yết nói tiếp, “Người mặt ngoài thì có vẻ thật cứng rắn, nhưng ánh mắt nhìn ta lại dường như là hận không thể để ta trực tiếp đến làm người.”

“Đúng vậy a~! Cho nên.... Chúng ta liền tưởng rằng..... Người thích sắm vai nhân vật như vậy.....” Mộc Hựu Siêu bày ra biểu tình cún con.

“Chúng ta đều cảm giác người thực ngon miệng, chơi một lần còn chưa thấy mệt. liền ‘theo ý tứ của người đến đây’, ai biết người đại đột, ngay cả tên của chúng ta cũng còn chưa xem qua..”

Mộc Hựu Yết cùng Mộc Hựu Siêu giải thích xong, có điểm chột dạ lại có điểm bất đắc dĩ nhìn Thích Nguyên.

Thích Nguyên lúc này đã muốn ——-OAO—— trạng thái.

“Ta... ta...” Thích Nguyên cứng họng, cảm giác buồn bực hối hận như bài sơn hải đảo kéo đến, khóc không ra nước mắt.

Con mẹ nó, ta như thế nào có thể ngu đến như vậy đâu!!!!!!

Nói thật ra thì cũng không cần truy cứu nhiều, bởi vì giữa ba người độ hảo cảm hảo cao hảo cao? Vì thế nhị thể tổ cùng hấn hai cái soái ngục đại trinh thám HE...

Nhóm 2 trinh thám chuyên môn phụ trách tìm tòi nghiên cứu Thích Nguyên thiếu gia thời điểm phát tình cùng điểm mẫn cảm.

END 10

P/S:

Bộ ba đầu tiên đã xong, không biết tiếp đến sẽ là cặp nào nhỉ? Thú thật có bạn nào thấy hăng không, tớ thì thấy hăng, thôi kệ, vì tớ vừa đọc vừa edit mà. Nhưng mục đích truyện này chỉ để các nàng giải trí chứ thực ra để đòi hỏi nội dung sâu sắc và từ ngữ chau chuốt thì.... Ta cũng không chắc đâu, mn thông cảm nhé.

11. Chương 11

CHƯƠNG 11

Tề Âm bị một đoạn văn nhỏ trên mạng làm có chú ý, đoạn nhỏ này tên là: “ Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện”.

Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện:

Kí hợp đồng với hai thám tử tư, kêu bọn họ theo dõi lẫn nhau.

Trở thành lão sư danh tiếng, chuẩn bị một bài thi, tất cả đáp án đều là C.

Đợi đến khi có người muốn đánh cái hất xì, ngay trườì khi người ta chuẩn bị kêu to liền hô “Pika pika”

Chạy vào một siêu thị, hỏi người khác năm nay là năm nào, sau khi có người trả lời, hô to “Da ta thành công!” rồi hoan hô chạy đi.

Mua một con vẹt, dạy nó nói: “Cứu mạng! Ta bị biến thành vẹt!”

Mời người nào đó đến văn phòng của người, ngồi trên ghế cao xoay qua nói với hấn “ Ta biết rằng người sẽ đến...”

Cả người khác thường- người bình thường liếc qua cũng chả thèm để ý, nhưng Tề Âm có thể đi làm này nhằm chán “Tối nên làm sự”, bởi vì..... Nói đến lại thấy thực không hay ho, Tề Âm gần đây được tiểu muội ủy thác trông giúp một con vẹt.

Nghĩ đến Tề Âm liền không thích, hấn một thân một mình vốn sống rất tốt, lại mặc danh kì diệu bị tiểu muội bắt nuôi hộ một con chim. Tuy rằng không phiền toái như tiểu miêu tiểu cẩu, nhưng đối với loại người lười biếng như Tề Âm mà nói, này cũng thực quá phiền rồi.

Kính nhờ! Chơi bởi thâu đêm say bí tỉ, còn phải cho nó ăn với thay nước hay sao?! Hấn mẹ nó thấy rất phiền được không?

Hơn nữa nói đến cũng hay nha, con vẹt này đến đây cho tới bây giờ một câu cũng chưa nói.

Lúc ấy Tề Âm nhin không được hỏi tiểu muội: “Nó không nói người còn mua nó làm gì?”

“Thời điểm mua thì không biết.... Tưởng rằng có thể dạy nha!”

“Ta dựa vào, dạy không được người còn nuôi nó làm gì? Nhanh nhanh mà ném đi!”

“Cái gì nha! Người thật quá phận mà, không biết Thân Ái thật kháái sao!”

Đúng a, rõ ràng chỉ là ngốc điệu! Đặt tên còn muốn đặt là Thân Ái..... Nữ nhân là là cái tâm tính gì a....

... Nói đến kháái nha, này con vẹt màu lông đỏ thật đặc biệt, là lam lục giao nhau, hơn nữa ánh mắt cũng không ngốc như chim bình thường... Mà là có chút... nhưng nói cho cùng là không giống một con chim!

Trước khi đi biểu muội còn chiếu cố: “ Biểu ca, người phải thường xuyên cùng Thân Ái trò chuyện nga~ Thầy thuốc nói nó không mở miệng nói chuyện có thể là bởi tâm tình không tốt đâu...”

“Xác định không phải bởi vì ngu?”

Vì thế Tề Âm liền cùng Thân Ái nhà hấn [Tề Âm: mới không phải! =.=|||] bắt đầu ngọt ngào ở chung sinh hoạt.[Tề Âm: mới không phải mà!]

Ngay từ đầu Tề Âm phi thường chán ghét con vẹt này tham gia vào sinh hoạt của hấn, bởi vì hấn đọc thân quen rồi, cũng chưa từng nuôi qua sủng vật, cóđôi khi đột nhiên phát hiện kia chỉ bốn điều đang nhìn chăm

chăm mình có thể bị dọa nhảy dựng. Nhất là có 1 lần, hấn đang xem phim A phiến đầu (***), vừa quay đầu liền thấy con chim kia nhìn nhìn hấn đầu, trong lòng có điểm hỏa bạo nhỏ.

Hơn nữa hấn cũng phi thường chán ghét kiểu giống bệnh thần kinh hoặc lão lả cùng sinh vật không phải người nói chuyện, rất không được tự nhiên.

Cho nên ngay từ đầu ở chung cũng không thuận lợi....

“...Thân, Thân Ái =”=.... Ta đến đổi đồ cho người...Ăn ngon không.... Ha ha ...”

“Cái kia... Ta đã trở về Thân... Thân Ái... Người hôm nay buồn chán không.... Đương nhiên buồn chán, người ở nhà cả ngày chỉ có ba cái hoạt động, ăn này nọ, nhảy xuống, nhảy lên.”

“Người xác định người không muốn nói chuyện?”

Bất quá thời gian trôi qua, sự tình cũng chuyển biến tốt đẹp hơn.

Tề Âm rốt cuộc không còn “phi thường chán ghét” Thân Ái mà là Bình thường chán ghét.

Giúp nó cho ăn cùng thay nước vẫn là chuyện phiến toái, nó vẫn là con chim ngu ngốc không biết nói, nhưng Tề Âm đã tiếp nhận nó vào sinh hoạt hấn.

Không thể không nói Tề Âm thuộc phái yên vui an phận.

“Aiyou Thân Ái a ta về rồi ~ Ăn thức ăn của chim có vui không a~ gia hôm nay ăn thịt nướng đó !!”

“Thân Ái.người đừng mỗi ngày rầu rĩ không vui nha, đến, ca dạy người nói chuyện, uông uông uông, nói đi uông uông uông.” (uông: gâu, thằng cha này chơi ác thật)

Thậm chí đang DIY bị nó nhìn chăm chăm, Tề Âm cũng có thể dừng cảm giống biến thái thích lộ thiên mà cầm jj đối với vệt lác lác: “ Nhìn cái mao a, ca ca có jj này ~ hâm mộ chết đi ha ha XD”.

Có khi sau khi Tề Âm là xong chuyện biến thái này cũng có nghĩ lại, mình thật sự... có chút rất tịch mịch đi.

Không có việc gì cư nhiên đi đùa giỡn chim.

Mà hôm nay, hấn rốt cuộc phát hiện phương pháp mới chơi đùa vệt?

Tề Âm lập trí muốn dạy con chim ngu ngốc này nói: “Cứu mạng! Ta bị biến thành vệt! +v+.”

END 11

12. Chương 12

CHƯƠNG 12

Thời thế thay đổi?

Mà hôm nay, hấn rốt cuộc phát hiện vệt tân ngoạn pháp?

Tề Âm lập chí muốn dạy con chim ngu ngốc này nói “Cứu mạng! ta bị biến thành vệt! +v+”

Tề Âm mặt đê tiện cười chạy đến tiểu ***g sát bên cạnh: “Hắc hắc ~ Thân Ái, chúng ta đến trao đổi tình cảm đi?”

Thân Ái: “...”

Tề Âm: “Kia, ta hôm nay dạy người nói một câu, chỉ một câu!... Nếu như người học xong, ta sẽ không quán quýt lấy người bắt người nói cái khác, thế nào, thực có lời đi ~”

Thân Ái: “...”

Tề Âm: “Đến nha đến nha, liền một câu ~”

Thân Ái: “...”

Tề Âm: “Kia nghe rất hay đâu “Cứu— mệnh— ta— bị— biến— thành— anh— vũ” ~”

.....

Kết quả, Thân Ái nhà hần không chỉ không mở miệng, còn xoay người một vòng, lấy móng đối mặt Tề Âm, bỏ lại một bộ ‘Ta mới không phải điểu của người’ thái độ.

Tề Âm vẫn chưa từ bỏ ý định, nhẹ nhàng lung lay tiểu ***g sắt: “Sẽ biểu dương nha~ Thân Ái mà nói nha~ rất thú vị!!! Thân Ái ~ bảo bối ~ honey~ Nói nha! Cứu mạng cứu mạng cứu mạng, người cho ta nói cứu mạng a a!!!”

Vẹt tỏ vẻ đem trăm mặc thi hành đến cùng.

Tề Âm nổi giận, nhưng hần lập tức cười, nảy ra ý hay.

Hần mở ra tiểu ***g sắt, đem Thân Ái bắt đi ra, hai tay ôm quanh thân chim, phủng trong tay. Vẹt tránh trái tránh phải, phát hiện không có đường lui, cũng liền ở trên tay hần im lặng xuống.

“Hắc hắc ~ Thân Ái a~” Tề Âm sờ sờ lưng vẹt, “Người nói, chúng ta tình cảm cũng thật nồng đậm phải không.”

“...”

“Ta mỗi ngày cho người ăn cũng thật vất vả phải không ~”

“...”

“Cho nên, ta mượn của người vài cọng lông, người nhất định sẽ không để ý phải không ~”

“...!!!”

Tề Âm đem Thân Ái xoay người lại, đối mặt với mình, nhìn chằm chằm ánh mắt nó : “Tiểu ca, người hôm nay chạy không thoát, hoặc là người ngoan ngoãn nói theo ta “Cứu mạng ta bị biến thành vẹt!”, hoặc là... hách! Hách! Hách! Lông đuôi kháái của người sẽ biến thành vũ mao bút đầu ~”

“...”

“Một cọng lông thô như vậy nhỏ xuống nhất định là rất đau đi OwO

~~ nói mau! Cứu mạng ta bị biến thành vẹt, cứu mạng ta bị biến thành vẹt, cứu mạng ta bị biến thành vẹt!!!!”

Sau 3 giây xấu hổ...

“Cứu mạng...” là tiếng nói biển biển đặc hữu của vẹt, “Ta... bị biến thành vẹt...”

“Mười trên mười, Thân Ái người hảo thông minh!!” Tề Âm ‘phích thiên’ một cái hôn lên đầu vẹt, “Ngoan, lặp lại lần nữa!”

“... Cứu mạng, ta bị biến thành vẹt.”

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha hách, buồn cười quá đi mất!!” Tề Âm đem Thân Ái thả lại vào trong ***g, chính mình vui vẻ nằm trên mặt đất lăn đi lộn lại.

Từ đó về sau, nghe Thân Ái nói những lời này liền thành tiết mục chuẩn bị giải trí mỗi ngày của Tề Âm.

“Thân Ái, lần nữa...”

“Cứu mạng, ta bị biến thành vẹt!”

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ~”

.....

“Thân Ái, cấp gia kêu lần nữa ~”

“Cứu mạng, ta bị biến thành vẹt!”

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ~”

.....

Thân Ái vẫn biểu hiện tự giác phi thường nhu thuận, không biết có phải thật sự sợ bị bạt lông hay không. Tóm lại TềÂm thật sự thích. Hấn cũng không biết vì cái gì chính mình đổi chuyện này cười phi thường nhiều mà kéo dài. Nhưng mỗi lần lúc thấy chim ngốc nói: “Cứu mạng, ta bị biến thành vẹt!” , hơn nữa lại giống như phát ra một cỗ khí tràng ‘Ta thực bất đắc dĩ’ TềÂm liền cảm giác phi thường vui vẻ sung sướng.

TềÂm cùng Thân Ái sinh hoạt hòa bình lại như vậy tiếp tục, tiểu muội TềÂm 4 tháng trao đổi sinh hoạt ở nước ngoài cũng gần kết thúc, hết thấy nhìn qua đều an bình, thuận lợi, thảnh thơi đến....

END 12.

13. Chương 13

CHƯƠNG 13

Có 1 ngày, TềÂm uống say.

Vài bằng hữu từ nước ngoài về, cả đám đã thật lâu không gặp, hẹn gặp ở quán rượu, tự nhiên uống nhiều chút.

Thời gian trôi qua được một nửa hấn đã bắt đầu mơ hồ, đương nhiên bạn bè cũng đều không sai biệt lắm, không cách nào đứng thẳng tắp mà đi, cho nên các đại gia cố gắng vực dậy một tia thanh tỉnh tự đi về nhà.

Trên xe taxi, TềÂm liền cảm giác trời đất quay cuồng, trong dạ dày bốc lên.

Tại bồn hoa của tiểu khu hội phun ra trong chốc lát, lại hao hết khí lực lên lầu, TềÂm rốt cục.... Ngã vào cửa nhà mình.

Rõ ràng cửa ngay tại trước mắt, chìa khóa lại như thế nào cũng sờ không tới, ý thức càng ngày càng xa...

... Ta, Thân Ái nhà ta ta còn chưa có cho ăn đâu...!

Mang theo ý thức tràn ngập không cam lòng, TềÂm vẫn là nhịn không được dựa vào tường mê man đi.

.....

Sau đó hấn mơ một giấc mơ kì dị.

Hấn mơ thấy cửa phòng mở ra, có người đi ra...đó là ai?

Hấn bị nâng đi vào, bị cởi áo tắm rửa, súc miệng, còn bị khóa tại bên trong khăn lông lớn mềm mại lau khô.... Nhưng này nhân là ai?

Giấc mơ rất mơ hồ, hấn không mở ra được ánh mắt. nhưng tại thời điểm y kéo khăn tắm lau cho hấn, hấn đụng đến lưng đối phương. Làn da bóng loáng trên tấm lưng thật rộng tại trên đầu ngón tay lưu lại xúc cảm tiêm mình.

Trong ánh mắt, mơ hồ lưu lại một mảng sắc thái sáng rõ.

Đó là.... Lam sắc cùng lục sắc... bộ lông sao?

Cuối cùng thời điểm bị bỏ vào chăn, người nọ nhìn hấn thật sự rất gần... TềÂm miễn cưỡng mở ra mí mắt, thấy được một đôi đồng tử đem thăm thâm trầm, tràn ngập tiểu ý.

Giữa trưa hôm sau, TềÂm rốt cuộc tỉnh rượu, cao hứng phát hiện chính mình không phải một bộ dáng không hay ho say không biết gì khi tỉnh dậy, mà là chính tề nằm ở trong chăn, ngay cả cảm giác đau đầu các thứ cũng không tề lắm.

Lão tử thật sự là quá lợi hại, TềÂm ở trong lòng yên lặng cảm thán.

“Sớm an, Thân Ái ~” hấn theo thói quen tính cùng con vẹt ở trong phòng khách chào hỏi.

Lúc này, TềÂm đột nhiên nhớ tới giấc mộng ngày hôm qua.

Hắn đột nhiên lạnh cả người, chẳng lẽ ta đã muốn tịch mịch đến mức này?! Áo tưởng có người yêu?!

Hắn bắt đầu hồi tưởng, cố gắng tìm lại một ít chi tiết trong mơ... Tóc màu lam lục, thể trạng cao lớn cường tráng, làn da bóng loáng, còn có... Thâm sắc ánh mắt...

Uy uy, nói đến kia lam lục sắc... kia không phải Thân Ái nhà ta sao?!

Tề Âm trong lòng lộp bộp chợt dạ, mắt đầy hồ nghi quay đầu nhìn thoáng qua— con vẹt đang đứng lúc dùng mỏ dĩa dĩa lông mao đầu.

Tề Âm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng lại có điểm buồn cười, vỗ vỗ ngực nghĩ, hoang tưởng cái gì đâu à, này cũng không phải phim khoa học viễn tưởng, nhất định là bởi vì em họ dạo này trên weibo chuyển quá nhiều truyện nhân cách hóa cho nên.... Em họ, người thật không tốt nha.

Tề Âm đưa lưng về phía phòng khách, một bên làm điểm tâm một bên ‘đơn phương’ cùng vẹt nói chuyện phiếm.

“Thân Ái, ta ngày hôm qua khăng định quên cho người ăn cơm chiều, thật ngưng cùng a~”

“...”

“Lại nói.... Ta ngày hôm qua mơ một giấc mơ thật kì quái, chính là sau khi ta về nhà, có người chiều cổ ta linh tinh. Người nói, đây không phải ý là ta nên thực sự tìm bạn trai đi...?”

“...”

“Ta là nói, ngay từ đầu nhận nuôi người ta là cảm giác người chiếm lấy thời gian cá nhân của ta, ta cảm thấy mình thực sự không muốn chia sẻ này đó... Nhưng là... hiện tại người xem, tan ngay cả đơn phương nói chuyện với người đều vui vẻ như vậy... Thật sự là tịch mịch ăn đến vào máu rồi a...”

“...”

“Có lẽ là nên tìm... người có thể theo ta nói chuyện mỗi ngày rồi sao?... Phốc! ta khi nào thì giống như lão nhân rồi.”

“...”

“Bất quá đầu ~ tâm của ta nhất định vẫn thực trẻ trung đầu ~ bởi vì trong mộng ta mơ người kia chính là lỏa- thể- đại- mĩ- nam yêu ~ Ha ha ha ha ...”

“Là thể này trần trường đại mĩ nam sao?”

“Ngọa tào!” trong phòng khác đột nhiên phát ra thanh âm nam nhân xa lạ, đem Tề Âm sượt đến mức mau bắn cả lên, da gà nổi hết lên quay đầu lại.

Một diện mạo soái khí, dáng người đẹp như tượng thần Apollo, nam tử tóc màu lam lục chính là đang nhàn nhã ngồi trên sofa nhà hắn, một đôi chân dài bắt chéo, ưu nhã mà dụ hoặc, máu chốt là:

Hắn ***!!!!

END 13

p/s: chết cha em rồi nhá =))), mà tớ thấy anh này thực ôn nhu nha, chăm em cẩn thận từng tí thể mà

14. Chương 14

CHƯƠNG 14

Nháy mắt phản ứng lại...

“Ni mã người là ai a a a a !!” Tề Âm bị tiết tấu âm thanh kiểu này làm cho sợ tới mức tặc mao, nắm chặt cái khay không dám động nửa bước.

Nam nhân lại giống như bị dáng vẻ khảng trượng của hắn chọc cười, đầu ngón tay để môi khế mân, miệng cười nhạt hạ: “Ta a.... Người vẫn đều gọi ta ‘Thân Ái’, chúng ta tối hôm qua còn gặp qua, người quên sao?”

“...Cái gì?...” Tề Âm không thể tin được, lập tức nhìn ***g vệt..... quả nhiên, ***g vệt trống không, cửa cũng mở ra, “Không có khả năng!!”

Hắn đang nằm mơ, lại chọn đúng giấc mơ bị người chính, bọp trộm cướp đã tính tể từ lâu giờ vào nhà cướp bóc.... đủ loại khả năng trong đầu Tề Âm chạy tới, nhưng hắn chính là không có biện pháp tiếp nhận một con vệt cư nhiên biến thành một người sống sờ sờ, lại xinh đẹp.

“Ân... người thực giật mình với giải thích của ta đi, ta cũng có thể giải thích, nhưng là người phải tin tưởng lời nói của ta.” Mỹ nhân không chút hoang mang cười nhẹ nói.

Tề Âm miễn cưỡng trấn định xuống dưới, hít sâu ba lượt, lá gan to hơn đến gần chút: “Kia, vậy người..... Người người người hiện tại có thể biến trở lại thành vệt để chứng minh sao???”

Mỹ nhân phi thường hợp tác, chưa nói hai lời, Tề Âm ngay sau đó bị ánh sáng chợt lóe mạnh như đèn pha chiếu rọi... rồi hắn thấy, Thân Ái nhà hắn, từ đầu chí cuối đứng ở trên sô pha, trước sau như một biểu tình ngay ngốc nhìn hắn.

Tề Âm : =A=

Lại là một trận ánh sáng mạnh, mỹ nhân đã trở lại, Thân Ái biến mất, một sợi lông vũ cũng không lưu lại.

“Hiện tại tin chưa?”

“...” Tề Âm véo mạnh mặt mình một cái, đau đến nhe răng : “ Tin!”

“Hảo, ta đây đại khái nói cho người chút chuyện...”

“Người đấng đấng đấng đấng đấng!!” (xí khoan ấy mờ)

“Ân?... Sao vậy.?”

“Người..... Trước đem quần áo mặc vào đi =/////////=” Tuy rằng Tề Âm da mặt cũng không mỏng như vậy, nhưng trước mặt đại mỹ nam ngồi như thế, ánh mắt hắn cũng không biết nên thả chỗ nào, nếu người ta cùng hắn hỏi được một nửa, hắn bên dưới đã dựng lều lên thì làm sao được.

“Nga nga.... Hảo”

Một lát sao, nam tử tiếp nhận đồ Tề Âm đưa : áo, quần dài, quần lót, xoay người đi buồng vệ sinh thay.

“Nga đúng rồi,” một giây trước khi vào buồng vệ sinh, y đột nhiên xoay người lại, nắm chính mình tính khí thô to, xinh đẹp mà đây độn đối với Tề Âm quăng quăng trước mặt hắn: “Khi đó ta nghĩ muốn nói với người.... Ta cũng có đại ji.”

Sau đó bình tĩnh đi mặc quần áo.

Trong phòng khách, Tề Âm cứng ngắc như vừa vị thiên lôi oanh trúng đột nhiên phản ứng lại, nếu như mỹ nhân thật sự là Thân ái nhà hắn, kia hắn... giống như đối y làm qua rất nhiều chuyện, ngay.... Ngay cả bộ dáng thủ *** đều bị xem qua...???!!!!

Ngay giây phút này hắn cảm thấy phi thường xấu hổ, đầu óc kịp thời bắt kịp sự tình, tuy vậy lòng hắn vẫn có một nho nhỏ thanh âm hưng phấn phát lá cờ nhỏ kêu: ngay cả, lông mao đều là màu lam lục đầu *gào thét* ww

END 14

p/s: hình như truyện này không có đôi nào bình thường hay sao ấy nhỉ, một người so với một người lại càng 3 chấm!!!! đúng là trời sinh một đôi

15. Chương 15

CHƯƠNG 15

Ta rốt cục đến ngày chết rồi sao?

Ta sai lầm rồi

~Không biết vì cái gì sự việc biến thành như vậy ~ =”=

Trong lúc TềÂm ở phòng khách, đầu óc biến thành bãi tương hồ, nam nhân đã thay xong quần áo đi ra.

Y so với TềÂm cao lớn hơn chút, cho nên quần áo TềÂm rõ ràng mặc không hợp người y. Bất quá.... Nói không vừa người là còn quá tốt đẹp rồi. [TềÂm mặt si dại]

Vải áo mỏng manh đem hai khối đại cơ ngực của nam nhân buộc chặt lại, đến vòng eo thu hẹp, bắp tay cường tráng như muốn đem cổ tay áo kéo bung ra, sắp không chống đỡ được, thật khó xem đâu.

TềÂm đã sớm bị cơ thịt cường tráng đáng người như tây này mê muội đến cứng ngắc người không hề thấy động đậy, nay đáng người nóng bỏng đang đứng trước mặt, cởi ra đã rung động, mặc vào lại soái khí mười phần.... Xuất phát từ lòng tôn trọng đối với thân thể nam nhân này, TềÂm thực thành thật cương cứng lên.

TềÂm xấu hổ trùng chân ngồi xuống, bắt đầu cùng nam nhân nói chuyện phiếm.

“Cho nên người” TềÂm thật dự không biết nên nói từ đâu, “ là người ngoài hành tinh sao? OOO”

Nam nhân cười nhẹ: “Không, cũng không phải, chúng ta.... Thuộc bộ tộc có chút đặc biệt trên Trái Đất thôi.”

“Cáp?!”

“Là có chút cùng loại với Vu Sư tộc.”

“... Cái loại xuyên đại áo choàng ấy hả?”

“Ân... Kì thật đa số người không mặc nó... ta đến giải thích rõ ràng chút đi, sử dụng năng lực vu thuật loại này cũng là có tính di truyền, chỉ có nhân tài huyết thống trong gia tộc mới thành vu sư. Mỗi người thiên phú không hoàn toàn giống nhau, bình thường sau khi thành niên mới biểu hiện ra ngoài.”

“Mà tại khi ấy, cha hoặc mẹ của người đó, một bên có năng lực kia, mới có thể nói cho hài tử bí mật này, hài tử có thể lựa chọn muốn hy không muốn phần thiên phú này. Có người thích loại năng lực này, trải qua huấn luyện của gia tộc, liền trở thành Vu Sư. Có người sợ hãi, chán ghét loại chuyện đặc thù này cũng có thể lựa chọn cùng gia tộc đoạn tuyệt lui tới, năng lực sẽ biến thành ẩn tính tồn tại, sau đó chậm rãi biến mất, người này cũng sẽ biến về người bình thường.”

“Kia còn có của ‘người bình thường’ hài tử thì sao?”

“Chúng ta sẫm thâm phái người quan sát.”

“Nga.... Kia ‘người bình thường’ sẽ làm cái gì trong cuộc sống a? Bảo vệ hòa bình sao?”

“Kỳ thật đại đa số đều có phần công tác bình thường, ở bên ngoài giống nhau đi làm, về nhà, sống những ngày bình thường. Có đôi khi chúng ta cũng sẽ cùng những tổ chức bí mật hợp tác.”

“Cử, cử soái ca a...” TềÂm đã muốn đầu óc bay lượn, một đám hắc bào thần bí nhân xuất hiện như thiểm điện... trong ***g.

Nam nhân có chút thẹn thùng cười khẽ: “... kỳ thật hoàn hảo, không sao.”

“Kia tất cả các người đều không có ai lợi dụng vu thuật làm chuyện xấu sao?... Rất thuận tiện mà?”

“...Nói tóm lại, chúng ta hành động vẫn là có kỷ luật....”

“Ta đều nghĩ nhóm các người đều thực phản nghịch đâu = ^ =”

“Ân?”

“... Màu tóc của người... thật có ý tứ...”

“Đây là trời sinh...” Nam nhân thanh âm nhẹ chút, thùy hạ tầm mắt: “Ta nói rồi, đại đa số tộc nhân đều có diện mạo phổ thông, nhưng mỗi một thời kì, đều có một và chỉ một người tóc nhuộm màu, trở thành ‘người phụ trách’”

“...Chính là tộc trưởng?” Tề Âm không nghĩ tới chính mình gặp mặt lại là nhân vật cấp boss đâu?

“Ân... không sai biệt lắm đi?”

“... Vậy người hiện tại không ở nơi đó, trong nhà các người chắc hẳn là bộ dáng rối loạn lung tung đi?”

“Ta.....” Nam nhân do dự nói “ Ta đã không còn là người phụ trách.”

“Người về hưu trước thời hạn?”

“Xem như thế đi.” Nam nhân lộ ra tự giễu tươi cười, “Cháu ta, đội tóc giả màu chói mắt, đem ta.... Biến thành vẹt, tiền bước, chính mình chiếm lĩnh làm người phụ trách.”

“Ta dựa vào! Còn có trò soán vị sao?! Chó con không hiểu chuyện!” nhìn đến ánh mắt hẳn có chút thất lạc, Tề Âm có chút tức giận bất bình.

Nam nhân lại nói: “Kỳ thật ta có thể lý giải hẳn.... Ca ca ta, phụ thân hẳn, mới chết không lâu, là bởi vì một nhiệm vụ rất nguy hiểm. Khi đó ta đã là nguwoif phụ trách, cho nên hẳn vẫn hận ta, cho rằng vì ta, nên ta phải chịu trách nhiệm với cái chết của cha hẳn.... Hẳn kì thật rất có thiên phú, cũng rất có năng lực quản lý, hẳn chỉ là không phục ta, liền tính ám chiêu đem ta đuổi đi, hẳn cũng sẽ trở thành người phụ trách vĩ đại.”

“.....” Tề Âm không biết nên nói gì.

“Hắn lúc ấy đánh lên ta, hạ chú văn cực kì lợi hại, đem ta biến thành vẹt....”

Tề Âm trong lòng nhịn không được thổ tào : còn không phải bởi vì tóc người màu này thật phù hợp làm vẹt sao?

“Phương pháp cởi bỏ chú ngữ chỉ có một...” Nam nhân đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tề Âm, Tề Âm biếng mắt thâm sắc của hẳn hình mà tim đập nhanh một chút: “Chính là.... Nụ hôn nam nhân.”

“...Gì?” =A=

“Ta cũng không rõ ràng lắm, là hẳn sáng tạo ra độc đáo pháp thuật, lúc hẳn đem ta biến thành vẹt mới nói cho ta biết, còn nói căn bản không có khả năng có người sẽ cho ta nụ hôn nam nhân.”

Con mẹ nó, này so với truyện cổ tích hoàng tử trẻ con đọc có hay hơn chỗ nào? Thao X! Còn nụ hôn nam nhân? Triết học nam nhân còn xem hay hơn!

Tề Âm nghe vậy, mặt nhăn như bị táo bón.

Sau đó hẳn đột nhiên nghĩ đến: “Kia..... cho người nụ hôn nam nhân chính là ta?”

“Ân!”

“Ta mẹ nó..... lão tử khi nào thì hôn quá con chim kia?”

“... Hôn quá, sau lần đầu tiên ta mở miệng nói chuyện.”

“...” Lúc này, Tề Âm chậm rãi hồi tưởng lại, lúc ấy hẳn hình như rất vui vẻ, làm một ít.... Cử chỉ xúc động : “ Na na na, kia cũng không phải hoàn toàn là một nụ hôn nam nhân thật sự nha.” =”=

Nam nhân mặt biểu tình đầy bất đắc dĩ cười: “Ta không rõ lắm, nhưng là sau đó ta phát hiện, nó là chú giải.”

“Vậy người còn giả làm chim lâu như vậy...” Tề Âm nói thầm.

“Ân bởi vì thời điểm kia không biết nên làm cái gì bây giờ, liền tính biến trở về nguyên trạng..... cũng không biết nên làm cái gì... tã đã muốn bị trục xuất rồi.”

Tề Âm nhìn bộ dáng hẳn gục đầu xuống, nghĩ đến chuyện hẳn trải qua cũng thực trầm trọng, tuy rằng hôm nay hẳn nói chuyện chính là tránh nặng tìm nhẹ, nhưng chuyện bị thân nhân phản bội, sinh hoạt nghèo túng.... Nói vậy hẳn lúc ấy lý thực cũng rất thống khổ.

“Kia, người hiện tại đã nghĩ thông suốt rồi sao?”

“Ân” Nam nhân có chút ngượng ngùng cười nhìn về phía TềÂm, cầm tay hắn [TềÂm =////=] “Ta nghĩ...ở lại chỗ này.”

“...Nhà ta?” Trò già đây? Quay số số trúng độc đắc?

“Ân, tuy rằng là vô tình, nhưng là người đối với ta có ân... Ta... có thể giúp người làm rất nhiều chuyện, nếu người cảm giác nhiều người chướng mắt, ta cũng có thể biến thành hình vệt ở tại chỗ này, chính là người không cần đem ta giam lại a... trong ***g sắt cũng không hơn gì.”

“.....” [giúp ta làm rất nhiều chuyện]..... Lão tử thật ra có rất nhiều chuyện muốn người ‘làm’đâu!!!

Sau khoảng thời gian dài trầm mặc, TềÂm lâm vào tương lai sinh hoạt chính mình tưởng tượng, mặt chậm rãi đỏ lên.

“Có thể chứ?”

“...Hảo.”đợi ta giống như sắp không ngăn được máu mũi mới nói.

“Quá tốt, cảm ơn người.”

“...” Ni mã!!! Người cười lên làm ta bị sét đánh a a a !!!!

“Đúng rồi!”

“Ân?”

“Người tên là gì?”

“...Người vẫn có thể gọi ta là Thân Ái a.... “

“.....Không cần.”

Ở chung tiểu kết cục hắn là vẫn phải có YD.

END 15

16. Chương 16

CHƯƠNG 16

Thay đổi tên rồi.

Vương tử vệt tên thật kêu Mặc Lân, cùng hắn sinh hoạt vài ngày sau, TềÂm mới thống khổ phát hiện, vị đại gia này hiền nghi là sinh hoạt có điểm tàn chướng.

Cơm không biết nấu, quần áo không biết giặt, ngay cả đơn giản nhất là dọn nhà thôi.... hắn đều chỉ biết cầm chổi, ngốc ngốc cười nhìn TềÂm : “Ân?”

Sau đó TềÂm cũng hiểu được, lúc ấy y bảo hắn vẫn gọi y là ‘Thân Ái’, không phải là đùa giỡn hắn, chỉ là không rõ xưng hô này có nghĩa thế nào thôi...

Đối với mấy vấn đề này, Mặc Lân giải thích là, hắn ở gia tộc không bao giờ phải làm những cái này.....

Vậy người còn đến xin làm bảo mẫu cho ta làm gì?! Ngoan ngoan đến làm ấm giường cho ta là được, TềÂm rất là muốn nói như vậy, nhưng đối với một đại nam nhân ôn nhu lại mỉa mai, hắn giống như không thể tùy ý đùa giỡn giống như đối con vệt được.... Vì thế, dù muốn thổ tào cũng chỉ có thể biến thành một câu nhược nhược: “... Không, không có việc gì nhi~”

Có đôi khi TềÂm cũng nghĩ, nhiều một người là nhiều thêm một miệng ăn, người này lại không làm việc, ta lại ngượng ngùng ‘làm’ hắn... Còn không bằng một con vệt làm ta bớt lo đâu! Nhưng mỗi khi về nhà mở cửa ra, nhìn đến con vệt kia, không phải người nọ, cảm giác không giống, khi y ngồi ở trên sofa, nghe thấy thanh âm cửa mở, quay đầu lại nhìn y cười nói: “Người đã về rồi.” thời điểm ấy, hắn liền cảm giác.... Cứ duy trì như vậy cũng không tồi.

Chỉ cần Mặc Lân dừng dừng ánh mắt ‘nhẹ đi nấu cơm đi’ nhìn hắn là tốt rồi =‘=

Mặc Lâm vẫn phải mặc quần áo hàng ngày, nên không thể mặc đồ TềÂm mãi được. Bởi vì mỗi bộ quần áo đều giống như nửa thân trần trụi, cực kì gợi cảm, khiến TềÂm không thể nhìn thẳng hấn.

Vì thế, tìm hôm được nghỉ, TềÂm dẫn hấn đi mua quần áo.

Trước khi xuất môn phải chuẩn bị hảo công tác—TềÂm tìm một bộ quần áo lớn, miễn cho y ra đường người ta trợn mắt mê mẩn nhìn y. Rồi dặn dò y chú ý vài việc trên đường, tỷ như không dùng quai ngữđáp lời người ta... tối trọng yếu là, người này màu tóc rất sáng, phải tìm cái mũđội vào.

Mặc Lâm đội mũ, cười hỏi TềÂm : “Có hợp không?”, hấn giả bộ trấn định khụ khụ trả lời: “Cũng được.” trong lòng nghĩ, con mẹ nó người không phải hợp mà là phi thường hợp, nếu không thì tìm cảđường cái cũng không tìm ra người được như y.

TềÂm lo lắng cũng không phải không cóđạo lý, tuy rằng hấn ăn mặc thật sự bình thường, nhưng mà đáng người Mặc Lâm có thể cho điểm 10/10, trên đường tần suất người quay đầu vẫn là rất cao.

Trên đường còn chưa tính, có thể nhanh chóng chạy đi, nhưng là chỗ mua quần áo liền.....

Nói thực ra, nhìn đến trong tiệm hoa si tiểu cô nương khi Mặc Lâm thử quần áo thì mượn cớ “ Giúp ngài sửa lại trang phục” muốn sờ sàng hấn thời điểm, trong đầu TềÂm chỉ có: “ Đây—Là—Điều—Của—Lão—Tử—Không—Được—Bính—Hấn!!” một chuỗi đại tự.

Hấn không hiểu chính mình vì cái lông gì sinh khí như vậy,hơn nữa phi thường tiếc nuối.

ánh mắt khó chịu của hấn không thể dừng lại vôảnh thủ của tiểu thư phục vụ.

Hấn chỉ có thể chạy nhanh đến kéo Mặc Lâm đến tiệm khác... Tái đổi một tiệm... Tái đổi một tiệm...

Ni mã!!!! Tiểu cô nương bây giờ sao mà cơ khát đến vậy? ~*~#?

Tốt quá rồi, tiệm này nhân viên rất cục đều là nam owo..... không được này toàn là gay!!! =*=#=#=#.

..... Lại đổi một tiệm

Tuy rằng kế hoạch bảo vệ Mặc Lâm cũng không hoàn toàn thành công, nhưng việc mua quần áo vẫn là tiến triển thuận lợi.

Bộ dáng người tốt thì xuyên cái gì cũng đều “bling-bling” hảo sao?

Lúc này TềÂm đột nhiên nhớ tới một câu: “Nam nhân mua quần áo cho nữ nhân, là vì muốn chính tay cởi nó ra, =//////=”

TềÂm rối rắm, túng quẫn, nhìn bên người kia cái áo giống như lờ lờ sáng, hấn nghĩ, vì cái gì lão tử không hạ thủđược đâu? Vì cái gì y vẫn là bộ dáng ngượng ngùng thì hấn cũng ngượng ngùng theo đâu? Lão tử muốn quật khởi! Muốn áp đảo hấn! Muốn nói cho hấn không trả tiền thuê nhà thì phải trả bằng đưa chuột!

Nhưng thời điểm Mặc Lâm quay đầu, chống lại ánh mắt hấn, TềÂm liền nhuyển lại lần nữa.

Được rồi, hấn đối chính mình nói, coi như là nhìn đến một khối bánh ngọt được làm rất ngon, rất đẹp, khiến cho người ta nhìn đều luyến tiếc ăn, chỉ có thể ngốc ngốc xem trong chốc lát.....Nhưng cuối cùng lão tử tuyệt đối sẽ hạ miệng!! Tuyệt đối!!!!

[Hiện thực]

TềÂm cũng không phải loại người thích nấu cơm, hấn tại thời điểm còn đi học học được tự mình làm cơm, nhưng là sau khi về nước công tác thì không làm nữa.

Cùng lúc bởi vì hấn lười, cùng lúc để tự mình làm cơm là rất tịch tịch.

Trước khi Mặc Lâm xuất hiện, nguyên bản thời gian làm bếp đều là để dành cho tăng ca , bằng hữu tụ hội, sống vềđêm tiếp diễn vv.... nhưng hiện tại.... Vì không để toàn thành phổ biến hấn ẩn dấu đại mĩ nhân, TềÂm vẫn không quá nguyện ýđưa Mặc Lâm đi nhà hàng.

Sau nửa ngày kêu ca, TềÂm bắt đầu nấu cơm cho Mặc Lâm ăn.

Mặc Lâm nhìn qua lờ lờ sáng quý giá vật trưng bày, nhưng là siêu cấp tay chân vụng về, cho nên Tề Âm vẫn là không thể không biết xấu hổ mà sai khiến hắn,. Cho nên bình thường, hắn đều tan tằm mua đồ ăn, về nhà, nấu cơm, tắm rửa,.....việc nọ việc kia, cuối cùng còn phải rửa chén.

Tề Âm còn nghĩ đến lợi dụng ‘siêu năng lực’ của Mặc Lâm... Nhưng nếu ý đã nói thoát lý kia thân phận, hơn nữa Tề Âm cũng hy vọng sinh hoạt một cách bình thường, vì thế hắn quyết định lưu lại đến trường hợp khẩn cấp rồi dùng.

Bất quá nói thật! Bận rộn cả ngày còn muốn giống bà chủ gia đình nấu cơm rửa bát thật sự mệt mỏi quá QAQ!

Hôm nay, Tề Âm giống như mọi ngày mỗi mệt tha đồ ăn đi lên lầu, nhưng đang định mở cửa.....

!!

Mặc Lâm không giống như bình thường vẫn ngồi trên sofa, mà mặc tạp dề, đứng ở cửa mỉm cười chờ hắn.

“....Người!!” Tề Âm bị tạo hình hài của hắn dọa sợ.

“Cái kia... Ta làm cơm.” Mặc Lâm cười có chút ngượng cùng, chải tóc: “Ta dẫn người đi xem.”

“Ân!!” QAQ Hạnh phúc tới rất đột nhiên, Tề Âm không nghĩ tới hắn kim ốc tàng kiều vị này có khả năng như vậy, còn học được làm cho hắn kinh hãi!!!

Mặc Lâm nắm tay Tề Âm, đem hắn kéo đến phòng bếp.... nồi cơm điện bên cạnh, mở ra nồi cơm, hơi nước trắng cùng với mùi gạo thơm nhẹ nhàng bay ra.

Trừ cái này ra, phòng bếp rộng tuếch.

“Cho nên..... người làm..... cơm.”

“Ân ~ =v=”

Con mẹ nó vậy người cần cái lông gì mặc tạp dề a, người đùa giỡn ta a!!!!!! làm nửa ngày liền chỉ nấu cơm tẻ a a a a a!!!!

Tuy rằng nội tâm trăm ngàn con ngựa dày xéo qua, nhưng đối với Mặc Lâm ánh mắt [cầu khen ngợi] lóe sáng, Tề Âm chỉ có thể thanh thanh cổ họng: “Khụ.....Ân, này thật không tồi, giúp ta một việc lớn đây ~”

Mặc Lâm giống như bộ dáng thật cao hứng, đột nhiên tiến lên cầm tay hắn: “Ta... ta nguyện ý học... Ta biết cái gì ta cũng không làm được, nhưng ta hy vọng ở nơi này không chỉ để cho người thêm phiền toái mà thôi, ta muốn có thể giúp người, có thể chiếu cố người.... Chỉ cần người nguyện ý dạy ta.... Người, người nguyện ý sao?”

Tề Âm cảm giác, lời nói của Mặc Lâm thật... buồn nôn? Nhưng vì cái gì mặt hắn lại nóng lên? Người này hai ngày nay khẳng định nhằm chán quá đi xem kịch truyền hình rồi.!!

“...Ân, ta nguyện ý... dạy người này đó, chúng ta từ từ sẽ đến đi.”

Coi như đầu tư một bảo mẫu đi, Tề Âm nhu nhu mặt nghĩ.

END 16

p/s: hành động của 2 bạn rất giống hành động nào đó tiến hành trong lễ đường thì phải

17. Chương 17

CHƯƠNG 17

Tề Âm chưa từng nghĩ đến sẽ có người khác xem vào sinh hoạt của hắn.

Hắn thuê nhà đơn đở, chỉ có một giường đệm, bàn bên chỉ để một ghế dựa, bên ngoài bàn cái chén thường dùng chỉ đặt có một cái, ngay cả giường lớn có hai cái gối đầu cũng bị dẹp thành một gối lớn.

‘Một người khác’ sớm muộn gì cũng sẽ có đi? Nhưng hẳn chưa từng nghĩ là mọi chuyện sẽ đến nhanh như vậy – Mặc Lâm đột nhiên xuất hiện, vì thế, giường đôi hẳn mua rất cuộc tìm được ý nghĩa chân chính mà nó được làm ra, mà không chỉ để lại một nửa để Tề Âm lăn qua lăn lại hoặc qua đêm cùng người khác này nọ.

Mặc Lâm cũng không phải nam nhân đầu tiên nằm lên giường Tề Âm, nhưng hai người đều mặc chỉnh tề lên giường thuần khiết ngủ, là lần đầu tiên.

Ngày đó, Mặc Lâm lần đầu tiên lấy hình dạng con người mà qua đêm ở đây, Tề Âm không giúp hẳn tìm được đồ ngủ thích hợp, đều quá nhỏ. Vì thế hai người đạt thành nhận thức chung, Mặc Lâm có thể trần ngủ.

Tề Âm trước khi ngủ, vụng trộm liếc liếc mắt một cái làn da trắng nõn bóng loáng và cơ bụng tuyệt hảo của Mặc Lâm.... Vì phòng ngừa chính mình làm ra hành vi cảm thú, Tề Âm lặng lẽ kéo ra khoảng cách hai người...

Bất quá buổi sáng hôm sau, Tề Âm gian nan cùng sung sướng phát hiện, chính mình đang gói đầu lên khuỷu tay Mặc Lâm—cả người bị hẳn vây quanh trụ lại, phía sau lưng dán tại ***g ngực hẳn, còn có thể cảm nhận nhiệt độ cơ thể hẳn, ngửi được trên người hẳn đồng dạng giống mình mùi hương sữa tắm.

Này còn chưa phải chuyện tối không xong.

Đồng thời, Tề Âm cảm giác được.... mình mình dán lên một mệnh căn cứng rắn nóng bỏng.

Lúc nhận ra nó là cái gì, Tề Âm lão nhị cũng lập tức cứng rắn, eo cũng nhuyển xuống. Hẳn tại trước khi chính mình nhận không được tụt quần nam nhân mà liếm mút mệnh căn, sáng suốt đem Mặc Lâm đẩy ra, vọt vào WC ... giải quyết một phát.

Tuy rằng trước kia chỉ có nửa ngày ở chung, nhưng Mặc Lâm ngại ngừng tươi cười cùng khí chất không nhiễm bụi trần gian đều khiến Tề Âm không nhận được vươn *** thủ.

Chuyện lại càng thú vị, sau mỗi buổi tối, mặc kệ Tề Âm gian nan cẩn thận cỡ nào tách ra khoảng cách nằm giữa hai người, thời điểm hôm sau tỉnh lại, hẳn cùng Mặc Lâm vẫn là gắt gao quấn chặt lại một chỗ. Có đôi khi là một người theo sau ôm chặt lưng người kia, có khi là một người treo tại trên người người khác, có đôi khi là hai người cùng ôm nhau... Hai căn thân bột jj cũng theo đó mà thường xuyên thân mật dán lại cùng nhau...

Trong thân thể chúng ta chẳng lẽ là có hai khối nam châm sao ???! Mỗi buổi sáng, Tề Âm luôn là người tỉnh trước, sau đó nhìn tư thế ngủ hai người yên lặng thổ tào. Có đôi khi, hẳn bị Mặc Lâm Thiên Sứ ngủ chung mê hoặc đến ngây người, quên luôn cả đem hẳn đẩy ra, còn tưởng tượng muốn hôn qua đôi môi hồng nhạt của y.

Cùng mỹ nhân đồng giường, là tra tấn ngọt ngào nhất – [Tề Âm nhân sinh đích lời]

Tại một buổi sáng thứ bảy như thường lệ, Mặc Lâm bị tiếng chuông di động của Tề Âm đánh thức. Hẳn mơ mơ màng màng mở to mắt, nhìn đến Tề Âm khó chịu xoa xoa mắt tiếp điện thoại.

“Uy.... Úc úc, người đã về rồi.... có quà cho ta không.... Lương tâm của người đâu a.... A? Tới đón nó?.... Ách... cái kia..... Ta nghĩ thương lượng với người chuyện này đi... Cái kia, Thân Ái có thể để chỗ ta được không?.... Ân..... ta nghĩ nuôi nó..... Ai nha. Ta chính là đột nhiên thích nó nha!... Nhờ người mà ~ Cùng lắm thì ta mời người ăn cơm a! Cùng người đi dạo phố! Cùng người đi dạo phố là được rồi đi!!... Cùng lắm thì người đem ta giới thiệu cho bạn bè người, nói ta là bạn trai người! Cho người kiếm chút hư vinh~...Dựa vào! Người này xú hài tử muốn nói thế nào thì nói đâu!...Ai nha, nói thật a, người đem nó tặng cho ta đi... ta sẽ đối tốt với nó, người có thể thường xuyên đến xem nó... Ta cái gì cũng đáp ứng người!! Ân, ân, ta biết.... Được rồi, cảm ơn người! Thiếu người một đại ân tình...ân, hảo, bye bye!”

Sau đó Mặc Lâm nhìn đến Tề Âm buông điện thoại, chuyển lại đây, chống lại ánh mắt hẳn, biểu tình đột nhiên có chút lúng túng nói: “Ách..... cái kia, người liền, người cùng ta ở không có liên quan đi..... Ta biết không có hỏi qua ý kiến người, nhưng nhưng nhưng là... Người nói mọi của ta, nàng cũng là cô nương... Bị người ta phát hiện trong nhà nàng lưu nam nhân là không tốt.... đúng không? Hơn nữa... hơn nữa, nàng nấu cơm rất khóăn...”

Mặc Lâm nhìn hấn cúi đầu trao tóc, bộ dáng nói năng lộn xộn, đột nhiên cảm giác thực âm áp, nhồm dầy ôm lấy hấn: “Không có việc gì, ta là vốn nghĩ lại với người,... Ngủ tiếp trong chốc lát đi.”

Mặc Lâm từ phía sau lưng ôm lấy TềÂm, nhìn đến tai hấn hồng hồng, còn giống như cảm giác được nhịp tim hấn đập phanh phanh, y tìm tư thế thoải mái cùng hấn hạnh phúc ngủ lại.

END 17

p/s: ta không dịch lời tác giả nữa đâu, dù là nó có liên quan đến nội dung truyện hay không, vì căn bản đọc không hiểu tg nói gì, có dịch ra cũng chả ai hiểu, mà lại loãng ngoằng nên thôi.

18. Chương 18

CHƯƠNG 18

Tại một buổi tối uống bia xem bóng đá.

“Uy, người ở gia tộc được tính là lão đại đúng không?”

“Ân, lúc ấy, xem như vậy đi.”

“Kia... Người là giải quyết cái vấn đề kia như thế nào a?” TềÂm làm bộ như bàn luận một ít ‘đề tài nam nhân’, trên thực tế là thăm dò khẩu vị của Mặc Lâm. Tuy rằng Mặc Lâm nhìn qua thực thanh tâm quả dục, chưa bao giờ để bụng loại sự tình này, nhưng thần bột vẫn là có (súng đạn, tự hiểu đi), điểm ấy TềÂm rất rõ ràng [TềÂm: =”=||||]

“Cái gì vấn đề?”

“Chính là... Vấn đề bạn gái.” Ta rất giả dối, ta rất giả dối QAQ!!

TềÂm một bên chán ghét bản thân, một bên tận lực nheo mi đảo mắt, Mặc Lâm rốt cũng xem như hiểu được, cúi đầu tự hỏi trong chốc lát nói: “Quản gia cách một đoạn thời gian sẽ đưa nữ nhân đến phòng ta, các nàng bình thường sẽ chủ động cởi quần áo ta, vuốt ve huynh đệ của ta, còn có liếm mút, sau đó ngồi ở trên thắt lưng ta động một chút, sau đó thì xong rồi.”

“.....Ừ.....” TềÂm bị loại này ‘cao phú soái’ quy cách làm choáng váng, mệ chết đi, cảm giác không muốn yêu lại. Mặc Lâm rất ít khi nói nhiều như vậy, hấn cảm giác như y có ý muốn khoe ra vậy QAQ!!!!

TềÂm, chỉ có thể quay đầu lại yên lặng uống bia, còn đang thống khổ nhiều nhiều mà nghĩ y có hay không hứng thú đột nhiên gọi MM, không biết Mặc Lâm có thể hay không nhận...

Vì Mặc Lâm không làm gì sẽ rất nhàm chán, cũng vì mình không muốn hành động càng ngày càng giống nhân vật trong phim... TềÂm quyết đoán dạy Mặc Lâm dùng máy tính.

Mà khoa học kĩ thuật hiện đại rất cục cựa cũng là con dao hai lưỡi— vấn đề cuối cùng cũng đến...

Ngày nào đó TềÂm tan tầm về nhà, đến hành lang trước cửa nhà liền nghe trong nhà mình truyền ra ... thanh âm...

“Oh... oh yeah, right here... harder baby, oh.... That so ***ing deep... ahh~”

Ngọa tào!!!!!!!!!!

TềÂm tặc mao, bay nhanh vào nhà tắt đi âm thanh: “Ni mã, người như thế nào bật âm to nhất còn không có mang tai nghe a!!!!” lầu chúng ta ở cách âm rất kém cõi!! QAQ

Sau đó hấn thấy được Mặc Lâm đỏ bừng không mặt nhỏ nhắn...

— Phim *** gay trên quý nhiều năm của hấn, rốt cũng vẫn là bị phát hiện—

“Đây là... nam nhân cùng nam nhân...” Mặc Lâm mở miệng.

“...Ân, ta kì thật... Thích nam, cho nên...”

“...Nga nga... Cho nên người mỗi buổi sáng cương lên là vì... nghĩ làm với ta?”

“Không phải!!! Kia chỉ là phản ứng sinh lý bình thường!!! Giống như người cũng cương lên vậy, nhưng thể không đại biểu cho việc người và ta muốn XXOO a đúng không?!” Tuy rằng trên thực tế ta rất muốn như thế!! QAQ còn có người này điều nhân duyên lai mỗi sáng đều thức a !!

“Nga nga..”

“Ân... cho nên...” Nhân gia hảo thất lạc TAT

Sau khi xấu hổ trầm mặc, Tề Âm yên lặng nhắc lên đồ ăn, mặc tạp dề hướng phòng bếp đi tới.

Mà thời điểm hắn biết chắc mình không có hy vọng, một đôi hay theo người hắn vòng lên— trong phòng chỉ có hắn cùng Mặc Lâm. Không đợi hắn hỏi ‘Làm sao’, mặt hắn bẽn nhu xoay qua, sau đó... Bọn họ hôn môi. Mặc Lâm môi triển lên, ôn nhu ma sát cánh môi hắn vài giây, đại khái vì không khí và cảm giác rất tốt, hai người đều tự nhiên mở miệng ngậm lấy nhau.

Tề Âm cảm giác, hắn đã thật lâu không có chuyên tâm mà hưởng thụ một nụ hôn như vậy. Trước kia hôn môi ít ỏi cũng là một bước tiền hí mà thôi.

Mà giờ phút này, hơi thối ấm áp của Mặc Lâm, đầu lưỡi hắn ôn nhu lại hữu lực, bên ngoài lại có chút thô giáp đảo quanh làm hắn ngứa. Y lại quấn lấy đầu lưỡi hắn mút vào, hút chặn đến đầu lưỡi hắn có chút đau, nhưng hạ thân lại bắt đầu nóng lên.

Tề Âm cứ vậy thuận theo buông vũ khí, xoay người sang chỗ khác, khiến cho Mặc Lâm có thể phủng lấy cái gáy hắn hôn sâu một chút.

Này hết thấy đều tốt đẹp như thế, thẳng đến... Mặc Lâm tràn ngập ý tứ *** hàm xúc xoa mông hắn, cũng từ phía sau đưa tay đến hạ bộ hắn ma sát.

Cũng không thể nói là Tề Âm rất ngây thơ không thể nhận ra, mà là...

Ni mã, này không phải tiết tấu của bộ gay video mặc tạp dề trên quý của hắn sao!!! =”=# người hôm này là xem vô số phim A Phiến rồi sao!!!

Tề Âm trong lòng hò hét nói.

Thổ tào vẫn là kẻ thổ tào, Tề Âm vẫn là tất yếu thừa nhận, cho dù Mặc Lâm là chất chức GV, hắn cũng không phải bản chính chuyên nghiệp trong phim, y chỉ là trên thân hắn sở soạn hai cái, liền khiến cho lão nhị hắn thẳng thắn, hận không thể treo cả thân lên người người ta..... Lại càng không cần so sánh cái côn thịnh ưu tú thô tráng của Mặc Lâm, Tề Âm đã sớm đối nó thềm nhỏ dãi.

Nhưng lúc bàn tay Mặc Lâm tiến vào trong áo, nựng đầu nhũ hắn, Tề Âm vẫn bắt buộc chính mình đẩy hắn ra...

Tề Âm cảm giác, khi Mặc Lâm đụng chạm vào hắn, hắn luôn sinh ra những phản ứng bất lương khác thường, đặc biệt biểu hiện đó là—sinh lý hắn rất dễ dàng cứng lên, tâm lý dễ dàng nhuyển xuống: “Cái kia... Mặc Lâm, chúng ta.... Cũng không thích hợp làm như vậy...”

Mặc Lâm vô tội, trên mặt thoát ra một tia thất lạc.

Tuy rằng không biết chính mình phải giở cái gì, nhưng là Tề Âm xác định chắc chắn, hắn không muốn lúc Mặc Lâm tâm huyết dâng trào muốn diễn lại GV mà làm nam diễn viên phụ với hắn... Hắn tuyệt đối là muốn cùng y làm! Nhưng không phải lúc này... Tề Âm không biết vì cái gì.

“Bởi vì... Có lẽ người không rõ ràng, trên phim cũng chỉ là diễn xuất, nhưng là... người bình thường làm chuyện này... cốt yếu cần phải có tình cảm... tình cảm làm trụ cột... người hiểu chưa?” Thao! Người bình thường làm chuyện này còn cần đồ bảo hiểm! Chỉ cần đồ bảo hiểm.. . ! Ta a a con mẹ nó đang nói cái gì!!!

Tề Âm xấu hổ không dám nhìn Mặc Lâm, lại bị y vây quanh trụ lại: “Kia... Kỳ thật ta nghĩ làm với người... từ rất lâu rồi.”

“...??!!”

“Người vừa rồi nói ta là, ta mỗi ngày cương lên buổi sáng cũng không phải nghĩ muốn làm người, như kì thật lúc ấy ta không thể không biết xấu hổ nói... Ta gần đây luôn mơ thấy... cảnh ta làm người, ngay từ đầu ta cũng không hiểu được đây là có chuyện gì, nhưng vừa rồi nhìn cái kia...” Nói tới đây, Mặc Lâm nâng mặt Tề Âm lên, kề vào chóp mũi hắn: “Như vậy, tính là có cảm tình sao.”

Mặc Lâm ánh mắt lờ lờ, gắng gượng nhẫn nại tính khí hung ác để ma sát với bụng hắn, lời nói cũng khiến đầu óc Tề Âm nổ thành tương hồ, chỉ có thể choáng váng vô thức gật đầu.

Tiếp đến, hết thấy phát sinh đều rất tự nhiên, tựa theo tình huống kịch, Mặc Lâm dùng sắc dụ Tề Âm biến thành chảy nước, lại nhuyễn thành tương hồ, Tề Âm cũng quả thật giống như diễn lại bộ GV kia, quanh thân chỉ mặc tạp dề, ngồi trên bàn banh rộng háng để y làm, bị làm từ thế đằng sau, bị đặt dưới đất vênh cao mông làm... Sau lại, Mặc Lâm thậm chí còn vượt qua phạm vi của GV tự do phát huy, Tề Âm cũng là phi thường hưởng thụ.

Mặc Lâm đối mặt hắn, đem hai tay hắn đè lại, không cho hắn thủ ***, tính khí đang ở phía sau huyết động đâm rút liên tiếp tại điểm mẫn cảm của hắn nghiền nát, khiến hắn cả người run lại run. Sau huyết hắn cảm giác sướng gần chết, co rút càng nhanh, thì Mặc Lâm lại thao hắn càng nhanh, hai mắt nhìn chăm chăm vào mặt Tề Âm. Một trận tê dại truyền đến, Tề Âm cư nhiên bị thao bấn.

Cảm giác bị bắt buộc cao trào, cùng với anh mắt thâm tình của Mặc Lâm thực tương phản.

Tề Âm còn chưa kịp hồi thần, liên bị ôm lấy toàn thân, ném lên giường, tiếp tục một lần nữa bị đâm xuyên.

.....

“Không, từ bỏ..... Lại, lại muốn bấn....”

“Chờ..... Chờ một chút...”

“A, a, ân.... A a!! Không cần đâm chỗ đó! A!...”

“Đâm chỗ đó... Người liền sẽ... Sít chặt lại, thật thoải mái... Tề Âm... Người có sướng không...”

“Ân ân.... Sướng.... Ta sắp chết.... Ân a...”

“Tề Âm... Tề Âm... Tề Âm!”

Ngày đó, ký ức cuối cùng của Tề Âm, chính là hắn mệt mỏi ghé vào bên giường, bị Mặc Lâm làm đến mức hư thoát, tính khí ma sát với ga giường, cả người nóng lên... Mặc Lâm vẫn ở phía sau hắn, dùng thanh âm dễ nghe gọi tên hắn.

END 18

P/s: thực ra H không nhiều nên tở đã cố edit thật sắc tình, cá nhân không cảm thấy gì ghê rợn, bởi tở nghĩ, đã làm tình thì ngôn ngữ tục là một phần tất yếu gợi cảm giác hứng tình, và hơn nữa tở không ngại như các bạn gái.

19. Chương 19

CHƯƠNG 19

Sáng hôm nọ, Tề Âm tỉnh lại, phát giác chính mình lần đầu tiên không tỉnh lại trong lòng Mặc Lâm, cảm thấy kì quái. Hắn mơ hồ lê thân tới phòng khách xem, muốn tìm Mặc Lâm.

Kết quả: kinh hiên...? Phòng khách không chỉ một người đứng, còn có tiểu tử tóc đỏ, hàm hừ đứng đối diện Mặc Lâm.

Tề Âm sờ soạn, nhu nhu mặt rời giường. Mặc Lâm cùng Hồng Hải Nhi kia nghe được động tĩnh hắn đi ra cửa, đều quay đầu nhìn hắn.

Lúc này Tề Âm mới phát hiện, biểu tình của Mặc Lâm nghiêm túc từ trước đến nay chưa từng có.

“Tề Âm à,..... Đây là cháu ta.” Mặc Lâm có chút ngưng ngưng.

Nga nga, kia chính là cái hùng hải tử của người! [Tề Âm nghĩ]

Nhưng ở ngoài mặt vẫn là hòa hợp êm thấm, lấy gương mặt vừa tỉnh ngủ cùng người ta chào hỏi: “Cháu người hảo!”

Hồng Hải Nhi tóc đỏ xen lẫn ánh kim, giống nhan sắc hỏa diễm, khóe mắt nheo lại chọn chọn mi. Nghe Tề Âm nói chuyện, hắn ôm cánh tay, liếc mắt nhìn hắn, hừ nhẹ một tiếng, không để ý đến hắn.

Tề Âm liếc mắt liền xem thấu cái bản chất ngạo kiều này, liền không tính toán cùng hắn xã giao làm gì—mặc kệ là thân thích hay cừu gia của Mặc Lâm tìm tới cửa, hôm nay gặp mặt liền cho lão tử tâm trạng không tốt, ta ko tiếp cũng không phản ứng đó làm sao?!

Vì thế, Tề Âm khoát cánh tay đang kéo tay áo hắn của Mặc Lâm, đi vào WC đánh răng.

Vừa bôi được kem đánh răng lên, liền nghe Hồng Hải Nhi lên tiếng: “Lâm, người hiện lại cùng hắn làm cùng một chỗ sao? Người đã quên mình là loại người nào rồi sao?”

“Khác Nhị, đừng vô phép như vậy, người nên gọi ta là thúc thúc. Còn có..... Lúc trước là người buộc ta phải quên đi thân phận, người hiện tại không nhớ rõ?”

“Ta đây hiện tại muốn người phải trở về!! Người có trở về hay là không?”

“Ta không muốn trở về, ta tin tưởng người làm mọi chuyện rất tốt.”

“... Người ngộ nghịch với ta!”

“Khác Nhị, luận bồi phận ta là thúc thúc người, luận thân phận tãđã bị người khai trừ, người không nên tái dây dưa.”

“Ta, ta mặc kệ...!” Hồng Hải Nhi mắt đỏ lên, “Ta muốn người trở về!!.... Thời gian người không ở đó,ta... Ta cảm giác không muốn làm bất cứ cái gì...”

“Khác Nhị, người đừng như vậy.” Dù sao cũng là quan hệ huyết thống, Mặc Lâm trong mắt cũng toát ra một tia không đành lòng.

Tề Âm tiếp tục đánh răng, tiếp tục xem hình ảnh trong gương đang diễn ra loại kịch khoa học viễn tưởng ba xu rẻ tiền, cũng may diễn viên đội hình cường đại, Mặc Lâm là chọn không ra tật xấu mỹ thanh niên, tuổi cháu hắn cũng không kém hắn nhiều, nhưng còn mang theo ngây ngô của thiếu niên, khi thì tặc mao, khi thì yếu ớt, nhìn qua cũng thập phần vị mỹ.

Thẳng đến khi Tề Âm về phòng thay xong quần áo, làm xong bữa sáng cùng lấy văn kiện, trong phòng hai người ‘thương lượng’ đã trở nên thực không hài hòa.

“Ta đã nói rõ rồi.”

“Người có tin hay không, ta như thế nào đem người đuổi ra thì cũng có thể như thế đem người trở về!!” Hồng Hải Nhi đỏ ngầu mắt, quanh thân phát tán ra khí tức cường đại.

“Người có thể thử xem.” Mặc Lâm chỉ mặc áo ngủ quần đùi, khí thế bốc lên cũng không thua cháu hắn.

Không khí giương cung bạt kiếm, mắt thấy hai người sắp động thủ...

“Ách...” Tề Âm xấu hổ đánh gãy bọn họ giằng co, “Ta đi làm... cẩn thận đừng làm hỏng đồ đạc trong nhà, bái bai.”

Tuy rằng Tề Âm không nghĩ, cũng không có lập trường tham dự chuyện này, nhưng hắn vẫn là không thể không chế, cả ngày trong đầu chỉ quanh quẩn toàn về nó.

Hắn phi thường lo lắng, sau khi về nhà sẽ chứng kiến cảnh tan hoang không còn hình dạng. Hơn nữa, hắn chưa từng gặp qua công lực chân chính của hai vị đại Boss này, vạn nhất không chỉ là chịu chịu hai cái phép thuật nho nhỏ thì làm sao? Vạn nhất đem nóc nhà cùng sàn nhà thổi bay thì làm sao... Kia không phải chơi quá trớn rồi sao?

Tề Âm cả ngày đều không yên lòng.

Thời điểm ăn cơm trưa, hấn một bên xuất thần, một bên vô tình nghe lén hai cô nương bàn bên nói chuyện phiếm.

“Cho nên nói vương tử mất bị mù có phải hay không?! Cái kia công chúa chỉ qua đường thôi, căn bản không phải tình yêu thực thụ có được không, y ghét bỏ con ếch kia, còn đem nó ném lên tường! Nhìn đến khi hấn biến thành mĩ nam lại chảy nước miếng...”

“Vương tử của ta chính là thánh khiết, người có biện pháp thay đổi sao...”

“Rõ ràng là tên xấu xa!! Người hầu của hấn rõ ràng là sợ hấn thương tâm, tan nát cõi lòng mà tự làm thương mình! Người hầu thì chỗ nào mà không thể so với công chúa tốt hơn? Người hầu thì ngực cũng lớn vậy a!”

“...” Vị kia hiển nhiên không thể nói gì hơn.

“Cuối cùng, người hầu trung khuyến còn phải đánh xe ngựa đem hoàng tử cùng công chúa về, 555, này kịch tình rất ngược!!”

“Ai nha, này chỉ là kịch thôi a, trùng hợp là công chúa chiếm tiện nghi...”

Nghe nửa ngày, Tề Âm phát hiện các nàng nhiệt liệt thảo luận chính là truyện cổ tích ‘Hoàng TửẾch’, trong lòng yên lặng thổ tả, người bây giờ cũng quá nhàm chán...

Đột nhiên trong lòng lộp bộp: Không đúng a, ta giống như chính là cái kia công chúa nha?!

Sau đó hấn càng nghĩ càng giống, hấn cùng cái kia công chúa giống nhau, đối tiểu động vật hoàn toàn không có tí yêu thích gì, mặc danh kì diệu hôn một vương tử giúp người ta giải ma pháp, sau lại chỉ thấy sắc là mắt mở to... Tóm lại chính là không có nhân phẩm, hoàn toàn biến thành nhân vật chính, là một tên có cứt chó vận.

Mà Hồng Hải Nhi nhà y... Tề Âm nhớ tới hôm nay sáng sớm mắt nó cầm lệ, bộ dáng toàn tâm toàn ý muốn Mặc Lâm về nhà... Tuyệt đối giống người hầu tâm cầu được yêu kia đi.

Tề Âm nghĩ nghĩ phân tích đầy cảm phẫn về kết cục của truyện cổ tích của cô nương bàn bên, lại nghĩ nghĩ mình, Mặc Lâm, cháu y bây giờ, phát giác, nói không chừng Mặc Lâm tốt hơn là quay trở về.

Thân phận của y cũng quyết định rằng, y không thích hợp sinh hoạt tại thế giới của Tề Âm, năng lực của y cũng vô cơ bị mai một dần, có lẽ cháu y cùng gia tộc của y đều phi thường cần y... Y ở đây mỗi ngày cũng chỉ có thể tạm coi là bảo mẫu nửa vời của hấn, nhưng nếu y trở về, địa vị chắc chắn khác nhau rất lớn. Ưu điểm duy nhất của y ở đây... có lẽ chính là có chút thoải mái, còn có thể cùng Tề Âm bản, nhưng phương diện này, chỉ cần y trở về, đừng nói mỹ nhân đưa đến tận cửa, Tề Âm nghĩ đến bộ dáng cháu hấn, nghĩ, có lẽ cả cảm luân chi luyến cũng có thể không biết chừng.

Nghĩ đến đây, Tề Âm thực cười khổ muốn hỏi, chúng ta rốt cuộc tính là gì của nhau đây?

Đáp án cũng rõ ràng, bọn họ chỉ có quan hệ lảo chung nhà mà thôi, chờn hấn về nhà, Mặc Lâm không chừng đã đi mất rồi.

Tề Âm phiền muộn về đến nhà, cầm chìa khóa, một bên hít sâu một bên mặc niệm: “ Dù cho phòng trống không cũng là bình thường, dù cho phòng trống không cũng là bình thường...” Sau đó mở cửa.

Mặc Lâm vẫn giống như bình thường đứng ở phòng bếp, đưa lưng về phía hấn thai giớ—y gần đây đã học được nấu ăn.

Tề Âm cảm giác, đây là hình ảnh đẹp nhất từ khi sinh ra mà hấn thấy được.

Ăn xong cơm chiều, bọn họ hai người dính tại sofa xem ti vi, Tề Âm rốt cuộc nhện không được hỏi: “Cháu người... đi rồi sao?”

“Àn.” Mặc Lâm ứng một tiếng, hôn một cái lên thái dương hấn. Gần đây hành động của y càng ngày càng giống nhân vật trong phim.

“Người... thật sự không đi?”

“Ân, ta thực sự thích sống ở chỗ này.” Mặc Lâm mỉm cười: “Hơn nữa, chúng ta...đã lên giường với nhau rồi, ta muốn đối với người phụ trách.”

“.....” Người này là học được lời kịch ở đâu aaaaaa!!

Tề Âm phát hiện, gốc tử nói lời kịch, không, thậm chí là không hơn đọc lời thoại, hấn cư nhiên thật sự cao hứng!

Tối nay nhất định phải câu dẫn hấn!... Không được, hai ngày nay đã muốn miệt mài quá độ... Nhưng vẫn hảo muốn làm!!... Tuy rằng eo thực mỏi, hơn nữa ngày mai có cuộc họp trọng yếu... Nhưng vẫn thật sự là hảo muốn làm!!

Mặc Lâm nhìn chằm chằm TV, hoàn toàn không phát hiện Tề Âm hoàn toàn dựa vào trên người hấn, đầy mặt muốn *** lại không muốn *** một hồi, y chỉ cảm thấy tâm tình phi thường tốt, nhịn không được muốn cười.

Cứu mạng, ta bị biến thành vệt.

Nhưng này hình như lại là chuyện tốt nhất cuộc đời ta.

p/s: lại hoàn một đôi nữa

20. Chương 20

CHƯƠNG 20

Một ngày mới.

Tần Yến bị một đoạn văn nhỏ trên mạng làm cho chú ý, đoạn nhỏ này tên là: “ Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện”.

Nhân sinh tối nên làm sáu sự kiện:

Kí hợp đồng với hai thám tử tư, kêu bọn họ theo dõi lẫn nhau.

Trở thành lão sư danh tiếng, chuẩn bị một bài thi, tất cả đáp án đều là C.

Đợi đến khi có người muốn đánh cái hất xì, ngay trườì khi người ta chuẩn bị kêu to liền hô“Pika pika”

Chạy vào một siêu thị, hỏi người khác năm nay là năm nào, sau khi có người trả lời, hô to “Da ta thành c ông!” rồi hoan hô chạy đi.

Mua một con vệt, dạy nó nói: “Cứu mạng! Ta bị biến thành vệt!”

Mời người nào đó đến văn phòng của người, ngồi trên ghế cao xoay qua nói với hấn “ Ta biết rằng người sẽ đến...”

Cả người khác thường- người bình thường liếc qua cũng chả thèm để ý, nhưng Tần Yến thật sự có thể đi làm này ‘tối nên làm’ sự, bởi vì..... Tần Yến là nhảm chán muốn chết.

Thật sự nhảm chán muốn chết (thực ra chỗ này ko dịch theo nguyên văn vì lý do tế nhị)

Tần Yến, nam, 22 tuổi, ngũ quan đoan chính, tốt nghiệp sau bốn năm học đại học, giờ đang ở nhà chờ xin việc. Mấy ngày nay, bị người ta nói là phải ‘hưởng thụ nhân sinh kỳ nghỉ hè cuối cùng’ hoặc là ‘nhân sinh mê võng kì’, mà sự thật là Tần Yến rất lười.

Tóm lại, hấn quyết định tại nhân sinh mê võng kì của mình làm một sự kiện đùa dai nhảm chán, sau đó ngoan ngoãn đi làm.

Tần Yến quyết định phải thực hiện này sáu cái ‘tối nên làm’ sự. Phần điều kiện ở giữa yêu cầu ít nhất, ngẫu hứng nhất, đồng thời là đối tố chất cá nhân yêu cầu cao nhất.

Đó chính là: “Chạy vào một siêu thị, hỏi người ta năm nay là năm nào, sau khi có người trả lời, liền hô to “Da ta thành công rồi”, sao đó hoan hô chạy đi.”

Chuyện này nghe thì rất đơn giản, thao tác dễ hiểu, nhưng kì thật, đối với người thực thi yêu cầu sức bật, hành động, không chế lực vv...đều có yêu cầu cực cao. Nếu làm tốt, chính là sẽ thành một hồi kịch ngoài trời cực phần khích. Diễn tạp kĩ, chính là cái loại bức người ta xấu hổ mà.

Vềđiểm ấy, Tần Yến đối với mình rất tin tưởng. Nếu người hỏi hấn “Vì cái gì” , hấn sẽ không muốn đối người giải thích tại sân khấu của trường trung học hấn như thế nào lấy thể thân làm vai công chúa Bạch Tuyết mà một lần thành danh, cũng tại bốn năm đại học trong câu lạc bộ kịch hô phong hoán vũ, hãy xem hấn biểu diễn như thế nào.

Tần Yến mặc một bộ quần áo, cải trang một sách, chạy đến một siêu thị cách nhà hấn thật xa, đứng ở cửa, bắt đầu đảo bước, làm bộ như người tiến vào siêu thị lóđang nhìn quanh.

Tần Yến hội nói cho người, chọn người, cũng chính là đối tượng đùa dai là phi thường trọng yếu. Bởi vì này tràng biểu diễn thìđiều tối trọng yếu nhất chính là nhìn đến trên mặt đối phương biểu tình như thăng góc.

Lúc này, hấn nhắm được một tiểu bằng hữu.

Tiểu bằng hữu tuổi không lớn, nhìn qua còn không có trưởng thành, vóc dáng lại đã muốn thật thành thực, nhưng mặt lại cóđiểm tròn, hai má thịt đôđô làm người ta nhìn mà muốn cắn một cái. Hấn là một mình đi siêu thị, bản thủ bản cước bắt đầu nhặt nhặt chọn chọn này nọ, đầy mặt góc dạng.

“Chính là người này đi!” Tần Yến hạ quyết tâm, lắc lắc cánh tay, hít sâu... [Bối cảnh âm nhạc: we~ are~ the champion~ we~ are~ the champion~ we~ are the champion of the world!!]

Sau đó hấn giẫm mạnh chân! Đại địa đều làm vào chấn động!! Hấn mở ra hai tay! Trên tay cuộn cuộn nổi gió! Hai mắt hấn cháy rực! lấy tốc độ tối đa chạy 50m nước rút vọt vào siêu thị!! Tất cả mọi người đều vì hấn hò hét trợ uy! (Thông cảm, thăng này bệnh hơi nặng.)

Hấn mạnh mẽ bắt được kia vô tội tiểu bằng hữu, gọi lớn: “Tiểu đệđệ!! Nói cho ta biết năm nay là năm nào!!!?”

“A...?” Tiểu đệđệ còn đang mãi so sánh là khoai xào hay là gà sốt cà chua giá cả tốt hơn, còn chưa kịp hồi thần lại.

“Năm nay là năm nào!! Là năm nào!!” Tần Yến không hổ danh là thuộc về phái hành động, nói không chút sơ hở, liền ngay cả nước miếng cũng vô cùng chuẩn phun lên đệđệ trên mặt.

“2...2... năm 2012...” Tiểu đệđệ rõ ràng bị dọa choáng váng, cái miệng phẩn nộn nhỏ nhẩn khê nhếch.

“A..... Ta thành công!!!!!!!!!!!!!! TA THÀNH CÔNG RỒI!!!!!!!!!! HA HA HA HA HA!!!!” Hấn rít gào mà cuồng tiếu, như phong thái của Tiểu Mã ca năm xưa.

Tần Yến động rình rất lớn, hiệu quả diễn suất cũng thực phần khích, người chung quanh đều quay đầu nhìn. Tần Yến nghĩ, nơi này không nên ở lâu, vì thế hấn lại vắt chân: “Nga da!!!!Nga da!!!!!!” chạy đi.

Một đường chạy thẳng ra bên ngoài siêu thị, Tần Yến dừng lại thở hồng hộc xả hơi.

Nghĩ đến vừa rồi cái kia tiểu hài tử trên mặt giật mình cùng lộ ra sùng bái, vì thế màđôi mắt mở to. Tần Yến nghĩđến lại cố nhin xuống cười to ra ngoài.

Tần Yến nghĩ, lão tử thực là làm trạch nam lâu lắm rồi a, ngay cả cười cũng biến thành nhỏ nhẹ.

Tần Yến xem như vui đủ rồi, vừa xoay bước chuẩn bị về nhà, liền bị giữ lại.

Nhìn lại, chính là cái kia bị dọa choáng váng tiểu hài tử, lúc này bởi vìđuổi theo Tần Yến tới đây, dừng lại thở hồng hộc, thịt thịt hai má cũng đỏ bừng.

“Đại ca ca!” Này thành thật hài tử ngẩng đầu mắt tỏa sáng nhìn Tần Yến. “Người người, người chẳng lẽ là người xuyên việt thời không sao?”

Hải tửánh mắt thành thật mà trong sáng cũng không đánh ngã được hứng chí trên người ảnh đế Tần Yến. Tần Yến sửa lại bộ dáng góc góc, đột nhiên nghiêm mặt, thẳng lưng, mặt đầy nghiêm nghị, hai mắt rưng rưng hàng lệ kiêu hùng, nhìn về hướng bầu trời nhiễm nhiễm ánh tà dương, run rẩy thanh âm nói: “Phải..... đúng vậy... Ta...ta rốt cực thành công!!! Ta thật vui vẻ!” Nói xong, hấn một phen ôm chặt tiểu gia khỏa

mềm mềm trước mặt, bởi vì hần lâu lắm rồi chưa diễn qua cảnh khóc, thế nhưng muốn cười phun ra, cần phải điều chỉnh một chút.

Ta thật sự là rất không chuyên nghiệp! Tần Yến phỉ nhổ chính mình.

Không nghĩ tới, thời điểm hần buông ra tiểu bằng hữu kia, đối phương cũng là đầy mặt nước mắt, nghẹn ngào nói: “Đại... đại ca ca... Ta có thể mời người ăn cơm không... Bởi vì ta, giấc mộng của ta cũng là... xuyên việt thời không! QAQ”

Tần Yến một bên nghĩ là : “Mời ăn cơm? Lão tử cũng không ăn KFC”, một bên đánh giá này thiếu nhiên khóc nức lên giống hệt tiểu hài nhi

Hần điệu bộ khác hần nhìn này tiểu thỏ tử từ đầu đến chân một phen, mới phát hiện, này tiểu hài tử cư nhiên cả người hàng hiệu, hơn nữa không phải đồ trong shop, mà là đồ được đặt may thiết kế. Càng đừng nói hần vô tình lộ ra đồng hồ, phỏng chừng lên đến năm con số.

Ta dựa vào, lão tử đừng tới tiểu thiếu gia xuất môn thể nghiệm cuộc sống sao?! Tần Yến trong lòng đen tối [hảo hảo lừa gạt hất] kế hoạch bắt đầu thành hình.

Không nhìn ra ý đồ của Tần Yến, tiểu thỏ tử quả nhiên dẫn hần đến một nhà hàng sang trọng ăn cơm, phục vụ sinh ăn mặc giống như quản gia Anh quốc cư nhiên còn có thể cùng tiểu thỏ tử chào hỏi, gọi hần X thiếu gia.

Tần Yến không nghe rõ, bởi vì hần còn đang bận đánh giá mô hình của phục vụ sinh dẫn đường cho bọn hần.

Trong khách sạn, hai người trò chuyện với nhau thật vui, Tần Yến cùng tiểu bằng hữu chia sẻ rất nhiều cố sự hần thiết kế cỗ máy thời gian, rồi gặp phải tương lai đã suy tàn nên quay về...

Tuy rằng là nhất thời nảy lòng tham, ngẫu hứng diễn thêm, nhưng Tần Yến bởi vì năng lực diễn siêu quần, cho nên hoàn toàn không lo lắng bị lộ tẩy, hướng chỉ này tiểu thỏ tử chỉ số thông minh còn thấp hơn người bình thường. Đối với chuyện này, hần cũng vô cơ mà đối với tương lai phát triển của gia tộc hần mà lo lắng giùm.

Một khi đã như vậy thì để cho lão tử luôn giùm các người đi ha ha ha- hần nghĩ.

“Đúng rồi đại ca ca, người từ tương lai đến đây là năm nào vậy a?” tiểu hài tử nhay hai mắt thiên chân hỏi.

“20.....” Tần Yến nháy mắt nhớ tới phim của Vương Gia Vệ, liền đáp “2046, năm 2046.”

Tiểu bằng hữu lại hai mắt tỏa sáng: “Nga nga

”

Tần Yến ra vẻ thanh niên chí khí, vuốt đầu hần nói: “Hiện tại là giai đoạn thực nghiệm sơ kì, còn không thể xuyên việt xa được, chờ chúng ta nghiên cứu thêm một bước đột phá mới, có thể xuyên về niên đại càng cổ xưa blahblahblah...”

Lúc này! Một bữa đại tiệc cũng sắp xong, Tần Yến buông đĩa, nhìn đối diện tiểu bằng hữu mặt đầy sùng bái lại có chút phiêu du, đột nhiên nảy ra ý hay.

Tuy rằng kế này vừa ra, Tần Yến là ngay lập tức tự phỉ nhổ chính mình.

Bởi vì chiêu này thật sự là không biết xấu hổ!

END 20

21. Chương 21

CHƯƠNG 21

Tuy rằng này kế vừa ra, ngay cả Tần Yến cũng muốn phỉ nhổ chính mình...

Bởi vì chiêu này thật sự không biết xấu hổ!

Bất quá Tần Yến vẫn vì đạo nghĩa không thể chùn bước mà làm.

Hắn đối với gương mặt nộn nộn thịt trước mặt thối vài câu, sau đó, hắn làm bộ như lơ đãng nhắc tới: “Tiểu bằng hữu... chúng ta chắc là có duyên phận. Ta có thể ghi nhớ tên của ngươi, đến năm 2046 tìm ngươi ôn chuyện cũ được không?”

Vừa nói, Tần Yến vừa lộ ra 7 phân mặt dễ nhìn nhất đối hắn, lại lộ ra tươi cười không thể cự tuyệt.

Tiểu bằng hữu vui mừng lộ rõ trên mặt, vừa then thùng lại hưng phấn nói: “Ta, ta gọi là Diệp Tử Khuynh, con...”

“.....Ngươi!!!!!!! Ngươi!!!!!!”— giờ khắc này! Chính là giờ khắc này! Tần Yến phấn khởi!! Hắn đột nhiên run rẩy giống như trúng gió! Nhanh tay nắm lấy khăn trải bàn!! Mặt biểu tình không thể tin nổi đứng lên!! Nước mắt hắn cũng đuối kịp tiết tấu mà chảy ra, tràn đầy hốc mắt.

Giờ khắc này! Chính là giờ khắc này..... Tần Yến ảnh đế phụ thể! Hắn không chiến đấu một mình. (vãi cả cái đoạn)

“Ngươi là ta..... là ta.... Là ba ba của ta!!!” Tần Yến chỉ vào tiểu bằng hữu nói.

Mà đối phương cũng rõ ràng là bị dọa: “Sao, như thế nào có khả năng...!” Diệp Tử Khuynh mắt tròn tròn mở to.

“Là thật! Ta gọi là Diệp Yến, là người đặt tên cho ta, ngươi.... Sinh nhật ngươi là ngày bao nhiêu?!” Tần Yến vẫn bảo trì vẻ mặt đầy khiếp sợ, chậm rãi đi đến trước mặt hắn, dựa vào da mặt thật dày của hắn, không hề sợ hãi nhìn thẳng y.

“Ngày 19/11/1996”

“Ngươi...đằng sau gáy có phải hay không có một cái bớt?” Tần Yến nước mắt chảy xuống hai má, thanh âm run rẩy, hỏi ra câu mà vừa rồi hắn nhìn thấy gáy y khi y cúi xuống đeo lại giày.

Mà Diệp Tử Khuynh bị làm cho choáng váng, chỉ biết lẳng lẳng nói: “.....Đúng....”

“Phụ thân!!!!!!!” Lời còn chưa dứt, Tần Yến liền nặng nề mà quỳ xuống đất, một phen ôm chặt đầu đối Diệp Tử Khuynh, đem mặt chôn ở trên đùi người ta khóc thất thanh.

“Chờ, chờ một chút!” Tiểu bằng hữu dù sao cũng không phải là hoàn toàn ngốc, hắn lập tức nghĩ đến một vấn đề: “...Ta là ba ba ngươi, ta làm sao lại không nói trong tương lai cho ngươi chuyện chúng ta gặp nhau...”

Tần Yến ngẩng đầu, hai mắt đăm lẹ mông lung nhìn hắn một cái, lại cúi đầu xuống, khóc càng hung: “Bởi vì, bởi vì khi ta còn rất nhỏ, ngươi liền.... ngươi liền...!”

Diệp Tử Khuynh nghe đến hắn nói tới đây, nức nở nói không được nữa, lại gặp phản ứng cường liệt như thế của hắn... không khỏi bị dọa đến khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch: “Ta... ta làm sao?”

“Ngươi liền lên sao Hỏa!! Chúng ta có rất ít cơ hội nói chuyện, càng đừng nói gặp mặt ôôôô !!!”

Nghe được chính mình cũng không phải là chết lúc còn tráng niên, Diệp Tử Khuynh nhẹ nhàng thở ra: “Nguyên lai là như vậy, thực xin lỗi.” Hắn nhìn không được xoa xoa tóc đại nam hài khóc đến thực thương tâm này, muốn an ủi hắn.

“Ta hảo cô đơn!! Hảo tịch mịch!!” Tần Yến lại khóc càng lợi hại hơn, ôm chặt chân Diệp Tử Khuynh, hận không thể chui vào trong lòng hắn.

“Đối, thực xin lỗi!...” Tiểu hải tử chưa bao giờ từng yêu qua rõ ràng đối với tình huống này cảm thấy vô thố.

Tần Yến lau mặt, đầy mặt biểu tình chính nghĩa tôn sùng nói: “Không, ba ba, ngươi là nhà khoa học vĩ đại nhất, nhân loại cần ngươi, ta có thể lý giải... Nhưng là... Nhưng là.....” Nói tới đây, hắn lại ‘kim lòng không đậu’ vùi đầu khóc lớn.

“Ân? Lại làm sao vậy?” Diệp Tử Khuynh rõ ràng bị biểu tình kiên cường mà uất khuất của hắn lấy nhiễm, một bên giúp hắn lau nước mắt, một bên chính mình mắt cũng đỏ lên.

“Từ nhỏ đến lớn... Hai tử khác đều có ba ba, ba ba của họ...đều giúp bọn họ mua quần áo, mua Iphone26 , mua máy tính, mua máy chơi game... Nhưng là ta..... Ôôô” đoạn này chỉ là tiền hý quan trọng thôi, Tần Yến nói một đoạn, khóc thút thít, mũi đều đỏ.

Con mẹ nó, lão tử năm đó không thi làm diễn viên đúng là tổn thất của quốc gia.

Tần Yến ở trong lòng vì chính mình vỗ tay.

Tần yến ngoại hình có chút nhu nhược, một khuôn mặt dễ nhìn dành được không ít ưu ái, mà giờ phút này hành động của hắn lại càng có sức thuyết phục, toàn bộ đều nhìn thấy vẻ điềm đạm đáng yêu, hảo hảo tử tưởng niệm ba ba. Diệp Tử Khuynh đầu óc đờ đẫn, không hề có sức chống cự, bị hắn hai ba cái khóc liền nước mắt chảy theo, nghẹn ngào ôm hắn, đưa ra phương án đơn giản nhất cũng là Tần Yến muốn giải quyết nhất: “Ta... ta có thể bồi thường cho người được không, ta hiện tại mang người đi mua được không?”

Tần Yến trong lòng đã muốn thích đến lặn qua lộn lại, mặt ngoài lại tỏ ra vẻ khó xử: “Hiện tại mua... ta mang về tương lai thì đã thành vô dụng rồi... Nhưng là [lập tức thay bằng gương mặt quảng cáo của nhi đồng nghèo khó gặp tai ương cộng thêm ánh mắt đầy hy vọng] ba ba! Người nguyện ý giúp ta mua sao? Ta mang về năm 2046 lưu làm kỉ niệm! Nghĩ đến đồ người mua cho ta.... Ta liền cảm giác được ba ba luôn ở bên ta!” Tần Yến cười đến sáng lạn, nước mắt còn không ngừng rơi, để người yên thương không thôi.

“Ặn...” Tiểu bằng hữu nước mắt nước mũi đầy mặt, gật đầu tiên tiếp.

Tình phụ tử của tiểu thỏ con bị thiêu đốt, sau đó Tần Yến liền thích.

Bọn họ đi đến nơi mà Diệp Tử Khuynh ‘thường xuyên mua quần áo’ , Tần Yến dựa vào gương mặt ‘thiên chân’ nói: “Ba ba~ ta mặc cái này nhìn thế nào ~” Mua hết một loạt đồ hiệu, trang bị từ đầu tới chân.

Máy chơi game mới nhất đều mua về, còn mua thật nhiều bản chính của trò chơi.

Chạy đến chỗ mua máy tính thì đã gần đến hoàng hôn rồi, vì tiết kiệm thời gian, Diệp Tử Khuynh nói với nhân viên cửa hàng: “Lấy cái mắc nhất.”

Sau đó bọn họ lại đến cửa hàng điện thoại mua Iphone4s. Lúc này Tần Yến nghĩ rằng, ai... nếu muốn hơn hai tháng mà đụng tới tên coi tiền như rác này thì có thể mua Iphone5, không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Thời điểm ăn cơm chiều, Tần Yến lấy khẩu vị siêu nhân mà cọ cọ này tiểu thỏ tử một bữa lớn. Trong nhà thất gian, ánh mắt từ ái của Diệp Tử Khuynh hoàn toàn không thể làm Tần Yến gián đoạn lang thôn hổ yết.

Cuối cùng sắp đến thời khắc chia tay, Tần Yến mặt đầy thâm tình ôm Diệp Tử Khuynh: “Ba ba... ta sẽ nhớ người!” nói thực ra, hắn cảm giác hắn hẳn là nên chảy thêm hai giọt nước mắt, nhưng trong lòng hắn thực sự rất cao hứng! Đã không kịp diễn nữa rồi.

Trên gương mặt non nớt của Diệp Tử Khuynh biểu tình ngàn vạn cảm khái, sờ sờ đầu của hắn, này cũng khiến Tần Yến ngẫm thấy buồn cười.

Lúc này, Tần Yến nghĩ đến, nếu này tiểu thỏ tử đem chuyện ngày hôm nay nói cho bất cứ người lớn nào trong nhà, hắn có phải hay không sẽ bị cảnh sát đuổi giết? Vì thế hắn lại sửa lại: “Ba ba, chuyện hôm nay chúng ta gặp nhau... Người tuyệt đối không được nói cho người khác. Đây là bí mật nho nhỏ giữa hai phụ tử chúng ta.”

Uống viên thuốc an thần này, Tần Yến mới cùng Diệp Tử Khuynh tách ra.

Hắn một bên âm thầm tán thưởng hành động chính mình, nhay bén, nghiêm cẩn, xem nhẹ chính mình là cái tên vô sỉ, một bên bao lớn bao nhỏ, sung sướng đi về nhà.

END 21

p/s: tdn mình ko thích cái đôi này nhỉ?

22. Chương 22

CHƯƠNG 22

[Tám năm sau]

Tám năm, thời gian thay đổi, vạn vật thay đổi, con người cũng thay đổi.

Tần Yến đã sớm không còn là cái thanh niên ở nhà nóng lòng chờ được sắp xếp công việc năm đó, mà đã trở thành một quản lý tiêu thụ của một công ty lớn. Bởi vì hắn chỉ cần mở miệng là có thể nở ra hoa ra lá, cho nên việc làm cũng rất thuận lợi.

Hơn nữa hắn bộ dạng rất thuận mắt, nhân duyên cũng không tồi...

Nhưng rồi cũng có người nghĩ là: a hắn chưa thành gia...

Nhưng Tần Yến lại nói với chính mình là, này ngược lại lại chính là chuyện tốt, so với quan hệ cố định, hắn lại càng thích ở quán bar sẵn mồi hơn. Hắn thích loại cảm giác này, hắn như vậy, mắt thường có thể thấy được hình tượng một nam nhân trí thức thành đạt, hơn nữa hắn thành thực, khí chất phong lưu, tất cả đều khiến hắn trở thành tiêu điểm, mọi việc đều thuận lợi. Chẳng những có cảm giác thành tựu, mỗi lần tình ái đều có cảm giác mới mẻ.

Cho nên nhân sinh hắn vốn nên là phi thường thuận lợi.

Thẳng đến khi công ty thay đổi viên quản lý thị trường mới.

Trước khi vị tân quản lý thị trường này đến, lai lịch hắn tất cả mọi người đều đã biết—con trai độc nhất của tổng tài, sớm hay muộn thì cũng sẽ sếp vào vị trí tổng tài thôi. Cho nên từ trên xuống dưới người nào người nấy đều nhao nhao chuẩn bị nịnh bợ hắn.

Tần Yến cũng không giống như người khác như đang lâm vào đại địch, ở phương diện kết giao bằng hữu thân thích hắn cơ hồ chưa bao giờ bị bất lợi qua, huống hồ năng lực nghiệp vụ của hắn rất rõ ràng.

Hội trường hội nghị hoan nghênh thiếu gia được chuẩn bị phi thường tốt, đầu tiên là tại công ty cử hành nghi thức hoan nghênh đơn giản, sau đó buổi tối lại tụ họp lại.

Khi hắn vừa đến, tổng giám đốc tự nhiên là mang hắn đi giới thiệu với chủ quản các ngành.

Tần Yến ngồi bên trong văn phòng của mình, nghe bên ngoài đột nhiên tiếng ồn giảm bớt, trong lòng hiểu được thiếu gia giá lâm. Hắn đứng dậy, sửa sang lại quần áo, bày ra tươi cười thuận mắt nghênh đón hắn.

Tiếp, đoàn người nối đuôi nhau mà vào, Tần Yến dựa theo kế hoạch, hữu hảo mỉm cười, gật đầu, cùng hắn bắt tay. Bất quá, chuyện ngoài sở liệu vẫn là có đi.

Thiếu gia cũng không phải như trong tưởng tượng của hắn là một phi trư dinh dưỡng quá thừa, mà là một mỹ nhân diện mạo thanh lãnh. Điều này làm cho Tần Yến tươi cười chân thật thêm vài phần.

Trên thực tế, thời điểm đám người kia đẩy cửa ra, hắn liền thấy được này gương mặt xa lạ mà lạnh lùng. Lòng mi dày, đôi mày sắc bén, ánh mắt hơi điểm đậm mạc, gương mặt lớn lên rất có nét, hơn nữa trên người mang theo khí chất trúc trắc đặc hữu của thanh niên. Tóm lại chính là...đúng khẩu vị Tần Yến.

Chỉ là thân hơi cao, hắn ngại, chứ không thì làm cho đại thiếu gia này mặt hồng hồng cuộn tròn trong lòng mình cũng là chuyện thực làm người ta hưởng thụ. Tần Yến cùng đối phương bắt tay, trong lòng lại là tâm viên ý *mã* nghĩ.

Bất quá mặc kệ thiếu gia cao hay thấp, hai người bọn họ là quan hệ đồng sự, không có gì bất ngờ xảy ra thì còn giao hảo nhiều, này cổ gằn hang là không được.

Lúc này, đối phương dùng ánh mắt rất kỳ quái nhìn hắn.

Tần Yến thực bình tĩnh, chỉ lễ phép cười, chọn mi, cho đối phương một biểu tình nghi hoặc.

Thiếu gia lập tức phục hồi lại tinh thần, sửa lại bộ dáng nghiêm túc, mỉm cười...

Tần Yến nhộn nhạo cả ngày...

Loại người này muốn diện mạo có diện mạo, muốn khí chất có khí chất, thật sự là hiếm có, nhưng lại là cục xương mềm, muốn xuống tay cũng khó.

Tuy rằng không thêu dệt mỹ nhân trong ngực, nhưng có thể để mỹ nhân bên người cũng là không tồi rồi. Bộ phận thị trường cùng bộ phận tiêu thụ thường có hợp tác, Tần Yến cùng thiếu gia dần dần cũng thân cận hơn.

Thiếu gia tuy rằng không hay nói nhiều, đối nhân xử thế có chút lãnh đạm, nhưng là không hề tự đề cao mình hay tính tình kiêu ngạo, tổng thể mà nói coi như là nho nhã lễ độ, sống thành thực hơn nữa sẵn sàng chịu trách nhiệm, là một ví dụ tốt trong giới phú thương.

Tần Yến thưởng thức hẳn, cùng hẳn công tác có điểm thuận lợi hơn, có năng lực ngẫu nhiên nghĩ muốn ‘đánh phi cơ’ hẳn, này cũng đã đủ rồi.

Vốn hẳn cứ như vậy, bọn họ không gần không xa.

Mà một lần xã giao lại làm cho quan hệ bọn họ phát sinh biến hóa.

Ngày đó hẹn ăn cơm làm một khách hàng lớn, đối tượng trường kì hợp tác. Ưu điểm là làm việc hào sảng, quyết định là rất thích tụ họp lại uống rượu.

Đó là lần đầu tiên thiếu gia gặp mặt vị này đại gia, Tần Yến nghĩ, này thiếu gia hẳn là chưa bao giờ gặp qua loại tình huống này. Vì thế hẳn phát huy truyền thống đồng chí tốt đẹp, quán triệt tinh thần vượt mong ngựa vĩ đại, vô cùng tích cực vì hẳn chắn rượu.

Cuối cùng Tần Yến gục.

Ký ức cuối cùng của hẳn là cùng lão tổng đối phương xưng huynh gọi đệ, cất cao giọng hát nghêu ngao... Nhớ mang máng là tiểu thiếu gia bắt đầu khiêng đi ra ngoài, sau đó... vốn không có sau đó.

Thời điểm tỉnh lại giống với mỗi lần say rượu sau, đau đầu, trời đất quay cuồng, miệng lưỡi khô bong.

Căn cứ vào kinh nghiệm, hiện tại là nửa đêm.

Bởi vì Tần Yến là người đàn ông độc thân, cho nên sau mỗi lần say không còn biết gì, hẳn chỉ có thể về nhà rồi ngã đầu ngủ, thẳng cho đến nửa đêm khó chịu mới lại dậy thu thập.

Hẳn theo bản năng ở sờ di động xem thời gian, lúc này, hẳn mới phát hiện, tay mình lại bị trói trên đầu, thực không thoải mái.

Tần Yến đầu còn choáng, không khỏi ngây ngẩn cả người.

Hẳn động động, hẳn không phải là còng tay.... Là cảm giác gần giống với dây da.

Trong phòng một mảng hắc ám, Tần Yến cái gì đều nhìn không thấy, hơn nữa hai tay bị hạn chế, hẳn dây giữa không ngồi dậy nổi, trong lòng càng ngày càng bất an. Hẳn loay hoay hai cái, phát hiện cảm xúc trên da không đúng... hẳn giống như... chỉ mặc quần lót?!

Ta thao!

Tần Yến trong lòng mắng to, tỉnh rượu hoàn toàn. Không nghĩ lần này vượt mong ngựa lại vượt quá trốn, cứ nhiên tại thời điểm say rượu bị bắt cóc?!

Hơn nữa xem tình huống này, đối phương tám phần là biến thái.

Nhân sinh ba mươi năm, lão thiên đối hẳn không tệ, hôm nay cứ nhiên đem hẳn ném vào tay biến thái.

Lão tử nhưng là thuần công aaaaaaaaaaaaaa!!!!!!

Không đợi Tần Yến mở miệng mắng to, đèn trong phòng đột nhiên vụt sáng, ánh sáng chói lọi khiến mắt hẳn thực không thoải mái. Tần Yến miễn cưỡng chống đỡ, híp mắt đề phòng. Là phòng khách sạn, xem bố trí còn là khá sang trọng, cửa sổ sát đất bị nghiêm mật đóng chặt vào, trong phòng không có cái gì dựa thừa, ngay cả đồ tùy thân cũng không thấy bóng dáng... Hẳn quần thật lỏa thể, chỉ còn quần lót, ngẩng đầu liếc mắt một cái, quả nhiên cổ tay mình bị gô lại bởi còng trói bằng da, ở giữa còn có dây xích bằng sắt, bị treo tại đầu giường.

Tần Yến biết cái kia biết thái là đứng ở cửa mở đèn, lẳng lặng đứng, hẳn nhìn không được cảm thấy phần hận, bắt đầu dùng lực bứt còng tay, dây xích sắt ma sát vang lên tiếng lách cách chói tai.

Lúc này, giày da chần định bước, thông thả đi qua thảm lông nhung, phát ra tiếng chân thực im lặng, thực trầm.

Nhưng Tần Yến vẫn là nghe rõ mồn một.

Hắn nín thở ngưng thần, gắt gao nhìn chăm chăm ra hành lang.

Sau đó người kia hiện thân.

Tần Yến không biết là nên phẫn nộ, nên sợ hãi, hay là nên chảy máu mũi.

Này thủ phạm bắt cóc thế nhưng là thiếu gia nhìn qua thanh đạm mà ngon miệng.

Mà hắn nhìn qua thực không giống như lúc bình thường. Sóng tóc hỗn độn, có vài sợi buông trước mắt, mày kiếm cùng ánh mắt lạnh lùng làm hắn tăng thêm một cỗ lệ khí, nhưng nhìn qua phi thường chân thật, giờ khắc này, Tần yến mới biết bộ dạng tại công ty của hắn vốn chỉ là giả mạo, bản thân hắn giống như... Là người phi thường táo bạo.

Đương nhiên, càng không giống lúc thường là hắn lúc này trần nửa thân trên, tay cầm ly rượu dài nhỏ đẽm thêm hình tượng.

Thiếu gia bình thường nhìn dáng cao gầy, không nghĩ tới bây giờ cởi nửa thân trên thế nhưng lại lộ ra làn da dẻo dai cùng cơ ngực, cơ bụng, bắp tay rắn rỏi săn chắc.

Khiến cho Tần Yến vừa muốn mắng hắn lại vừa muốn cắn hắn.

END 22.

23. Chương 23

CHƯƠNG 23

Tuy rằng trong lòng Tần Yến loạn như vạn mã cuồng phi, nhưng dù sao thì cũng là người chứ không phải thịt cá để người ta xơi, cho nên hắn bên ngoài chỉ có thể nửa đùa nửa tạo dáng quyền rũ cười nói: “Diệp quản lý... chúng ta đây là...đang diễn cái gì a?”

Thiếu gia nghe vậy, cất bước lại gần, ngả ngớn dùng roi da mà nâng cằm Tần Yến lên, nhìn xuống hắn, nở nụ cười cực khủng bố: “Diễn trò gì trong lòng ngươi rõ ràng, nếu đã lại để ta đụng tới ngươi, ngươi vốn là nên chuẩn bị tốt đi, lòng dạ của ta rất là hẹp hòi [bộ vị khác thì lớn]”. Khi nói, thiếu gia lại tiếp tục như đùa giỡn sưng vật mà vuốt hai má hắn.

“Lại để ngươi đụng tới?” Tần Yến không kịp quản hiện tại cảnh tượng có bao nhiêu bất lợi, đầy mặt nghi hoặc: “Chúng ta.... Từng biết nhau sao?”

Động tác thiếu gia đột nhiên dừng lại, hắn trừng mắt nhìn Tần Yến, giống như là y đang nói dối vậy.

Tần yến cảm giác, tiểu thiếu gia giống như sinh khí, hắn tức giận đến mức gần như mất trí trong giây lát, khắc chế lại biên độ phạm phạm của ***g ngực, nhưng khuôn mặt hắn rõ ràng là đỏ lên.

“Ba!”

Sau đó hắn tát một cái thật mạnh lên mặt Tần Yến, lần này hắn hoàn toàn không hề nương tay, lấy cánh tay với tốc độ và lực lượng như báo mà tát. Tần Yến không thể phản kháng, bị đánh cho đau nhức, trên mặt bắt đầu bông rạt nóng lên.

Chỉ nghe tiểu thiếu gia thanh âm tức giận còn chưa tiêu hết nói: “Ngươi cư nhiên không nhớ rõ ta?”

Tần Yến đau đến chảy cả nước mắt, không khỏi ủy khuất: “Diệp quản lý, sợ là ngươi tìm nhầm người, chúng ta... Chúng ta trước đây chưa từng gặp mặt.” Nếu gặp qua mặt nhân như ngươi thì ta nhất định sẽ đem ngươi tận lực mà làm.

Tần Yến nói thực thành khẩn, lại nghe tiểu thiếu gia hừ một tiếng.

Hắn trầm nghĩ, không tốt.

Thiếu gia không hề nói gì với hắn nữa, bắt đầu động thủ.

Hắn lấy roi da di mạnh lên làn da của y, tình sắc chậm rãi trượt, sau đó dừng ở bộ ngực của y.

Làm một người coi bản chất coi trọng mặt mũi vỹ phong tao, Tần Yến đã luyện được một kiện hảo cơ ngực. Nhưng lúc này, bị thiếu gia nhìn giống như nhìn con mồi, khoe miệng còn kéo theo cười lạnh, Tần Yến không có cách nào tiếp tục vì ngực mình mà tự hào, yên lặng rụt lui lại.

Bất quá phạm vi hoạt động của Tần Yến có hạn, hắn lui hay không lui, đều không thể ngăn cản thiếu gia chậm rãi vuốt lên đầu nhũ hắn... niết qua niết lại, vê tròn, trong phạm vi quàng vú vẽ vòng...Đầu vú Tần Yến rất mẫn cảm, bị hắn đùa giỡn một trận lại một trận tê dại, chỉ chốc lát sau liền cứng lên, hơn nữa mà sắc lại đỏ thắm.

Trong phòng không khí trầm mặc quỷ dị, chỉ nghe thấy Tần Yến ồ ồ thở dốc.

Thiếu gia tiểu ý càng sâu, hắn ngoạ ngoạ, tầm mắt liếc xuống phía dưới một cái, đùa cợt nói: “Người cứng lên rồi.”

Tần Yến lúc này mới phản ứng lại, này tiết tấu không đúng. Hắn rõ ràng bị oan uổng, lại bị làm thành như vậy rồi, mà tiểu thiếu gia dường như không tin lời hắn nói.

Hắn nghĩ nghĩ, chỉ có thể hiên ngang lẫm liệt cũng thiếu gia giảng đạo lý thôi: “Diệp quản lý, Diệp quản lý, người xem, kỳ thật chúng ta này tình huống thật phi thường mẫn cảm, chúng ta vẫn lãđồng sự, tục ngữ nói “Thỏ không ăn cỏ gần hang” người như vậy, chúng ta về sau làm việc với nhau sẽ càng thêm xấu hổ...”

“Bị chơi đầu nhũ liền cương lên, người không phải là thực *** đấng?” Thiếu gia đánh gãy hắn tận tình khuyến bảo, ném ra một câu khiến hắn thực xấu hổ.

Tần Yến trầm nghĩ, này còn không phải do người bày ra trò này, còn biểu hiện như vậy sắc khí... nếu lãđồng bác tai to bụng phệ, lão tử cũng đã không cương...

“Ba!” Hắn trong lòng còn không có thổ tào xong, y lại tiếp tục bóp đầu nhũ hắn. Vị trí thực chuẩn, thoát nhìn tiểu thiếu gia chính là thuần thực đầy kinh nghiệm công. Lần này có thể thấy là hắn đã lưu khí lực, nhưng thể cũng đủ cho bộ vị mẫn cảm của Tần Yến đau đớn không thôi, hắn “A!” một tiếng, cả người phản xạ co rụt lại.

Thiếu gia đợi ba giây, lại tiếp tục niết cầm Tần Yến, khiến hắn ngẩng đầu cùng y đối diện: “Ta hỏi người, người chuẩn bị bao lâu tái trả lời ta?” Vừa nói, tay lại đánh vềđịa phương kia, uy hiếp đè lên: “Nói đi, người có phải hay không thực tao?”

Tần Yến ngực đau, trướng càng đau, nghĩ, hôm nay thật đúng là cái vận cứt chóđào hoa. Hắn kiên trì trả lời: “...Còn, còn có thể...”

“Ba!” lại một phát nữa, lần này lãở bên kia vú.

“Đáp sai rồi, phải phạt.” Thiếu gia lạnh lùng nói.

Tần Yến đau đến muốn lãn thật nhanh đi cút cho khuất mắt, tê tê hút không khí, nhìn thoáng qua vị này hương diễm tiểu tử tông, hảo hán không sợ nhục trước mắt, chỉ có thể trả lời: “... Ta tao...”

Thiếu gia nhìn qua rất vừa lòng, quỷ súc cười: “Đáp đúng rồi,..... có thưởng đây.”

Tần Yến không biết hắn muốn làm cái gì, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng cúi thân xuống, một tay nhẹ nhàng ve vuốt ***g ngực y, một tay ôn nhu vuốt ve đầu nhũ sưng đỏ của y... Sau đó hắn hôn lên môi Tần Yến.

Hắn không hề có ý hôn sâu, chỉ là dừng lại trên môi Tần Yến, điều này làm cho y hoảng sợ.

Môi tiểu thiếu gia mềm mềm, cả người dựa lại đây còn thoang thoảng hương cỏ xanh.

Không biết như thế nào, Tần Yến đột nhiên lãn qua trong đầu những cảnh tình một đêm mấy năm nay. Bọn họ thường thường mang theo mùi rượu, tao một chút sẽ có mùi nước hoa, tiện hơn một chút sẽ có mùi nước hoa của nữ nhân, hùng một chút sẽ có mùi chua chua [Tần đại gia khẩu vị pha tạp ==] Nhưng này cổ tươi mát hương vị là chưa từng có qua, Tần Yến tại trong khí tức này bao phủ mà mê mẫn.

Mà lúc này, thiếu gia hơi mở miệng, đầu lưỡi dò xét lại đây. Cảm giác đầu lưỡi chạm nhau phi thường tốt, mềm mại mà ấm áp, thậm chí cho người ta cảm giác thực thân mật. Một ngón tử trong đầu Tần Yến bật ra: Cảm giác mới tình đầu.

Bất quá theo hai người càng hôn sâu, loại cảm giác này cũng dần dần biến chất, không khí tình sắc ngày càng đậm.

Kĩ thuật hôn của thiếu gia cao siêu, quần lấy đầu lưỡi hấn lạp xả, mút vào, giống như muốn đem y ăn luôn. Khi đầu lưỡi hấn lướt qua hàm trên y, Tần Yến nóng lên muốn tách rời ra. Nhưng giấy giữa của hấn chỉ làm thiếu gia bá đạo càng áp toàn bộ lên người hấn, ôm cứng lấy đầu hấn, dùng lực hôn càng sâu. Hai người không ngừng trao đổi nước bọt, đầu lưỡi xúc động càng tiến sâu vào trong yết hầu.

Bọn họ một bên hung ác triển hôn, một bên càng ôm càng chặt. Thiếu gia mặc là loại quần sịp giống như kiểu khăn ăn nhà hàng tây âu, sau tần vải dệt mỏng manh là hung khí đang cương đến muốn nứt ra, để lên hạ thân Tần Yến. Cảm giác được thiếu gia cũng có phản ứng, Tần Yến liền hưng phấn hơn, kim lòng không đậu nhấp nhấp xoay eo đi lên ma sát hấn.

Mấy năm gần đây có thể chỉ dựa vào hôn môi cũng có thể chọc hấn thành dạng này cũng không có mấy người, lực hấp dẫn cũng kì xảo đều phi thường trọng yếu. Tần Yến một bên hưởng thụ, một bên yên lặng tán thưởng này thanh niên.

Nụ hôn dài chấm dứt, Thiếu gia mỉm cười đứng dậy, một lần nữa cầm lấy roi da, lại nhìn xuống hấn.

Vừa rồi không khí tốt đẹp nóng bỏng đều tiêu thất.

END 23

p/s: Chương sau theo các bạn có thể đoán được là H. Cắt ngay chỗ này thực là không phúc hậu, có điều..... tở thích! Nhưng mà này là tg chia chương ná.

Còn bh,..... hẹn gặp lại các bạn vào 1 tg ko xa..... ắc ắc ắc

24. Chương 24

CHƯƠNG 24

Một nụ hôn dài chấm dứt, thiếu gia mỉm cười đứng dậy, một lần nữa cầm lấy roi da, lại nhìn xuống hấn.

Vừa rồi không khí tốt đẹp nóng bỏng đều biến mất.

Tần Yến nhìn hấn, khóe miệng ướm át lưu tiểu ý, ưu nhã nâng tay lên, để roi da tại quần lót ẩm ướt của hấn, nhẹ nhàng xẹt qua xẹt lại, giống như khiêu khích, lại giống như uy hiếp: “Bây giờ, câu thứ hai, người có phải hay không khiêm thao~?”

Tần Yến tuy rằng kinh nghiệm trên giường phong phú, nhưng chơi cái kiểu không mặt mũi không biết xấu hổ kiểu này vẫn chưa bao giờ có kinh nghiệm. Nói tóm lại, hấn cho rằng mình là cao thủ kĩ xảo cùng ôn nhu đệ nhất.

Đáng tiếc thân phận hấn hiện tại thực tràn ngập nguy cơ.

Thiếu gia một bên chờ hấn trả lời, roi da một bên trượt xuống dưới, xẹt qua túi da, chui vào giữa hai chân, như có như không ma sát nhẹ hội âm cùng cúc huyết hấn. (hội âm: vùng giữa phân thân và cúc hoa)

Tuy rằng cảm giác thực không tồi, nhưng tiết tấu roi da phẳng phất nhắc hấn về trừng phạt vừa rồi. Nghĩ tới đây, Tần Yến sợ tới mức nhuễn đi, dù sao nơi này mà bị y ngoạn trừu thực không thú vị...

Hấn chỉ có thể phiết miệng, kéo dài thời gian trả lời vấn đề kia: “... Khiêm...”

“Chỉnh câu.”

“...Ta thiếu thao.”

“Ngwan~ thưởng cho ngươi.” Thiếu gia nhích lại gần.

Tần Yến thấy hắn để sát vào, tưởng rằng lại muốn bị hôn, không biết vì cái gì, tim phanh phanh đập nhanh một trận.

Đại khái vì bộ dáng y rất hảo xem đi, Tần Yến nghĩ, sau đó hắn hạ mi, không dám nhìn y.

Không nghĩ tới thiếu gia luôn ra sau hắn, đem còng tay hắn mở ra.

Tần Yến còn không có phản ứng lại, liền bị kéo mạnh một cái. Hắn nghiêng ngã lão đảo đứng trên đất, gần như ngã vào người thiếu gia, hắn vừa nhắc đầu liền nhìn đến lông mi dày đậm của ai kia.

Gương mặt tinh xảo ấy gần trong gang tấc, đôi môi xinh đẹp vừa hôn hắn vẫn còn hồng hồng.

Tần Yến nghĩ, tuy rằng này cũng không phải cái gì thời cơ tốt, dù sao thì tay hắn còn bị nắm một chỗ, nhưng là hắn quyết định chủ động một phen.

Hắn hơi nghiêng nghiêng đầu, chậm rãi dựa vào y.

Lúc này, đôi môi mềm khê mở, thanh âm dễ nghe tràn ra: “Quý xuống.”

“Ách..... A?”

“Đừng để ta nói lần thứ hai.”

Tần Yến không biết y đánh cái chủ ý quỷ quái gì, nhưng xác định hắn hôm nay sẽ gặp hạn, chỉ có thể ngoan ngoãn một chút.

Hắn đảo đảo cặp mắt trắng dã, không tình nguyện quý xuống.

Thiếu gia giống như sờ đầu chó con mà xoa xoa hắn: “Biểu hiện không tồi, thưởng cho người... Ăn đại nhục bổng.”

Tần Yến cũng không phải chưa từng khẩu giao cho người khác, đụng tới nam tử khá sạch sẽ hắn sẽ có tâm đùa một chút. Bất quá khi đó đều là hắn đem người ta đặt lên giường xem bộ dáng y ý loạn tình mê, nào có giống như bây giờ, bị bá đạo bắt quý, còn bị buộc ăn kê kê của nam nhân khác.

Cùng may Tần Yến khẩu khí không tồi, đại kê kê bị hắn mút vào rất nhanh trưởng đại, cứng cứng nhét đầy miệng hắn.

Cái của y to lớn ngạo nhân, động tác lại không hề thương tiếc, đâm mạnh khiến Tần Yến muốn phun hết ra. Nhưng Tần Yến nghe được tiếng thở dốc tràn ngập ý tứ thỏa mãn của y, thấy thật gợi cảm, cảm giác rất tốt.

Hắn nghĩ, đại khái nam sự thật là vì nam nhân này rất có lực hấp dẫn, hắn mới có thể nhượng bộ đến mức này, thậm chí còn có thể hưởng thụ. Trên thực tế, nếu như bọn họ không phải công tác gặp mặt nhau làm việc, hắn có lẽ đã sớm làm như vậy.

Lúc này, thiếu gia vỗ vỗ mặt hắn, rút ra.

Lúc này Tần Yến mới có cơ hội nhìn chằm chằm cái thứ vừa nhét đầy miệng mình kia.

Tính khí thô dài đã muốn cương hoàn toàn, hình dáng thẳng thắn, màu sắc không quá đậm, lại còn bị hắn ngậm cho bóng lưỡng, tràn ngập khí tức giống đực cùng tính cảm lược, kiêu ngạo ngẩng lên.

Tần Yến nuốt nước bọt một cái, thế nhưng lại có cảm giác chưa được ăn đủ.

Thiếu gia nhiễm ***, nhìn qua càng là bộ dáng muốn ăn thịt người.

Hắn hạ eo, có chút hung ác nâng cằm Tần Yến, kéo gần lại, nhìn ánh mắt hắn lệ mông mông, khàn khàn nói: “Gọi ta ba ba.”

“Cáp?!”

Phương thức xưng hô trên giường... có thể khiến người ta tăng thêm tình thú. Có người thích kêu bảo bối nhi, honey, có người kêu lão công, lão bà, đương nhiên cũng có người thích kêu ca, ba ba.

Tần Yến là thanh nhiên khẩu vị bình thường, hẳn vẫn cảm giác kê ca ca không có gì, nhưng kê ba ba liền nghi ngờ là có chút biến thái.

Nhất là tiểu thiếu gia trước mặt này rõ ràng là thích SM, cứ nhiên muốn cho một người lớn hơn hẳn 10 tuổi gọi hẳn là baba ?!

Kính nhờ a đại ca! Kia nếu chờ người đến 30 tuổi chẳng phải là phải gọi người là gia gia à!

Tần Yến trong lòng tức giận, trên mặt thực xấu hổ: “Này... không quá thích hợp đi... người xem, dù sao ta còn lớn hơn người mấy tuổi...”

“Khi đó người không phải kê rất tự nhiên sao?”

Tần Yến nghe loại này tra khảo, càng nóng nảy: “Cho nên ta mới nói người nhận sai người rồi a!”

“Phải nha...” Tiểu thiếu gia âm trầm nở nụ cười: “Ta đây đến đề tỉnh cho người đi. Năm X ngày Y tháng Z, tại siêu thị... Người còn nhớ rõ người đã làm cái gì không, Tần Yến? Hay ta nên gọi người là..... Nhà du hành vượt thời gian?”

Tần Yến trong đầu ông một tiếng, sự việc đùa dai làm người ta vừa kiêu ngạo vừa thẹn tám năm trước trở lại trong đầu hẳn.

Tuy rằng này đó chiến lợi phẩm hẳn dùng thật lâu, nhưng cho đến bây giờ, sự việc chi tiết thế nào hẳn không thể nhớ rõ. Hẳn chỉ nhớ mặt thiếu niên có đôi mắt tròn to, góc ghech, bị hẳn xoay vòng vòng, còn khóc cùng với hẳn.

Hẳn trong lòng chợt lạnh, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn thiếu gia trước mặt.

Diệp Tử Khuynh, thiếu gia có tiền ngày đó..... chính là hẳn?! Năm đó cái góc tử kia chính là hẳn?!!

Trong trí nhớ, bóng dáng thiếu niên chỉ còn mơ hồ, nhưng ai có thể nghĩ, cái mặt nhỏ nhắn nộn thịt kia cứ nhiên trưởng thành lại góc cạnh rõ ràng như bây giờ, chiều cao so với mặt nước biển còn muốn cao hơn?! Càng miễn bàn là này tính tình chuyển biến...

Sau khi đùa dai hẳn, Tần Yến tuy rằng có đôi lúc cảm thấy lương tâm cắn rứt sau đó có chút hối hận, nhưng tuyệt nhiên chưa bao giờ bằng sự hối hận như lúc này.

Diệp Tử Khuynh thấy mặt hẳn chấn kinh, hừng lạnh một tiếng: “Nghĩ ra rồi? Như vậy...”

“Đẳng đẳng đẳng đẳng a! Không phải! Ách... Ta là nói..... Thực xin lỗi!!! Người! Người nghe ta giải thích!!”

“Giải thích cái gì? Người đem mấy thứ kia quyên góp cho cô nhi viện?”

“...Không...”

“Kia còn có cái gì để thương lượng?”

“Ta... Ta lúc đó còn trẻ nông cuồng, không biết xấu hổ... Ta, ta longaf tham không đấy.... Ta... ta... ta có thể đem tất cả trả cho người! Đều trả lại cho người! Ta là nói.....dựa theo trị giá bây giờ! Hoặc là đổi thành tiền mặt cũng được!”

“Buồn cười, ta hiếm lạ gì tiền sao?”

“...Cho nên nói... Người có tiền như vậy.... cứ đừng để ý mấy chuyện này....”

Thái độ Tần Yến giống như chọc giận Diệp Tử Khuynh, hẳn im miệng, không cùng y cãi va, chỉ mạnh mẽ nắm lấy tóc y, đem hẳn phanh một cái quăng mạnh lên giường.

END 24

Ps: tiền hí mà mất 2 chương =.=

25. Chương 25

CHƯƠNG 25

Đến một phát..... lão tử đi ăn cơm chiều? (Ý j? =.= ko hiểu, ko dịch đc)

Tần Yến vừa bị quăng lên giường liền bị cười lên.

Diệp Tử Khuynh ngồi ở trên người hắn, ngón tay theo xương cổ một đường kéo xuống, làm hắn ngứa ngáy: “Sự tình tiếp theo... Người tốt nhất không nên phản kháng.”

Tần Yến vốn say rượu cả người đều nhuyễn, hiện tại thiên thời địa lợi nhân hòa hắn đều không chiếm, huống chi Diệp Tử Khuynh bộ dáng : dám tạo phản lão tử giết chết người! Hắn nghĩ nghĩ, vẫn là không nên phản kháng, có khi sết tội hơn một chút.

Hơn nữa mấy năm nay tuy rằng hắn là 1, nhưng mà cảm giác làm 0 hắn vẫn là có chút tò mò. Nhưng bắt đắ dĩ, loại hình hắn thích đều là nam hài tử trẻ tuổi, lùn hơn so với hắn, còn có chút gầy yếu, cho nên vẫn không có cơ hội ném thử.

Này vừa lúc là cơ hội ném thử chuyện mới mẻ nha! Tần Yến tự an ủi bản thân.

Bất quá khi ngón tay dính dịch bôi trơn lạnh lẽo đụng đến phía sau hắn, Tần Yến sợ rằng người này sốt ruột trả thù mà xuống tay không biết nặng nhẹ, máu chảy thành sông, chết lúc còn tráng niên aa đợi đã..... Hắn nhịn không được kêu to: “Chờ một chút!!”

Diệp Tử Khuynh mặt đầy không kiên nhẫn: “Làm gì, người..... Táo bón?”

“Không phải!” Tần Yến có chút không được tự nhiên: “....Ta, là 1...”

“Nơi này không có chỗ cho người lên liếng.”

“Không phải... ta nói, ta trước này đều làm công...”

Diệp Tử Khuynh dừng một chút, nhãn tình sáng lên: “Người là nói... Này động nhỏ kháái là của một mình ta?”

Tần Yến mặt đỏ bừng: “Trọng điểm không phải chỗ đó!”

“Kia... người là muốn nói ta là nên điểm nhẹ sao?”

“Không, không sai biệt lắm...”

“Không cần lo lắng, ta sẽ khiến người phải cầu ta dùng sức.”

“...|||||||”

Sau đó ngón tay Diệp Tử Khuynh đâm vào.

30 tuổi bị khai bao, Tần Yến thấy cảm giác cũng không quái dị lắm, Diệp Tử Khuynh giống như thầy thuốc ngoại khoa, hai ngón tay trong ruột hắn tiến tiến xuất xuất, cảm giác trướng trướng.....

“Àn a!” Sau đó không lâu, giống như Tần Yến đã thành công vô số lần, Diệp Tử Khuynh cũng thành công tìm được tuyến tiền liệt của Tần Yến. Chỗ đó của Tần Yến bị hung hăng ấn xuống, cả người liền run lên.

Diệp Tử Khuynh ở sau lưng hắn cười khẽ một tiếng: “Có thích không a, hảo nhi tử.”

“Ta dựa vào...”

Sau đó Tần Yến cảm giác được có một vật thể chấn động chen vào tiểu huyệt hắn, tiến tiến xuất xuất ma sát động khẩu. Cảm giác cứng rắn, có lẽ là trứng rung.

“Diệp quản lý, người thật sự là có túi đồ *** của Doremon, xin hỏi người chừng nào thì tự mình thưởng ta.”

Diệp Tử Khuynh không trả lời khiêu khích của hắn, chỉ là cho quả trứng nhỏ đi tới điểm mẫn cảm của hắn, hung hăng đem đốn mạnh.

“Ồ...!” Tần Yến không có cách nào tiếp tục mạnh miệng nữa, đùi hấn không thể không chế mà co rút, một trận tê ngứa tràn đến, cơn thịnh hấn càng cứng hơn, bị đặt giữa bụng và ga giường ma sát, *** thủy dính ướt một mảng lớn, chân còn nhịn không được banh rộng ra.

Hấn theo bản năng vịn vẹo suy nghĩ muốn chạy trốn, nhưng hạ thân bị Diệp Tử Khuynh giữ chặt.

“A a... ô... Người đừng như vậy.! Lầy ra!!!!!! Ân... cảm giác kì dị quá...”

“Ta nói, bây giờ không đến lân người lên tiếng.” Diệp Tử Khuynh nghe giọng có vẻ thật cao hứng, lại dùng trứng rung ở chỗ đó xát đi xát lại, khiến Tần Yến rên rỉ ra tiếng mới hảo tâm đem nó rút ra.

Diệp Tử Khuynh nhìn Tần Yến vừa thở, tiểu huyết lại vừa co rút lại, trước sau đều ướt đầm, ánh mắt hấn tối xảm lại, lại cho một ngón tay vào ngáy loạn: “Hiện tại có phải hay không rất muốn được thao, ân?”

Tần Yến trong lòng chỉ có thể thừa nhận hấn nói không sai, vừa rồi khoái cảm quá mức cường liệt, thế cho nên bây giờ hấn cảm giác mặt sau có chút trống rỗng, chớ chút ngứa, ngón tay Diệp Tử Khuynh không thể nào so sánh được với cái kia cao tần chấn động vật cứng.

Hấn nghe thấy thanh âm Diệp Tử Khuynh đá rơi quần xuống ở phía sau, lại nghe hấn nói: “Người phía sau thật mẫn cảm, trời sinh chính là để người khác thao lỗ nhỏ.”

Tần Yến ở trong lòng mắng một tiếng “Thao mẹ người!” , Diệp Tử Khuynh liền đâm vào.

Tuy rằng trơn tề đã giảm ma sát rất nhiều, nhưng hấn vẫn cảm giác thực khó chịu, hấn cảm giác như cái cần cự pháo mà hấn vừa ăn qua kia đã đâm thẳng đến bụng hấn, như muốn xuyên thủng cả ruột.

“Người...Tê... Người chậm một chút...”

“Ta biết... nhưng người siết chặt ta sắp chết rồi.” Diệp Tử Khuynh đánh mông hấn: “ Mau thả lỏng ra!”

Tuy rằng hấn nói như vậy, nhưng lại không có chút nào bộ dáng bị siết chết, không tình nguyện vài giây liền nấn bóp cặp mông vĩnh của Tần Yến, xoa đến một trước một sau đều cứng lên, còn một bên sung sướng rên rỉ: “ Nộn huyết con ta thật đã ~”

Ta Thao!!!! Ta lớn hơn người 6 tuổi lận! 6 tuổi!!!!!! Đây còn đạo lí gì sao?

Tần Yến tức đến đỏ bừng mặt, muốn mắng người, nhưng chịu đựng không kêu lên đã là không dễ dàng.

Nhìn Tần Yến hoàn toàn không đặng tới hấn, vẫn nằm giống như người chết, chỉ ngẫu nhiên run rẩy vài cái, Diệp Tử Khuynh cười cười, thay đổi góc độ, khiến đầu đỉnh đánh lên điểm G của hấn, sau đó chậm rãi xát xát.

“...Ân a.....” Tần Yến từ biểu tình khó chịu biến thành vui thích, phát ra tiếng rên dài, ngay cả tiểu huyết cũng kịch liệt co rút.

“Thế nào, ba ba có phải là đâm trúng lỗ ngứa của người không.” Diệp Tử Khuynh cúi người xuống, cắn cắn lỗ tai hấn nói. Sau đó hấn thẳng lưng lại lặp lại đâm chỗ kia một chút.

Tần Yến cả người bắt đầu co rút: “Ân..... Đủ..... Không nên đụng chỗ đó..... Ta thao.....” Nhưng chân hấn cũng không chịu khống chế mà càng mở rộng ra, càng dễ cho Diệp Tử Khuynh đâm sâu vào, âm thanh rên rỉ càng lúc càng lớn, thậm chí còn vĩnh mông phối hợp tiết tấu trừu sấp của Diệp Tử Khuynh.

Diệp Tử Khuynh nhìn đến thái dương hấn đỏ mồ hôi, vẻ mặt ửng hồng, biết hấn sắp nhịn không được. Hấn hít một hơi bên vành tai Tần Yến, đứng thẳng dậy, giữ chặt eo Tần Yến bắt đầu mãnh liệt đâm, hơn nữa mỗi một lần đều tàn nhẫn dùng đầu đỉnh đâm vào tuyến tiền liệt hấn, sau đó dùng lực nghiền một chút.

“A a... A a! A !! Làm... Giết chết ta... A! Không được!!!!!!”đột nhiên gia tốc, Tần Yến bị kích thích chịu không được hét chói tai, hai tay gắt gao nắm chặt ga giường, cơ lưng co rút.

Tuy rằng Tần Yến không muốn thừa nhận, nhưng Diệp Tử Khuynh thao người vô cùng giỏi, hấn cảm giác eo mình nhuyển muốn rụng xuống, hoàn toàn không nâng lên được, lần đầu tiên được thao làm tiểu huyết thích đến kẹp chặt rồi lại kẹp chặt. Hấn trong đầu một mảnh tương hồ chỉ cảm thấy mình sắp bị tiểu tử này nhanh thao bắn.

Lúc này, không biết vì cái gì, Diệp Tử Khuynh dừng lại, sau đó đem căn cứ pháo chậm rãi rút ra ngoài.

“Ba!” một tiếng.

Tần Yến thở gấp hai ngụm, nghĩ người này vì cái gì ngừng, hần miễn cưỡng làm cho mình quay đầu nhìn lại. Diệp Tử Khuynh đối hần thành thạo cười, còn thịch đặt ở huyết khẩu đỏ bừng ma xát đến ma xát đi: “Ba ba làm người có thích không?”

Tần Yến trắng mắt, cự tuyệt trả lời vấn đề này.

END 25

26. Chương 26

CHƯƠNG 26

Tần Yến thở gấp hai ngụm, nghĩ người này vì cái gì ngừng, hần miễn cưỡng làm cho mình quay đầu nhìn lại. Diệp Tử Khuynh đối hần thành thạo cười, còn thịch đặt ở huyết khẩu đỏ bừng ma xát đến ma xát đi: “Ba ba làm người có thích không?”

Tần Yến trắng mắt, cự tuyệt trả lời vấn đề này.

Bất quá Diệp Tử Khuynh cũng không cần hần trả lời, hần chỉ cần đem còn thịch chậm rãi sáp trở lại, ở chỗ sâu bên trong đỉnh nhẹ hai cái, sau đó nhìn Tần Yến mặt như muốn cao trào liền biết.

“Muốn ta lại dùng lực làm người sao?”

“Người mà còn động được thì làm đi!” Tần Yến kỳ thật có chút gấp, không biết vì cái gì sau huyết hần run lên, ngứa dọa người, hơn nữa tại thời điểm sắp cao trào liền bị đánh gãy khiến hần thật sự rất khó chịu! Hần hung hăng trừng mắt liếc Diệp Tử Khuynh một cái.

Diệp Tử Khuynh nghĩ, hần chắc chắn không biết mặt hần đang đỏ hồng, hai mắt ảm ướt trừng người, bộ dáng là cỡ nào muốn dẫn người phạm tội...

Y một câu không nói, chỉ là đưa thân về phía trước, đem còng tay Tần Yến từ trước chuyển về sau lưng.

“Uy, người làm gì...”

Tần Yến còn không kịp oán giận, Diệp Tử Khuynh liền rút ra ngoài, sau đó một phát đem eo hần dựng đứng lên. Vì thế Tần Yến cả người quỳ ghé vào trên giường, tay thực không thoải mái bị trảo ở sau lưng, mặt dán trên giường, mông lại nâng thật cao.

Diệp Tử Khuynh cười vô vô mông hần: “Con nuôi a~” sau đó hần liền đâm mạnh một phát vào.

“...Thao...!”

“Người gần đây không ngoan nha... Miệng toàn lời thô tục.” Nói xong, Diệp Tử Khuynh tiếp tục công kích tử huyết hần.

“A a... Ân a! Ta thao... Chỗ đó...đừng làm...” Tần Yến tuy rằng nói như vậy, nhưng thật sự là hần thích muốn khốc đến nơi rồi. Bởi vì nửa thân dưới hần trên không, tính khí hần theo tiết tấu khí hần bị thao này lên một cái lại nảy lên một cái, thậm chí còn đánh lên chính mình bụng.

Sau đó, hần đáng thương run run, tính khí sắp phun bắn ra, đột nhiên bị Diệp Tử Khuynh cầm trụ.

Y giúp hần, làm hần sướng cả hai phần, cái này làm Tần Yến thích rên hừ hừ. Nhưng hiện tại mắt nhỏ bên dưới mở ra, eo nhuyễn vài cái rất nhanh sẽ đạt cao trào mà Diệp Tử Khuynh lại cầm nó, dùng ngón cái ngăn chặn có nhỏ nước bọt: “Người bên trong càng cần càng chặt, có phải là sắp bắn hay không?”

“...Buông ra!...”

“Người... nếu hôm nay thái độ không vừa lòng ta... cũng đừng bào giờ nghĩ bắn.” Diệp Tử Khuynh dùng ngón cái tinh tế ma sát lỗ nhỏ ướt đầm kia.

Ác ma !! “A, cấp a! ... xin người buông ra...Ân a.”

“Sau đó đâu, người nên gọi ta cái gì ~?”

Ta thao!!! “.....Ba... Ba ba.....” Tần Yến cảm giác tôn nghiêm của mình bây giờ nên đem đi quét rác, nhưng hẳn thật sự muốn bắn.

Nhưng đại thiếu gia của hắn vẫn là không thỏa mãn: “Nói to lên, câu hoàn chỉnh.”

“A a...!! Ba ba mời người buông ta ra!! Ân...a...”

Tính khí Tần Yến ở trong tay Diệp Tử Khuynh run run, cả người hắn bệ đè nặng thao, trừ bỏ ngoan ngoãn, hẳn không còn cách nào khác.

“Còn có đâu ~”

“Nào có còn cái gì a?????”

“Nói cho ba ba... Ba ba có làm cho người thích hay không?”

“Ồ... Cấp a... Thích, ba ba... làm cho ta thích... Thích muốn chết...” Tần Yến bắt đầu lâm vào trạng thái sấp cao trào, dần thất thần,

“Ân... nhi tử hảo ngoan...”

“A, ân a...! Đối! Nhi tử ngoan... Cái gì cũng nghe ba ba...Ân a a!! Nhi tử... Van cầu ba ba... cho nhi tử bắn...!” Tần Yến thân thể bất lực vụn vụn, cả người phát run.

“Tái gọi ba ba!”

“Ba ba!!... A a... Ba ba!”

Tay Diệp Tử Khuynh rút cuộc buông ra, Tần Yến cơ hồ nháy mắt phun tới, hẳn có rút bắn liền vài cái, trước mắt biến thành màu đen, cả người ướt dính. Sau khi bắn, thân thể hắn liền sụi lơ xuống.

Chỉ còn cái mông trong tay Diệp Tử Khuynh bị nhắc cao cao.

Tần Yến hấp hối thở phì phò, hẳn vừa trải qua cao trào cường liệt chưa từng có trong cuộc đời.

Mà trái lại Diệp Tử Khuynh, giống như mới chỉ vừa đánh xong nửa trận mà thôi, hẳn *** xoa mông Tần Yến, nhờ giọng thở hổn hển, dừng lại trừu sấp, điều chỉnh tiết tấu.

Tần Yến ngồi phịch ở trên giường vững hồ hồ nghĩ, Diệp Tử Khuynh cư nhiên không có cáo trào?!

Hắn luôn ở mặt trên, đương nhiên hiểu được tiểu công khi sấp cao trào là hăng hái cỡ nào, hướng chi... Mặt sau hẳn bệ đâm thật sự rất nhanh =//////////=.

Nhưng Diệp Tử Khuynh cư nhiên không có bắn?

Tần Yến trong lòng trấn kinh và khó chịu.

Hơn nữa mấu chốt là, vị đại gia này không hề có ý buông tha người, hẳn không bắn... Tần Yến tám phần là tiếp tục bị người thao.

Sau đó, Tần Yến phát hiện sự tình có chút không thích hợp — hẳn lấy tốc độ không giống người thường lại tiếp tục cương!

“...Dựa vào, người kẻ đơn ta?” Cổ họng hắn ách ách chất vấn thiếu gia đằng sau.

“Không có việc gì, là phòng thêm thôi.”

Không có việc gì người cho ta dùng làm gì!!! Không có việc gì sao người không tự dùng đi!!!

Tần Yến nghiêng răng nghiêng lợi, hơn nữa Diệp Tử Khuynh nhắc tới hắn mới cảm giác được sau huyết mình lại bắt đầu ngứa, nhất là cây côn thịt kia còn tấc ở bên trong, khiến hắn cảm giác cực thích, có dự vọng muốn chiến thêm lần nữa.

Diệp Tử Khuynh dường như rất hiểu tâm tư của hắn, cởi bỏ tay trái hắn, đem hắn quay lại.

Tần Yến không có khí lực. Diệp Tử Khuynh dựa gần lại, hôn hôn mi tâm nhú chặt của hắn, lại tại môi hắn điểm nhẹ: “Vừa rồi ngươi hô to nhưng đều là lời người ta thích... Nếu vẫn ngoan như vậy, ta có thể suy xét tha thứ cho ngươi, àn?”

Tần Yến nghĩ, ngài chính là lão béo cho vay nặng lãi đang trả đũa, tích thù hận hướng hắn làm. Còn mẹ nó muốn thế nào!

Sau đó Diệp Tử Khuynh ôm chân hắn, kéo eo hắn đứng lên, sau đó nâng chân hắn cho chạm đến đầu.

“Ồ... Đứng, đứng đứng...!... Ngươi điểm nhẹ...!” Tần Yến dù sao cũng 30 rồi, lại không có thói quen tập Yoga, bị gập lại như vậy, chỉ cảm thấy eo như muốn chặt đứt.

Diệp Tử Khuynh lại cười cười nói: “Kiên nhẫn một chút, tư thế này rất được, ta có thể nhìn mặt ngươi bị ta làm cao trào khóc thét, ngươi có thể nhìn ta thao ngươi thế nào.”

Quả thật, tiểu huyết Tần Yến bị làm đờng đang cách mắt hắn không xa, giờ phút này chính là đang ướm sùng co rụt lại. Hắn có chút xấu hổ đỏ bừng mặt.

Diệp Tử Khuynh cũng không cho hắn thời gian nghỉ ngơi bao lâu, y lập tức đứng lên, cúi thân xuống, ôm chân hắn, còn thật thô dài lại chọc vào...

Tần Yến đầu óc hỗn loạn, thể lực siêu thoát dần. Sự tình sau đó hắn chỉ nhớ quang nhớ một ít, hơn nữa thực đáng tiếc là sự tình khiến người ta xấu hổ thì hắn nhớ rất rõ.

Tỷ như, Diệp Tử Khuynh thao hắn rất lâu, khiến hắn gọi y ‘ba ba’ rất nhiều lần, còn khiến hắn tự thủ *** cho y xem... cuối cùng, vì góc độ làm không hợp lý mà hắn bắn hết lên mặt mình...

Thời điểm cuối cùng được buông ra, Tần Yến mơ hồ nghĩ đến, sau khi hắn sinh nhật 30 tuổi, còn thề rằng về sau phải làm một người thành thực... Mà hiện tại, hắn thật sự nghĩ muốn chết đi.

END 26

27. Chương 27

CHƯƠNG 27

[Xem như] Phiên ngoại: Diệp Tử Khuynh vài năm trước.

Giống như lần đầu tiên hắn phát hiện ra ông già Noel là không có thật, mẹ hắn cũng không thể nào trở về được... Diệp Tử Khuynh có một ngày cũng ý thức được, cái gọi là xuyên việt thời gian, cũng chỉ là một lời nói dối vụng về.

Nhưng là hắn ý thức được, cái tên ‘Diệp Yến’ ngày đó, hình tượng trong lòng hắn vẫn là phi thường, phi thường cao lớn.

Tuy rằng cái kia ca ca nói y là con hắn, hơn nữa hắn cũng tinh tưởng chắc chắn không hề nghi ngờ, nhưng lúc 16 tuổi hắn thật không có cảm giác ba ba gì đó.

Đầu tiên, hắn cảm giác chính mình không nên sùng bái y, mà hắn là vì y mà kiêu ngạo, vì làm ba ba không thể sùng bái nhi tử.

Nhưng hắn không thể không chế mà sùng bái Diệp Yến. Hắn sùng bái y gương mặt xinh đẹp, hồng hào, lúc nói lên gương mặt ấy giống như sáng lên vậy, càng sùng bái hắn trở thành nhà du hành vượt thời gian.

Tiếp đến, hắn là ba ba nhìn đến thời điểm nhi tử khóc, không thể khóc theo hắn, như vậy rất không có phong phạm, ba ba hắn là giống hán tử cường ngạnh, trở thành hậu thuẫn kiên cường cho nhi tử.

Nhưng hắn kim lòng không đau khóc theo Diệp Yến. Hắn cảm giác, khi hắn nhìn thấy nước mắt của đại nam hài này tựa như nhìn đến tiểu động vật đáng thương hề hề, trọng lòng sẽ mềm lại. Hắn thầm nghĩ mang hết thấy đều cho y, để y lại một lần nữa cười rộ lên.

‘Diệp Yến’ đi rồi, Diệp Tử Khuynh cao hứng thật lâu, nghĩ đến là cao hứng—hắn có một nhi tử lợi hại như vậy! Hắn tuy không thể nói cho bất cứ ai, nhưng hắn nghĩ một cái liền sẽ cười lên.

Hắn là cỡ nào hy vọng nhanh nhanh đến năm 28 tuổi để hắn cùng y gặp mặt.

Giống như là bên trong túi áo giấu một khối đường, người khác không biết, nhưng khi hắn lặng lẽ đựng tới sẽ cảm thấy ngọt ngào.

Đương nhiên, sau đó Diệp Tử Khuynh thay đổi.

Hắn tuy rằng thành thực hơn sơ với đám bạn cùng lứa rất nhiều, hắn không có mụ mụ, ba ba thì bề bộn công tác, có rất nhiều sự tình sẽ không có người đến nói cho hắn. Hơn nữa ba ba hắn bảo vệ hắn bằng cách bao bọc ngăn cách mọi thứ, khiến cho hắn rời xa mấy thứ này giống như làm vậy hắn sẽ tự 'lớn lên' gì đó.

Nhưng ngày hôm nay sớm muộn cũng sẽ đến.

Tiểu Diệp tử dần dần phát hiện, hắn cùng nữ sinh có thể ở chung thật bình thường, nhưng khi tới gần những đồng học nam thực nam tính, hay thực trẻ con, ***g ngược hắn sẽ phanh phanh đập.

Vì thế hắn rất khó mà cùng nam sinh trở thành bạn thân, cũng rất ít cùng nữ sinh quá mức thân cận.

Hắn thời kì trưởng thành tới chậm mà cô đơn.

Đại học năm nhất, hắn thích một học trưởng năm tư. Học trưởng kia lúc nói chuyện thực có thần thái, hơn nữa lại hay cười, cho hắn cảm giác thực thân thiết, quen thuộc.

Tiểu Diệp tử vẫn nghĩ này cảm giác chỉ là thích bình thường mà thôi, có lẽ chính là loại tình cảm sùng bái. Nhưng khi hắn tỉnh dậy sau khi mơ thấy cùng học trưởng lên giường và đũng quần còn lưu lại dịch thể, hắn mới hiểu được loại thích này cũng không phải đơn giản như vậy.

Thời điểm đó hắn bắt đầu hiểu về đồng tính, cũng bắt đầu hiểu về chính mình.

Có một lần Diệp Tử Khuynh bỗng nhiên nhớ về cái người mấy năm trước kia, hắn đột nhiên cũng có chút nghi hoặc: nếu ta không thích như nhân, vậy như thế nào kết hôn sinh ra y đâu?

Hắn cũng không có miệt mài theo đuổi.

Sau khi hắn phát giác mình thích học trưởng, liền bắt đầu xem truyện, tạp chí, TV, tìm hiểu trên mạng vv... học rất nhiều phương thức theo đuổi người khác. Tại khi hắn thực cố gắng tỏ tình, thể nhưng lại ngoài ý muốn thuận lợi, học trưởng đáp ứng cùng hắn một chỗ.

Bất quá sự tình về sau thì không thuận lợi như vậy, sau khi trở thành người yêu, học trưởng trở nên phi thường tùy hứng, ngay lúc đó hình tượng cũng không đến mức tan vỡ, Diệp Tử Khuynh được tính như là hảo tình nhân, luôn nhịn không cùng hắn cãi nhau.

Có một lần cãi nhau to, Diệp Tử Khuynh nhịn ko đc rống lên một câu: "Người căn bản không hề quan tâm cảm thụ của ta!"

Học trưởng giống như nghe được trò cười lớn nhất thiên hạ, cười lạnh một tiếng, nói rất nhiều lời khó nghe, tóm gọn lại ý là, lão tử chính là không cần quan tâm cảm thụ của người, lão tử thích là dạng người mạnh mẽ tráng hán, phi thường ghét loại tay nhỏ chân nhỏ như người, lão tử cùng một chỗ với người chỉ vì người tiêu tiền như rác, kiếm ít lợi mà thôi

Hắn nói xong, Diệp Tử Khuynh nhất thời sững sốt, vọt cửa chạy ra ngoài, càng buồn hơn là, lúc ấy bọn hắn lại đang ở nhà hắn.

Hắn vốn là một người lạc quan, nhưng này một buổi tối, cảm xúc quá mãnh liệt, ủy khuất bao lâu nay hắn vẫn giữ đều đi ra. Hắn nghĩ đến ba mẹ hàng năm thường không ở bên hắn, nghĩ đến mình có tâm sự nhưng không thể giải bày cùng bè bạn, nghĩ đến học trưởng mình toàn tâm toàn ý thích thể nhưng chỉ là lợi dụng y mà thôi..... càng đáng cười là lâu như vậy hắn mới phát hiện ra.

Sau đó tiểu Diệp tử đột nhiên nghĩ đến, cái người tự xưng là đến từ năm 2046 kia... giống như chỉ là lừa gạt lấy tiền của hắn mà thôi.

Hắn đã rất lâu không nghĩ đến sẽ cùng 'nhi tử' ngẫu ngộ, mà sau đó hắn thành thực hơn một chút, tái nhìn lại... rõ ràng là cô âm mưu.

Sau đó hẳn phát hiện, hẳn căn bản sẽ không trở thành một nhà khoa học, nhân loại cũng không nhanh như vậy thành công lên sao hỏa sinh sống.

Mấy năm nay hẳn sùng bái, muốn chiếu cố, chờ mong một người, chẳng qua là kẻ lừa đảo.

Sờ lại trong túi áo, chỉ có giấy gói kẹo mà thôi.

Bên trong không hề có viên kẹo nào.

Bên trong trống rỗng.

Sau đó, Diệp Tử Khuynh thay đổi nhiều hơn nữa, hẳn trầm mặc, táo bạo, trống trải.

Hắn ban đầu chỉ nghĩ là mình đang sa sút một đoạn thời gian thôi, nhưng tinh thần sa sút càng thêm tệ, hẳn phát hiện mình chính ra càng thích làm người như vậy.

Hắn không bao giờ muốn tiếp cận ai nữa, dù sao một mình cũng tốt.

Học trưởng kia là một tên có mắt như mù. Tiểu Diệp tử không chỉ là trưởng thành về mặt tâm lý, sau khi bọn họ chia tay, Diệp Tử Khuynh cao lên rất nhanh, vài năm sau mới đình chỉ.

Sau lại bởi vì thiên phú cao, trở thành hàng TOP cả văn lẫn võ. Tái sau đó hẳn cùng học trưởng ‘ngẫu ngộ’, đem học trưởng năm đó làm giống như chó cái phát tình mới thôi.

Sau đó hẳn mê mang, vẫn nghĩ là mình còn giận đối với học trưởng, sau khi trả thù sẽ tiêu tan. Nhưng hẳn phát hiện bản thân vẫn rất khó chịu, hơn nữa, giống như là không quan hệ tới học trưởng, nhìn mặt hẳn liền nghĩ đến đem hẳn vất ra khỏi phòng.

Dấu chấm hỏi vẫn tồn tại.

Nhưng khi hẳn lần đầu tiên nhìn thấy ‘Quản lý bộ phận tiêu thụ’, hẳn liền hiểu được chính mình muốn làm cái gì.

END 27

28. Chương 28

CHƯƠNG 28

Cái gọi là chênh lệch tuổi tác, Tần Yến tỉnh lại sau ‘đêm đầu’ thực thể hội. Hẳn cả người loạn thành hồng bét, oa ở trong chăn không động đậy nổi, mắt đầy sương mù mở to liền thấy Diệp đại thiếu gia mặc xong quần áo, đang thu thập lại, bộ dáng cao ngất, thần thanh khí爽.

Tần Yến muốn động động, kết quả là hẳn thống khổ nức nở một tiếng. Lúc này hẳn nghĩ đến, tối hôm qua lúc đối mặt, vị này đè chân hẳn làm, này tiểu tử chơi thật tốt a! Khiến thất lưng hẳn bây giờ đau lại càng đau.

Đương nhiên rõ ràng nhất vẫn là mộng.

“Người tỉnh?” Diệp Tử Khuynh nghe được động tĩnh, qua đầu liếc mắt nhìn hẳn: “Người có thể ngủ tiếp trong chốc lát, dù sao giờ cũng là cuối tuần.”

“.....Ân.....” Tần Yến nhu nhu ánh mắt.

“Tiền phòng ta sẽ trả, bất quá...” hẳn đột nhiên quay đầu, nửa lạnh lùng nửa hung ác: “Chuyện của chúng ta còn chưa xong đâu, biết chưa?” Sau đó cũng không quay đầu lại mà đi.

Cứ như người bị cưỡng gian tối qua là y vậy. Tần Yến tức giận đến bất cười.

Diệp Tử Khuynh đi rồi, căn phòng trống rỗng im lặng. Tần Yến nằm ở trên giường vừa nghĩ ngợi vừa nghĩ về sự tình tối qua.

Mặc dù tôn nghiêm có chút đem đi quét rác... nhưng không thể không thừa nhận là thực thích.

Nói thực ra, lấy thân phận Diệp Tử Khuynh, muốn trả đũa như thế nào đều có thể làm được.

Nhân sinh có rất nhiều loại khả năng bất đồng: Tốt nhất- Diệp Tử Khuynh là đại thiện nhân, đối với chuyện cũ năm xưa sẽ cười cười bỏ qua; Xấu nhất- Diệp Tử Khuynh là phần tử bạo lực, một phát chụp chết hần.

Tại hai cái cực đoan, Diệp Tử Khuynh lại là lựa chọn lên giường giải quyết, ‘trả thù’ Tần Yến, kỳ thực vậy còn tốt chán. Ít nhất Tần Yến còn có chỗ hưởng thụ....

Hần lại nghĩ tới tối hôm qua, tính khí nóng bỏng của Diệp Tử Khuynh ra vào thân thể hần mang theo khoái cảm cường liệt... Hai thân thể dính ướt kể sát một chỗ... thời điểm sắp cao trào Diệp Tử Khuynh còn có thể cưỡi cuồng hôn hần cuồng nhiệt.... Hần cảm giác, trong cuộc đời chưa bao giờ cao trào như vậy.

Ta dựa vào, những ngày tháng làm Top của ta, chẳng lẽ ta phải tạm biệt người từ đây sao?

Tần Yến nhắm mắt lại, nhớ lại từng chi tiết va chạm nhục thể tối qua, nghĩ nghĩ, hần lựa dần dần mê man...

Không biết vì sao, nháy mắt trước khi mất đi ý thức, ký ức hần dừng lại nụ hôn lúc đó—nụ hôn đầu tiên của bọn họ, Diệp Tử Khuynh gần sát trong nháy mắt, hương cỏ mùa hè vẫn vương thoang thoang.

Trải qua một tuần suy nghĩ tự vẫn, Tần Yến thông minh làm ra vài cái kết luận:

Sinh hoạt tựa như cưỡng gian, không thể phản khangsvaayj thì cứ hưởng thụ đi... chẳng qua này đúng thật là cưỡng gian, không thể so sánh được.

Mặc kệ là thích hay không thích, này cũng là việc tư, nếu công tác đứng đắn của hần bị ảnh hưởng, hần sẽ thực sự nghĩ đến việc từ chức.

Diệp đại thiếu gia tất yếu sờ đến gáy.

Sáng thứ hai, Tần Yến cảm giác mình khôi phục tám phần, võ võ mặt, tinh thần phong phú đến công ty, cũng chuẩn bị ngôn từ chính đáng nói cho Diệp Tử Khuynh: Ta lúc làm việc tuyệt đối không gọi người baba!...

Bất quá cũng may, thời điểm Diệp thiếu gia công tác cũng thật thành thật, không có làm chuyện gì khác người, thậm chí có điểm giả dối đứng đắn, làm bộ như chưa có chuyện gì phát sinh, Tần Yến tỏ vẻ vui mừng cũng có chút rồi rắm.

Nói thật, bởi vì hần giả trang quá giống! Cho dù là lúc cùng một chỗ!

Bởi vì công tác có vài việc bọn họ cần trao đổi, khi đó, Tần Yến sẽ tỉ mỉ cẩn thận nhìn Diệp Tử Khuynh, về kiểu tóc hay biểu tình, còn có ánh mắt chính trực, nhìn không được nghĩ, buổi tối hôm đó lẽ nào chỉ là mộng xuân?

.....

Đương nhiên không phải!

Sáng thứ sau, Diệp Tử Khuynh đem hần kéo về hiện thực.

Buổi sáng hôm đó y tự mình đem một phần văn kiện đến văn phòng Tần Yến, tần Yến vừa mới chuẩn bị giả trang khách khí giống hai ngày trước nói: “ A, Diệp quản lý, thật là ngưỡng chừng...” Diệp Tử Khuynh liền đi nhanh đến sau bàn công tác, gì cũng chưa nói, xoay người một cái, mở miệng cắn, miệng lưỡi ẩm ướt quấn vào nhau.

Tần Yến bị hôn đến choáng váng.

Diệp quản lý đem văn kiện phóng lên bàn, sau đó càng nhiệt tình đem Tần Yến đặt ở ghế dựa hôn sâu. Cảm giác đầu lưỡi bị hút vào cùng nhiệt độ cơ thể Diệp Tử Khuynh khiến Tần Yến rất nhanh liền có phản ứng, hần đã quên nguyên tắc, ôm cổ Diệp Tử Khuynh muốn nhiệt tình đáp lại hần, hôn càng sâu thêm một chút.

Diệp Tử Khuynh vừa hôn hần, vừa lộ ra một bàn tay xoa đến hạ bộ Tần Yến, cách quần âu mỏng manh vì hần thủ ***. Tuy rằng không phải trực tiếp lịch thích, nhưng Tần Yến đã tích cốp một tuần rồi, hơn nữa loại cảm giác yêu đương vụng trộm rất kích thích.... Diệp Tử Khuynh vuốt vuốt, Tần Yến bắt đầu lo lắng mình sẽ làm ướt quần.

Cũng may hần đúng lúc dừng tay.

Tần Yến mở to mắt, nhìn đến Diệp Tử Khuynh vẫn giá bộ đứng đần, chỉ có môi là hồng hồng, nước bóng bóng, làm người thích.

“Ta muốn chính chết người.”

“Phốc!” Tần Yến không thể đành chỉ, cười phun tới.

Này thật sự không thể trách hần, câu kia vừa ra Tần Yến liền nghĩ y có phải hay không sáng sớm uống lộn đồ.

Quả nhiên Tần Yến bật cười làm Diệp thiếu gia lộ ra biểu tình táo bạo, vừa muốn động thủ, Tần Yến liền ngăn cản hần: “Đừng! Đợi... cái kia... ta không phản đối người... chính chết ta [ta dựa vào, thiếu chút nữa lại cười to] ... nhưng hiện tại không qua thích hợp đi, bây giờ đang là giờ làm việc.” Ngón từ chính nghĩa hần chuẩn bị một tuần rốt cục có chỗ dừng.

Diệp Tử Khuynh giống như nghe xong lời hần nói có chút bình tĩnh hơn, hần hít sâu một cái, sau đó nói: “Vay buổi tối, sau khi tan tầm, người dám chạy thử xem.” Vừa nói, tay liền nâng lên, cách lớp áo sơ mi niết lấy đầu nhũ Tần Yến.

Tần Yến đau đến thét lớn một tiếng, quần lót cũng đi theo ướt ướt: “...Biết, biết...”

Nhìn bóng dáng Diệp Tử Khuynh rời đi, Tần Yến nhịn không được ở trong lòng bi ai hộ cái mộng mình.

Thật vất vả đường hảo lại muốn nở hoa rồi.

Nhưng nghĩ đến lần trước lăn giường... lúc hôn môi nóng bỏng, đầu nhũ giống như nữ nhân, bị ngoạn thân thể liền nhũn ra, điểm G bị đâm đến hai chân tự mở, nhận đến cường liệt khoái cảm...

Tần Yến nghĩ, đêm nay thoải mái một chút, để cho tự tôn đi nghỉ đi, chỉ cần hưởng thụ cao trào thì tốt rồi.

END 28

29. Chương 29

CHƯƠNG 29

Đáng tiếc, kế hoạch sau khi tan tầm thất bại.

Giờ nghỉ trưa vừa hết, Tần Yến liền nhận một nhiệm vụ khẩn cấp đến N thị công tác, sợ là ngay cả cuối tuần cũng phải ở lại. Hần chỉ kịp chạy về nhà thu thập một ít nhu yếu phẩm, cũng là ngay tại trên đường gọi điện cho Diệp Tử Khuynh giải thích.

Thiếu ga nghe điện thoại giọng lãnh lãnh, cũng không nghe ra cảm xúc gì. Tuy rằng Tần Yến lần này là có lý do đầy đủ, nhưng chỉ cần thiếu gia vui, y ngay cả lấy cớ cũng không cần, đi tìm hần rồi chính chết hần.

Nghĩ đến buổi sáng hôm nay Diệp Tử Khuynh bộ dáng đặc biệt không nói lý, Tần Yến nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Đến N thị thời gian đã không còn sớm nữa, nhưng Tần Yến đến đây không phải phung phí thời gian đi du lịch, hần chân không chạm đất bận rộn thật lâu, ngay cả cơm chiều cũng lăn vội.

Lúc 10 giờ hơn, Tần Yến rốt cục về tới khách sạn, ai biết, một kinh hỉ lớn đang đợi hần—trong phòng bật đèn sáng trưng, trên giường có một người chính là tiểu thiếu gia Diệp Tử Khuynh.

Hơn nữa hần bộ dáng tóc ẩm ướt, ngồi ở trong chăn như muốn nằm xuống.

“Diệp... Diệp Tử Khuynh, nguoi như thế nào ở chỗ này?!” Lúc công tác, Tần Yến bình thường gọi hần là Diệp quản lý, lúc lên lút, thì chỉ thường gọi, “Uy”, “Diệp quản lý” hoặc là “Ba ba”. Cho nên lúc mở miệng hỏi y, hần có chút ngập ngừng, nhất thời không biết xưng hô thế nào mới tốt, dù sao lúc này vẫn tiếp tục gọi “Diệp quản lý” cũng quá giả tạo.

“Muốn tới liền tới.” Diệp Tử Khuynh ngẩng đầu liếc hần một cái, có vẻ bình tĩnh và kì quái.

“Kia... người vào bằng cách nào a.”

“Ta còn không nghĩ đến chỗ nào ta không vào được.” Đại thiếu gia khẽ nhú mày.

Uy, người là cái gì đó thần trộm sao?

Tần Yến ở trong lòng thổ tào.

Lúc này Diệp Tử Khuynh đột nhiên đứng lên: “Dem quần cởi, quỳ xuống.”

“Chờ, chờ một chút!” Tần Yến rụt lại.

“Lại làm sao.” Ý tứ trên mặt không kiên nhẫn càng rõ ràng.

“Chuyện này còn chưa xong, ta còn phải xử lý lại... Rất trọng yếu... Kính nhờ, người chờ một chút đi.”

Diệp Tử Khuynh đầy mặt khó chịu, không để ý đến hắn, yên lặng ngồi ở trên giường, xem như đáp ứng.

Tần Yến kinh sợ, bắt đầu mở máy tính bận rộn làm việc, nhưng là ngẫu nhiên không chú ý, len lén liếc mắt một cái Hoàng Thượng cách đó không xa.

Tóc của hắn không vuốt keo, khiến hắn nhìn qua thực trẻ trung, mềm mại; Im lặng ngồi ở trên giường nghịch di động, bộ dáng ngẩn người, ngoan giống như một con thỏ, làm người ta không thể nào liên tưởng tới ác ma đêm đó.

Cho đến khi Tần Yến bận rộn xong rồi, vừa nhấc đầu, lại phát hiện Diệp Tử Khuynh đã ôm gối đầu ngủ.

Thấy thế, Tần Yến khóe miệng có chút run rẩy, hắn nghĩ, Diệp Tử Khuynh ngàn dặm xa xôi lái xe chạy tới đây, hắn hiện tại nếu không gọi y tỉnh, cùng y đến một phát, y tỉnh lại có phải hay không sẽ tức giận đem hắn làm đến chết?

Cái này không tốt, hắn ngày mai còn phải trực ban cuối tuần đâu.

Nhưng bây giờ cũng không phải thời cơ tốt đẹp gì, hắn mệt muốn chết rồi, cường độ công việc quá cao, hắn không có sức lực làm việc trên giường nữa.

Hắn châm trước, vẫn là bí quá hóa liều, lặng lẽ ngủ bên cạnh Diệp Tử Khuynh.

Hắn tắt đèn, bóng tối bao trùm, hắn nhẹ dịch người vào một chút, ngửi mùi hương cỏ xanh.

Sáng sớm hôm sau, Tần Yến bị đồng hồ báo thức làm tỉnh giấc. Hắn thống khổ suy nghĩ: “Hôm nay còn phải tăng ca.” cố gắng tỉnh tỉnh đi lên.

Một lát sau, Diệp Tử Khuynh nghe động tĩnh hắn cũng tỉnh, đi theo hắn rửa mặt, thay quần áo vv.... Kỳ quái là, y đối sự tình đêm qua không đề cập đến, thậm chí không hề mở miệng nói chuyện.

Tần Yến có chút tò mò, nghĩ hắn như thế nào cam tâm chạy tới đây một đêm, gì cũng không làm, quăng một cái liềm nhìn thấy y ôm gối ngủ.

Tái cẩn thận ngẫm lại, hắn giống như ngày hôm qua rất không hợp lý.

Vì thế hắn miết miệng mở lời: “Cái kia, Diệp Tử Khuynh, người... Ngày hôm qua có phải hay không có điểm kì quái?”

“Àn?” Diệp Tử Khuynh đứng trước gương đeo caravat, không có biểu tình, ngay cả hắn cũng không thèm nhìn một cái.

“Ta chính là muốn nói.....Ách... Người ngày hôm qua có điểm là lạ..... Là có chuyện gì sao?”

Diệp Tử Khuynh không trả lời, hơn nữa động tác thu thập trên tay cũng không dừng lại, như là không nhìn Tần Yến vấn đề. Hắn vẫn trầm mặc, trầm mặc cho đến khi Tần Yến cảm thấy xấu hổ, hắn đột nhiên mở miệng, như là lỡ đãng: “Ngày hôm qua là ngày giỗ mẹ ta.”

“A... a, xin lỗi.”

“Không có việc gì, bà mất lâu rồi, ta không có cảm giác gì.”

“Kia... Người cũng không đi cúng mộ sao?”

“...Ồ chỗ lão gia, quá xa, lười đi.”

“Ồ nơi nào a, lão gia nhà người.”

“B thị.”

“Kia cũng không phải quá xa... Ngồi máy bay liền đến.”

“Kia cũng lười đi.”

“.....”

Tần Yến thấy hắn nói dường như không quan trọng, thậm chí có chút lạnh lùng, nhưng lúc nói đến chuyện này, đầu vẫn cúi, trong ánh mắt dường như có chút bi thương.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, loại chuyện này hắn là phụ tử hai người cùng đi làm, nhưng quan hệ của y cùng Diệp tổng tài.... Cho dù là ở cùng công ty, cũng không thấy họ trao đổi gì nhiều.... Chắc là ba ba y cũng không nói gì thì y cũng không muốn đi...

Hắn tâm đột nhiên có điểm không đành lòng, đại khái là vì quan hệ tuổi tác, hắn đối Diệp Tử Khuynh sinh ra tâm tình ‘muốn chiếu cố y’: “Cái kia.... Muốn hay không cuối tuần ta cùng người trở về?.... Đi xem mộ mẹ người?”

Diệp Tử Khuynh động tác đột nhiên dừng một chút, cả buổi sáng không biểu tình mặt đột nhiên mất lộ ra hung quang nhìn hắn một cái: “Người chó người là ai?” Sau đó liền mở cửa rời đi.

Tần Yến có điểm bất đắc dĩ, quả nhiên là tiểu lão hổ, không dễ dàng đụng tới.

Tần Yến là người suy nghĩ thấu đáo, thông suốt liền đem chuyện này quảng đến sau đầu, chuyên tâm công tác.

Sau khi về S thị, Diệp Tử Khuynh giống như khôi phục lại bình thường, tuy rằng vẫn nói không nhiều.

Này một tuần trôi qua chán nản, Diệp Tử Khuynh cũng không đến gây rối hắn.

Thăng đến buổi tối thứ tư, hắn nhận được tin nhắn từ Diệp Tử Khuynh: tối mai bảy giờ lên phi cơ, tan tâm liền đến sân bay.

— cái gì?

— Đi B thị.

— Nga nga... Hảo.

Tần Yến buông di động, vội vàng thu thập này nọ, trong lòng nghĩ: vị này đại ca thực không được tự nhiên lại còn có tiết tấu.

END 29

30. Chương 30

CHƯƠNG 30

Bia mộ mẹ Diệp Tử Khuynh được thu dọn khá là chỉnh tề, nhìn ra được là vẫn có người chăm sóc.

Tần Yến lần đầu tiên gặp Diệp mẹ mẹ, có chút xấu hổ.

Diệp Tử Khuynh hai ngày nay có chút phiền, không đùa giỡn hắn, ngay cả trên đường cũng không nói vài câu. Mà hiện tại đứng trước bia mộ, hắn cũng không nói một tiếng.

Hắn chỉ là yên lặng đặt lên bó hoa, sau đó rút ra khăn chuẩn bị sẵn lau đi bụi bặm bám trên đó.

Tần Yến mới trước đây theo ba mẹ thăm mộ, người lớn đều sẽ mang theo ít đồ ăn, sau đó đối với lão nhân đã mất nói vài câu, các loại giống như: “Chúng ta gần đây sống [mọi sự] đều rất tốt; Mọi người bên kia sống có tốt không; Mong mọi người phù hộ...” vv...

Tần Yến nghĩ, Diệp Tử Khuynh nhất định là đem lời muốn nói đều đặt ở trong lòng.

Nhưng bởi vậy, Tần Yến cũng là không tiện mở miệng nói cái gì, dù sao hắn cũng là người ngoài. Lúc này hắn mới cảm giác đề nghị lúc đó của hắn là có chút hơi xúc động. Hắn cùng Diệp Tử Khuynh tính ra chỉ là có chút nghiệt duyên đồng sự mà thôi, hiện tại giống cái đuôi đi theo đến mộ viên, không giúp được gì, thật sự có chút không thích hợp.

Tần Yến bồi hắn đứng trong chốc lát, Diệp Tử Khuynh quay đầu đối hắn nói: “Đi thôi.”

Thời điểm từ khu mộ về đã là thời điểm cơm chiều, Tần Yến nhìn thoáng qua bên người Diệp tiểu tử, vừa thấy liền không có hứng trí gọi tiệm ăn.

Vì thế hắn liền lái xe đến một nhà hàng quen, mua đồ, rồi lái trở về nhà ở của Diệp Tử Khuynh tại B thị.

Cơm nước xong, Tần Yến vốn tính toán lên mạng, nhưng nhìn Diệp Tử Khuynh cư nhiên ngồi trên sofa xem TV... vốn hắn bình thường rất chán ghét hành vi lãng phí sinh mệnh kiểu này, hơn nữa biểu tình kia, vừa nhìn liền biết chính là hoàn toàn không biết trong TV chiếu cái gì. Vì thế Tần Yến lão gà mái làm việc không công xuất hiện, hắn pha hai chén trà nóng, ngồi xuống bên cạnh Diệp Tử Khuynh...

Qua không bao lâu, Tần Yến cảm giác đầu vai trầm xuống, quay đầu nhìn lại, Diệp Tử Khuynh cư nhiên dựa vào người hắn ngủ, nhìn xuống còn thấy chén trà còn đặt trong tay.

Tần Yến lập tức bị gương mặt ngủ mềm mềm dễ thương của Diệp Tử Khuynh làm choáng váng, hắn tiếc nuối nghĩ, người này thái độ hảo một chút có phải tốt rồi không. Văn phòng tình duyên cái gì cũng không còn quan trọng..... nếu không có cái chuyện trước kia.

Nghĩ đến đây, Diệp Tử Khuynh không khỏi tự giễu cười cười, nếu không có chuyện lúc trước, trong mắt Diệp Tử Khuynh chưa chắc đã có hắn.

Hắn nhẹ nhàng đặt Diệp Tử Khuynh nằm trên sofa, đem chén trà trong tay hắn lấy đi, tìm chăn mỏng đắp cho hắn.

Vốn đến đây Tần Yến nên tìm phòng mình đi nghỉ ngơi, nhưng hắn lại nhìn thoáng qua Diệp Tử Khuynh nhiều lần, sau đó hắn rất tưởng niệm hương có xanh trên người y.

Hắn một bên khinh thường mình đại thúc đánh khinh hành động, một bên nhịn không được dụ hoặc, ngồi xổm xuống, thân thể ghé sát vào chân...

.....

Trước khi hắn ý thức được hành động, hắn cư nhiên đã hôn Diệp Tử Khuynh, có chút khô những vẫn là mềm mềm.

Lúc này Diệp Tử Khuynh mở mắt, làm Tần Yến sợ tới mức không dám động.

Y dừng lại hai giây, đột nhiên đem Tần Yến đẩy ra: “Người mẹ nó đang làm gì.”

Bị mười phần ghét bỏ rõ ràng. Tần Yến sờ sờ mũi, không biết giải thích như thế nào, nhưng lại ngồi xổm chỗ đó, không dám tự tiện tránh ra...

Không nghĩ tới, này không được tự nhiên tiểu tử ngừng một chút, lại nắm cổ áo hắn kéo trở về hôn, còn cắn hắn.

Bất quá y hôm nay thật kì quái, ngay cả hôn cũng ôn hòa như tiểu mao hài 17, 18 tuổi, nhẹ nhàng hôn, đầu lưỡi đảo qua như có như không.

Tần Yến đã vài ngày chưa được ăn thịt tươi, trong lòng ngứa giống như bị vuốt mèo cào nhẹ qua.

Đương nhiên, sau đó bọn họ không đơn thuần chỉ là hôn môi.

Hôn hôn, Diệp Tử Khuynh liền đem hắn đẩy ngã trên thảm, người cũng áp lên, vừa hôn tay vừa cởi quần lót hắn.

“Uy...!” Tần Yến đột nhiên lên tiếng ngăn cản: “Nào, nào có người sau khi tảo mộ làm chuyện này.”

Diệp Tử Khuynh nghe vậy, ánh mắt mị mị, bộ dáng có điểm sinh khí, thân thủ không nhẹ không nặng vỗ mặt Tần Yến một cái: “...Người quản ta.”

Bị y tát một cái như vậy, Tần Yến cũng quả thật phản ứng lại, đúng vậy, giả bộ cái gì đó, cứng thì cũng đã cứng rồi.

Vì thế hắn cũng vươn tay tạt quần Diệp Tử Khuynh.

Bọn họ tựa như hai cái học sinh trung học yêu đương vụng trộm, nằm một chỗ vừa hôn môi vừa thủ *** cho nhau.

Cũng may cảm giác thực không tồi: đối với Diệp Tử Khuynh, Tần Yến thực dễ dàng cứng lên, mà Diệp Tử Khuynh một thuần công, cái trên tay cũng tự nhiên cũng không kém cỏi. Chỉ chốc lát sau, hai người liền lấy *** thủy vệ loạn lên tính khí đối phương, khiến cho hay tay càng thêm dính nhớp.

Lộng lộng, Diệp Tử Khuynh liền lộ bản tính, hấn mở hai chân Tần Yến, tay lần xuống sau huyết thăm dò. Tần Yến cảm thấy mặt sau bị sờ, theo bản năng lắc lắc cự tuyệt, nhưng lúc ngón tay Diệp Tử Khuynh sấp nhạm, móc ngoáy sơ qua một chút, xoay xoay vài cái, hấn liền rên rỉ dọa người.

Hai chân mở ra, không phản kháng nữa. Diệp Tử Khuynh cố tình không đụng điểm G của hấn, hấn vừa mát xa, vừa giúp y lộng, Tần Yến cả người nóng nhưng không cách nào giải quyết, chỉ có thể siết chặt tay vậy lấy cây đại bồng ướt sũng nặng trĩu, dùng lực mút đầu lưỡi Diệp Tử Khuynh.

Hấn phi thường thống khổ nghĩ, như thế nào mới một lần liền bị điều giáo thành thể chất *** đang rồi!

Lần này bọn họ không dùng chất bôi trơn, Diệp Tử Khuynh nương theo độ cao của Tần Yến, cẩn thận đâm vào.

“Ô, ân... không được, đầy rồi...” Tần Yến túm thắm dưới thân, mày gắt gao cau lại.

Diệp Tử Khuynh dứt vào toàn bộ, cũng hơi chút dừng lại, khẩu khí thở hổn hển: “Ngoan, thả lỏng.” Vừa nói vừa hôn lên môi Tần Yến, chờ hấn dần dần thả lỏng xuống mới tiếp tục nhấp nhẹ.

Không nghĩ hấn vừa động, Tần Yến bắt đầu rầm rì, hấn dừng lại: “Rất đau?”

“Không phải... Thích.” Tần Yến dùng sức nâng chân bò lên eo y, “...Nhanh lên, làm ta chồ đó.”

Diệp Tử Khuynh ánh mắt tối sầm, không hề nương tay, dùng lực thao mạnh, mỗi lần đều đem Tần Yến đâm lui về phía sau một chút, chân không thể kẹp lại, chỉ có thể mở rộng co lại ở không trung.

“Ân, a... A a...! Đâm vào...!” Tần Yến dung cánh tay chống đỡ ánh mắt, vẻ mặt rục hồng, “Giết chết, aa... Sắp bị người... Giết chết...”

Diệp Tử Khuynh thấy thế, thăm nghĩ khiến nam nhân này thất thố thêm một chút, cảm tính khí chảy đầy *** thủy của hấn, phối hợp tiết tấu xóc lên.

“Ngô... Đờng lộng... như vậy... ta rất nhanh liền bắn...” Tần Yến kéo tay hấn ra.

“Vậy bắn cho ta xem.” Diệp Tử Khuynh đem tay hấn đặt lên tính khí: “Tự mình lộng.”

Mệnh lệnh trên giường Tần Yến vô lực cự tuyệt, hấn nắm chặt tay, lộng thật nhanh, lấy tốc độ kiến mình tiết sớm cao trào, eo run lên, vắn vẹo cảnh hưởng về Diệp Tử Khuynh cầu hoan.

“A... Thao! Thật sự... không được.”

Diệp Tử Khuynh cúi đầu, nhìn đến côn thịnh đỏ hồng chảy nước toàn bộ của Tần Yến, bên dưới lại là càng lúc càng co chặt lại, hấn không lưu tình chút nào, dùng lực đi vào, đầu đỉnh hung hăng đụng vào tuyến tiền liệt Tần Yến.

“A a...! A a...!” Tần Yến cả người cong lại, hai cái đầu nhũ cứng cứng dựng lên, như là câu dẫn người ta nhấm nháp liếm hút.

Thân thể hấn run lên trong chốc lát, không thể không chế bắn ra, dịch thể văng lên dính vào ngực hấn.

Diệp Tử Khuynh cúi đầu, đem hết thủy cảnh đẹp thu vào mắt.

Hắn tận hưởng Tần Yến kích động, tiểu huyết thật nhanh co rút, cúi xuống liếm mút đầu nhũ Tần Yến.

Dư vị cao trào chưa qua, ngực lại bị Diệp Tử Khuynh hút một trận một trận tê dại, Tần Yến vô lực muốn né tránh miệng lưỡi y nhưng chỉ đưa tới y uy hiếp khê cần.

Diệp Tử Khuynh nhắc đầu dậy, lấy ngón tay xoa đầu nhũ xưng đồ của Tần Yến: “Nghỉ ngơi xong chưa... Ta đây lại tiếp tục.” Sau đó lại một lần nữa đưa vào.

Như thế nào có khả năng nghỉ ngơi tốt a?! Tần Yến ở trong lòng kháng nghị.

Tràng bích đang có rút lại bị Diệp Tử Khuynh thao mở ra, tuyến tiền liệt còn yếu ớt lại chịu đựng cự đại khoái cảm ma xát, quả thực có loại cảm giác ngứa nóng không chịu được.

“Người.... Người điếm nhẹ... A....” Tần Yến phát ra thanh âm cơ hồ muốn khóc.

“Cầu ta a.”

Tần Yến biết hắn tính đùa ác của hắn lại nổi lên, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “ Cầu người điếm nhẹ... Làm, làm ta...”

Diệp Tử Khuynh cười khê, rút ra, vỗ vỗ mông bảo hắn quay lại, sau đó lại từ phía sau cắm xuống, khiến Tần Yến nức nở không thôi, không biết vừa rồi cầu xin là nói cho ai nghe.

Diệp Tử Khuynh xoa mông hắn, nhấp nhè nhẹ, nhưng vẫn ma xát lên điểm mẫn cảm, tư thế này càng dễ khiến hắn làm.

“Người biết rõ....Ta thích nhất, làm người từ phía sau...đem người đặt lên giường thao, nhìn người bộ dáng muốn trốn đều trốn không được.”

Diệp Tử Khuynh vừa thở dốc vừa nói, thập phần gợi cảm, càng làm cho Tần Yến nổi điên chính là cường độ thao hắn cũng kỹ xảo. Tần Yến bị đè nặng, đầu xú mẫn cảm cùng tính khí đều mát xát lên cái thảm, cả người giống như hóa thành một bãi nước, cao trào thay nhau nổi lên, chỉ có thể phát ra âm thanh nghe ngào không rõ rệt.

“Người không phải là lại cương chứ...Ấn?”

“...Ấn, lai... A a... cứng rắn...” Tần Yến cảm giác, cứ như vậy tiếp tục hắn sẽ bị Diệp Tử Khuynh ép khô.

“Có phải hay không cả cái thảm ...đều ướt?”

“A a, phải.... Ướt rồi, người thao ta... lại, a a...!... Ướt.....Chỗ đó!... Không cần.... nhẹ, nhẹ một chút...” Tần Yến một bên nói lời trái lương tâm, một bên lại cố gắng nâng mông, cố ya hùa theo Diệp Tử Khuynh va chạm, để y sáp càng sâu, nhấp càng nhanh.

Diệp Tử Khuynh làm hắn thật lâu, Tần Yến nghĩ đến có chút mất mặt, hắn cứ nghiến bị một người nhỏ hắn 6 tuổi làm đến ngất xỉu hai lần. Bất quá sâu trong nội tâm, hắn thừa nhận đây là phi thường đáng giá, bởi vì thật sự quá sung sướng.

END 30

p/s: đỡ mờ nó chứ, đã dài lại còn khó đánh chữ.

31. Chương 31

CHƯƠNG 31

Khi Diệp Tử Khuynh tỉnh lại, trên giường đã muốn trống trơn không có người, càng kì quái là trong trù phòng lại phát ra tiếng động.

Hắn rời giường đi ra ngoài, thấy được Tần Yến bận áo T shirt quần ngủ đứng trước bếp bận rộn.

Diệp Tử Khuynh không hiểu sao cảm giác phi thường.... sinh khí, giống như ngực có một cỗ hỏa thiêu. Hắn bước qua, từ sau lưng kháp trụ cổ Tần Yến, còn buộc chặt eo hắn.

“Khụ, khụ khụ... Người đang làm cái gì vậy!” Tần Yến phi thường khó chịu lay hấn.

Diệp Tử Khuynh cắn lỗ tai hấn: “Người là cóy từ gì, ta hôm qua chắc là còn chưa đủ cố gắng đi, người còn có khí lực như vậy.”

“Dựa vào, người đồ không phân rõ phải trái a! Ta nếu thực không phải sắp đến hơi thở cuối cùng... ta sẽ chuẩn bị trước đi hiểu kính tổ tông nhà người!” Tần Yến kích động, mặt nạ tinh anh bình thường vẫn đeo liền tan nát không còn một mảnh, tất cả đều khai hỏa.

“Nói nhiều!” Diệp Tử Khuynh không để ý đến hấn, đem mặt Tần Yến xoay qua, giữ cổ hấn liền cắn.

“Ngô ngô... lửa... Lửa còn chưa có tắt đâu... Trứng cháy bây giờ!” Tần Yến giãy dụa nói.

Diệp Tử Khuynh một bên chế trụ hấn, một bên tắt lửa. Y không lưu lại lâu trên miệng, cuộn áo T shirt lên liền cắn nhũ tiêm hấn.

“Tê tê... Đau! Điềm nhẹ một chút...”

“Đau mà người còn dựng cao như vậy.” Diệp Tử Khuynh bên này đã muốn bay nhanh rời quần hấn, một phen cầm tiểu đệ hấn, cao thấp lộng lộng.

Tần Yến bị Diệp Tử Khuynh tiến công chớp nhoáng làm choáng váng, đầu óc còn đang loạn một đoàn, thân thể đã phản ứng lại, tính khí trong tay Diệp Tử Khuynh dần dần cứng rắn.

Diệp Tử Khuynh nhìn đến mặt hấn đỏ hồng, đột nhiên nảy lòng tham... nghĩ ra một chú ý phi thường kì quái.

Y quỳ một gối, liếm lên mắt nhỏ của hấn, sau đó không do dự mở miệng ngậm lấy.

“...Ta thao...!” Tần Yến lần đầu tiên bị kinh hấn thật lớn, trong ý niệm của hấn, người như Diệp Tử Khuynh tuyệt đối sẽ không quỳ gối, lại càng không muốn nói là : quỳ gối khấu giao cho người khác.

Sau đó vọt tới chính là cường liệt khoái cảm.

Tuy rằng Tần Yến phi thường xác định tối hôm qua hấn thực sự biệp khô rồi, nhưng đầu lưỡi Diệp Tử Khuynh xát qua hấn vẫn rất kích động.

Diệp Tử Khuynh một bên hàm chứa hấn còn thật, một bên cắn quần hấn, khiến hấn tách chân ra đứng. Y nhéo nhéo miệng hấn, ngón giữa liền trườn vào. Trải qua một đêm ép buộc, sau huyết Tần Yến vẫn còn mềm xốp, Diệp Tử Khuynh hơi đảo một chút liền nghe thấy tiếng nước rích rích truyền ra, khiến Tần Yến thực sự ngượng ngùng.

Tần Yến gặp qua rất nhiều tiểu thụ khẩu kỹ siêu quần, hiển nhiên đối với loại công như Tần Yến bọn họ cũng nguyện ý phụng hiến. Cùng bọn họ so sánh, hầu kỹ kỹ xảo của Diệp Tử Khuynh hấn là không cao siêu như vậy, hấn hai ngón tay y ở mặt sau của hấn ngoáy lộng đem hấn thích muốn chết.

Tần Yến thích đến choáng váng cả đầu, cũng thật to gan đem chân trái đặt lên đầu vai Diệp Tử Khuynh, khiến ngón tay y có thể đi vào càng sâu, càng mạnh hơn một chút. Đồng thời, Diệp Tử Khuynh giống như dần dần tìm được bí quyết khấu giao, lại mút lại liếm, khiến Tần Yến thoải mái phải rên ra tiếng.

Được một lúc, Diệp Tử Khuynh đứng lên, nắm Tần Yến hỏi: “Có phải hay không lại nghĩ muốn bị ta làm, ân?”

Tần Yến lúc này mắt đã phiếm xuân tình, cũng không trả lời hấn, chỉ đem hấn đẩy ra một chút, xoay người, chống lên bàn phòng bếp, chân mở ra, eo hạ thấp, miệng nhếch lên, chính mình tự lấy tay banh ra tiểu huyết bị ngón tay đâm chảy nước: “Mau... nhanh lên...”

Diệp Tử Khuynh bị tư thế *** dâng của hấn làm cho đầu óc nóng lên, lên đạn rồi đâm vào, cũng không tái cố đũa bỡn hấn, mà là giữ lấy eo Tần Yến đại lực sáp hấn, thỉnh thoảng đánh hấn tiểu nhục mềm, tóm lại, thích như thế nào liền đến như thế.

Hấn cũng không tái kéo dài thời gian cao trào, khiến hai người nhanh chóng bắn.

Buổi sáng [kỳ thật đã muộn giữa trưa] cũng rộng kịch liệt co thắt làm cho bọn họ có chút mệt, Diệp Tử Khuynh cùng Tần Yến về giường cuộn chăn ngủ lại, điểm tâm Tần Yến làm tốt cũng là đề buổi chiều sau khi rời giường mới ăn.

END 31

P/s: Chương này ngắn thật, nhàn bao nhiêu.

32. Chương 32

CHƯƠNG 32

Giữa trưa thứ 6, văn phòng, Diệp Tử Khuynh nghỉ trưa.

Hắn trở về có chút sớm, đối với mặt bàn ngẩn người.

Kỳ thật hắn cũng không phải ngẩn người, hắn suy nghĩ về Tần Yến.

Mấy tuần sau khi trở về từ B thị, bọn họ hình thành một loại ăn ý, đêm buổi tối thứ sáu lưu lại dành cho đối phương, cũng chính là tìm một chỗ lẩn giường. thời gian làm việc bọn họ đều rất bận, chọn tối thứ sáu có thể cho bọn họ giải phóng hết áp lực, cũng có thể.....để Diệp Tử Khuynh phóng thích bất mãn với Tần Yến.

Diệp Tử Khuynh không biết vì cái gì mình lại chán ghét Tần Yến như vậy, quả thực nhìn đến hắn liền tức, không, là nghĩ đến hắn liền tức! Hơn nữa tối không xong là, y gần đây trong đầu toàn là hình ảnh Tần Yến. Y chán ghét bộ dáng hắn không đến nơi đến chốn, y chán ghét thái độ ái muội không rõ ràng của hắn, y chán ghét hắn bị mình rõ ràng ác ý trả thù còn đối y thật tốt, không trốn y, cư nhiên còn một bộ dáng muốn chiều cổ y...

Đối trá! Tự cho là đúng!

Hôm nay cuối cùng cũng là thứ sáu, lúc này Diệp Tử Khuynh đã bắt đầu chờ mong tan tầm. Y nghĩ, chờ khi hắn tan tầm, y phải bắt trụ Tần Yến, đánh hắn một cái, sau đó hung hăng làm hắn, làm cho hắn khóc mới thôi...

Lúc này, tiếng đập cửa đánh gãy kế hoạch y, trợ lý đi vào: “Diệp quản lý, bộ phận tiêu thụ cùng công ty Q mở hội nghị khẩn, Tần quản lý bảo ta đến chỗ ngài lấy tài liệu điều tra thị trường và quy hoạch.”

Lại là người kia, Diệp Tử Khuynh nhíu nhíu đầu mày: “Àn.”

Hắn lấy phần văn kiện kia, vừa định đưa cho trợ lý, lại đột nhiên nghĩ đến: “Là trực tiếp đưa đến phòng họp D?”

“Là.”

“Ta sẽ tự đi đưa.”

“Ách... hảo, kia Diệp quản lý, ta đi về trước.”

Trợ lý không hiểu được y làm cái gì lại muốn làm phân công tác của trợ lý đâu, kì thật chính bản thân y cũng không hiểu.

Y nghĩ, tuy hiện tại không bắt được hắn mắng hắn một trận, đi rừng mát liếc hắn một cái cũng tốt.

Diệp Tử Khuynh đi rừng Tần Yến, lại không nghĩ được trong phòng hội nghị gặp một người y không muốn nhìn đến.

Trên lý thuyết mà nói người này hắn là nên gọi là ‘mối tình đầu’ của y, nhưng hắn đối y thực sự quá mức phản cảm, cho nên ‘mối tình đầu’ mấy chữ này giống như tiện nhân miệng dính phải c** làm hắn chán ghét.

Bất quá nếu ở chỗ này gặp mặt, chào hỏi bên ngoài vẫn phải làm, hắn cũng không thích giống tiểu cô người chơi trò giả trang làm gì.

“Quý học trưởng, thực xảo a.” Diệp Tử Khuynh bày ra một nụ cười giả dối, tiến đến cùng hắn bắt tay: “Không nghĩ ở nơi này gặp được người.”

So với y, ‘Quý học trưởng’ hiển nhiên tươi cười thật hơn một chút, hơn nữa còn không bằng giống như sài lang nhìn đến miếng thịt mỡ thật to hai mắt tỏa sáng: “Diệp Tử Khuynh..? ! Quả thực là xảo! Lâu như vậy không thấy...”

Diệp Tử Khuynh nghe hắn khách sáo, trong lòng có điểm phiền, khách sáo hai câu, cùng những người trong hội nghị chào hỏi qua liền rời khỏi.

Hắn trở lại văn phòng mới nghĩ đến, chuyện xảy ra bất ngờ, hắn cứ nhiên quên eye-*** nhi tử nhà hắn, không khỏi có chút tiếc nuối.

Bất quá bởi vì Quý An xuất hiện mang lại rất nhiều hồi ức không tốt, hắn quyết định đêm nay đem Tần Yến cột lại đầu giường hảo hảo đánh một trận.

Nói đến đây, Diệp Tử Khuynh vẫn tin tưởng rằng Tần Yến vẫn có thói quen vận động bảo trì dáng người— hơn 30 tuổi mà Tần Yến vẫn bảo trì được thực vĩnh, thực mỹ, dùng bàn tay đánh lên xúc cảm không phải hảo bình thường, đương nhiên càng thích hơn là dùng khối hạ y đánh lên... cái loại cảm giác mềm mại mà giàu sức đàn hồi quả thực là mời hắn càng thêm dùng lực thao.

Lúc Diệp Tử Khuynh nghĩ đến mà Tần Yến, nghĩ đến mùi ngon mà không tập trung, cửa ban công đột nhiên bị mở ra, con ruồi bọ hắn không muốn nhìn đến bay tiến vào.

“Học đệ.” Quý An cười, không thỉnh tự đến: “Ta cho người của công ty ta về trước, ta tới kiếm người...Ồn chuyện!”

Diệp Tử Khuynh xem hắn thái độ cười cười, nghĩ: ngay cả cửa cũng không biết gõ đúng là không có óc.

Kỳ thật, Quý An đánh thái độ bá danh kiểu này có hai nguyên nhân quan trọng: đầu tiên đương nhiên vì hắn da mặt dày, thứ hai là lúc ấy Diệp Tử Khuynh cũng không tỏ thái độ quá.

Khi đó lúc hắn xuất ngoại tìm được Quý An, làm hắn một phát sau đó biến mất, làm cho Quý An bây giờ còn bộ dáng: hai ta có chuyện mập mờ.

Diệp Tử Khuynh tuy rằng không nói tiếp, nhưng Quý An vẫn thực tự giác chăm rãi đến gần, thâm chỉ nhiều đến sau mặt bàn công tác của y: “Thế nào, người chừng nào thì tan tầm... Hay là... Chúng ta liền tại nơi này ~...”

Lúc này gần gũi đánh giá hắn, Diệp Tử Khuynh mới phát hiện mắt hắn đen thâm quầng thũng thật sâu, hai má cũng có chút vàng, bộ dáng rõ ràng là thiếu dinh dưỡng do miệt mài quá độ.

Y trong lòng nhìn không được lấy Tần Yến so sánh đối lập— Tần Yến tuy rằng không lực lưỡng, nhưng chỗ có thịt thì có thịt, luôn là bộ dáng tươi mới đậm đà khiến người muốn hái, nhất là sau khi say rượu cả người đỏ hồng toàn bộ.

Diệp Tử Khuynh bộ dáng không yên lòng không ảnh hưởng Quý An tính trí ngẩng cao, hắn vừa dựa vào đây vừa mở miệng thúc dục nói: “...Thế nào?”

Diệp Tử Khuynh trong lòng đang nổi lên câu cự tuyệt thực lễ phép cũng thực bạc tình, còn chưa có nghĩ xong, cửa ban công đột nhiên bị gõ vang.

Diệp Tử Khuynh nhìn sau lưng người xoay tới xoay lui liếc mắt một cái, Quý An đứng thẳng một chút, Diệp Tử Khuynh mới nói: “Mời vào.”

Đi vào bên trong chính là Tần Yến.

Hắn vốn là theo lễ phép tươi cười, nhìn đến trong phòng sau lại biến thành cười như bỡn cợt, giống như đang cắt đứt gian tình.

Cũng đúng, Diệp Tử Khuynh nghĩ, Quý An đứng ở sau mặt bàn công tác, vừa thấy liền biết khoảng cách này không phải để nói chuyện công. Mà muốn nói việc tư, Quý An đứng, học đệ hắn lại ngồi trên ghế dựa,

mặt cũng chưa thềm quay lại đối hần, hiển nhiên không chỉ là quan hệ học trường học đệ. Huống chi Quý An bên cạnh bộ dáng mãn nhãn đào hoa, Tần Yến là người thông minh như vậy, liếc mắt liền biết được.

Mà biểu hiện thông minh cùng thái độ không quan trọng của hần càng nhạ Diệp Tử Khuynh tức giận, y không hiểu Tần Yến như thế nào ngốc như vậy. Cóđôi khi nhìn y, ánh mắt như nhìn người trọng yếu nhất trên đời của hần, nhưng cóđôi lúc hần vẫn đậm phong khinh giống như căn bản không để tâm đến y.

Tựa như hiện tại.

Diệp Tử Khuynh tức giận đến không nghĩ muốn nhìn mặt hần nữa. Nói xong công sự Diệp Tử Khuynh đột nhiên gọi hần lại: “Tần Yến.”

“Ân?” Y giống như rất ít khi gọi hần đầu đủ như vậy.

“Đêm nay ta cùng Quý học trường có hẹn, không qua chỗ ngươi.”

Diệp Tử Khuynh sắc mặt vừa đen vừa thối, Tần Yến vẫn là cười đến đầy mặt [ta biết] : “Ân hảo, ta biết rồi.”

Sau khi Tần Yến ra ngoài, Diệp Tử Khuynh mới phát hiện y cư nhiên vừa rồi lậđồ muốn Tần Yến ghen?!

Ý tưởng này vừa đến, y lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, cứ như nghĩ tới Tần Yến liền tức. Đối với người bên cạnh lúc ẩn lúc hiện này, y thật sự nghĩ nếu hần không nhanh một chút cút ngay thìđêm nay y chắc chắn phải tìm một hai người đến đánh để phát tiết mới được.

Tần Yến bị người ta Cancel, liền sửa lại kế hoạch ban đầu, ngay cả cơm chiều cũng lười làm, trên đường tùy tiện ăn chút gìđó, về nhàđổi bộ quần áo liền đi Bar.

Phi thường kì dị, hần hôm nay cũng không muốn tới âm âm gay barmaf là muốn tìm chỗ im lặng một chút uống rượu, sau đó lễ phép từ chối một vài cô gái.

Đến đây hần thực sự có chút lo lắng hần công năng bên dưới không giống trước.

Hần thật làđến uống chút rượu, lại vừa vào cửa liền thấy được Diệp Tử Khuynh ngồi ở góc hẻo lánh trong quán rượu, vị kia tổng giám buổi chiều cũng không xuất hiện. Hơn nữa tiểu thiếu gia lấy tư thế nào đều xem giống như uống rượu giải sầu...

Buổi chiều tình huống kia là cái gì hần không biết, cũng không biết Diệp Tử Khuynh cùng Quý tổng giám đốc là quan hệ gì, hần chỉ cảm giác là hai người kia có chút chuyện cũ... còn nữa, này chuyện cũ có hay không quan hệđến tình huống hiện tại?

Tần Yến nghĩ, mặc kệ thế nào, có người để trút bầu tâm sự vẫn là rất tốt, hơn nữa tiểu thiếu gia uống say vẫn là cần có người chiếu cốđi...

Hần sờ sờ mũi, đi qua.

END 32

33. Chương 33

CHƯƠNG 33

Tần Yến đi tới bên cạnh Diệp Tử Khuynh, vẫn chưa nghĩ nên dạo đầu nói thế nào, chỉ có thể trước tiên ngồi xuống bên người hần, lưng ta lưng túng khụ một tiếng.

Diệp Tử Khuynh nghe tiếng, có chút trờđộn quay đầu lại nhìn hần, hai má hồng hồng, ánh mắt mê mang, như làđã thực sự say quá cần câu rồi: “...Sao.... Như thế nào, như thế nào lại là ngươi a!”

“Uy... nhìn để ta thì hỏa khí liền lớn như vậy a.” Tần Yến bất đắc dĩ cười cười.

“Chính là... Phiền, phiền ngươi.... Đùng cóở trước mặt ta mà lúc ẩn... lúc hiện như vậy.”

“Roàng ngươi như vậy rồi còn uy hiếp ta.” Tần Yến sờ sờđầu của hần, cánh tay xuyên dưới nách hần, chuẩn bịđem hần nâng đi.

Nếu bình thường thiếu gia chỉ là báo con không biết phân rõ phải trái, kia hiện tại hẳn chỉ là lộ ra cái bụng mềm mềm của nhím con thôi, nhìn qua thực giống như hù dọa người, nhưng thực ra mặt mềm lại lộ ra mắt rồi.

“Ta... chán ghét người... thấy người tâm lại phiền... nghĩ, nghĩ muốn mắng người...” Diệp Tử Khuynh ở trong lòng Tần Yến giẫy dụa.

“Biết biết ~ người biểu hiện còn không đủ rõ ràng sao...” Tần Yến gia sức đem hẳn tha ra ngoài.

“...Nhưng là... Nhưng là... Nhưng... là...”

“Nhưng là cái gì a.”

“Ta giống như... cũng... thích người.”

“...Nha?” Tần Yến bỗng sững sốt, quay đầu nhìn người đang treo trên mình hẳn, Diệp Tử Khuynh ý thức mơ hồ, giống như hẳn cũng không biết mình đang nói cái gì.

Thời điểm Diệp Tử Khuynh tỉnh lại, liếc mắt liền nhận ra trần nhà Tần Yến. Tần Yến cũng ngủ an ổn bên người hẳn, chần chừ không tới hai má.

Diệp Tử Khuynh đầu không thanh tỉnh, liền theo thói quen ôm hẳn lại cắn cắn lỗ tai hẳn.

Tần Yến bị gây rối trong chốc lát, có chút tỉnh, chống đỡ một chút. Trong lúc nửa tỉnh nửa mê hẳn liền nghĩ: này tiểu tử tông khảng định mới sáng sớm liền muốn tìm hẳn phiền toái.

Quả nhiên: “Ai cho người ngày hôm qua tự chủ trương đi tìm ta...”

“Ngô... là trùng hợp gặp được...” Tần Yến đem đầu hướng trong chăn chui vào, còn muốn ngủ tiếp một lát.

“Kia... Vậy người cũng không cần tùy tiện đem ta mang về đây.” Diệp Tử Khuynh tìm lý do, y bắt đầu hung tàn cắn lỗ tai người ta.

Tần Yến bị cắn đau, tay để lên ***g ngực y đẩy đẩy: “Điểm nhẹ... Người ngày hôm qua còn nói người thích ta đấy.”

“...Cái gì?” Diệp Tử Khuynh ngây ngẩn cả người.

Tần Yến lúc này là triệt để tỉnh, nhu nhu ánh mắt ngồi dậy, cười nhìn Diệp Tử Khuynh: “Người nghe rồi đó, người ngày hôm qua, nói với ta là người thích ta.”

Diệp Tử Khuynh nhìn hẳn cười đến đầy mặt vẻ đắc ý, lập tức hỏa khí đầy bụng: “Nói bậy!”

“Là thật ~” Tần Yến nhìn hẳn biểu tình rối rắm, vui vẻ đưa tay vuốt tóc hẳn.

Diệp Tử Khuynh một phen chụp tay hẳn hất ra, cái khó ló cái khôn nói: “Những lời này không phải nói với người!”

“...Ấn?”

“Đó là ta.... Là nói với Quý, Quý học trưởng.” Diệp Tử Khuynh trong lòng một trận ghê tởm, nhưng vẫn là kiên trì nói ra, nói cái gì cũng không thể để Tần Yến cười lên đầu hẳn!

Tần Yến nghe xong trầm mặc một lúc, thu liễm tươi cười, nhưng vẻ mặt ý tứ là không quan trọng. Hẳn nhún vai: “Được rồi ~” Liền hất chăn chuẩn bị ra ngoài.

“Đặng, chờ một chút!” Tần Yến đi đến nửa đường, Diệp Tử Khuynh đột nhiên cảm giác thực không cam lòng, ngồi bật dậy, hung hăng trừng mắt nhìn hẳn: “Kia nếu... Liền tính.... Là nói với người thì thế nào?”

Tần Yến xoay người, nhìn đến tóc y lộn xộn, môi bị cắn đến trắng bệch, bộ dáng ghen khuấy, lại nhìn không được bật cười: “Cũng không có gì a, vốn nghĩ là nếu người nói người thích ta thì đối với ta tốt một chút.”

“Người dựa vào cái gì khiến ta phải...Đối với người tốt, nguoi như thế nào không ngược lại là đối với ta tốt một chút.”

“Uy, đại ca ta đối với người còn chưa đủ tốt a! Muốn ăn cái gì ta làm cho người, muốn dùng cái tư thế gì ta đều cùng người ngoạn, nhận đánh nhận mắng nhận chà đạp, tùy tiện kêu là đến...”

“Vốn chính là người đáng như vậy! Ai cho người lúc trước...” Diệp Tử Khuynh bị hắn nói cho có điểm chán nản: “Còn có, còn có... Người trong khoảng thời gian này theo ta là có đồ gì? Người lại không thích ta!”

“Thích a” Tần Yến nhìn Diệp Tử Khuynh đờng mặt: “Ai nói ta không thích.”

“...Người... Thích ta...?” Diệp Tử Khuynh ngốc trệ trong nháy mắt, sau đó lại lộ ra tươi cười đắc ý, thần tình cao ngạo tại thượng.

Y cố gắng làm biểu tình cùng với gương mặt đờng hoàn toàn không hợp, khiến Tần Yến buồn cười: “Àn, ta thích người... Không có gì, cùng lắm thì thừa nhận, thích liền thích, ta không phải tiểu quỷ không dám thừa nhận.” Nói xong nhàn nhãi ra ngoài.

Diệp Tử Khuynh mặt lập tức xụ xuống, có sát theo trên giường nhảy dựng lên, bắt lấy Tần Yến hướng đến xô pha tiến lại, cả người nặng nề áp lên: “Người nói ai!”

Tần Yến cười khỏ, chịu không nổi tính tình y sáng sớm nhưn phải hỏa dục, hay là nói trẻ tuổi tinh lực quá thừa đi...?

Hắn bị chặn lại, có chút bất đắc dĩ. Hắn nâng tay, cánh tay chậm rãi chuyển lên ôm trụ cổ thanh niên so với hắn còn cao lớn hơn, ma xát ma xát chop mũi y: “Kia... Người thích ta sao?”

Thanh niên mặt càng đỏ hơn, dùng hai giây, một phen đem hắn đẩy ra: “Không thích! Chính là không thích!... Nhưng là người đừng hồng chạy, hừ, chỉ bằng người hồi trước gạt ta, người liền phải lưu lại bên cạnh ta để ta chinh cả đời!”

Tần Yến không biết tính mình sao lại tốt như vậy, có thể từ lời nói cố tình gây sự như vậy nghe ra được chút xúc động mãnh liệt cùng lãng mạn, hắn giống như bị Diệp Tử Khuynh lây nhiễm, tim cũng đập nhanh dần.

END 33

34. Chương 34

CHƯƠNG 34

Cứ như vậy, họ nhìn nhau, Diệp Tử Khuynh giống như vì mình thất thố có chút quẫn bách, Tần Yến tiếp tục theo dõi hắn không được tự nhiên đờng mặt. Đây trong nháy mắt thực ngắn ngủi, Tần Yến lại cảm giác thật đẹp, thực dài, có thể để lại tưởng nhớ cả một đời.

Nhưng giây tiếp theo bầu không khí này liền bị đánh vỡ, Diệp Tử Khuynh lại cúi thân xuống hung tợn cắn hắn.

Tần Yến sáng sớm không có tâm trạng, bất đắc dĩ nhận y nhiệt liệt duyệt hôn mình. Có đôi khi hắn nghĩ không ra Diệp Tử Khuynh là tâm tính gì, mỗi một lần bọn họ vì mấy chuyện không rõ ràng gây nhau, Diệp Tử Khuynh sẽ đột nhiên tập kích hắn, rồi sau khi bọn họ làm xong sẽ như không có chuyện gì.

Diệp Tử Khuynh đem Tần Yến áp lên sofa hôn thật sâu, tính khí hai người đều dần dần đứng lên, cách quần lót cọ cùng một chỗ. Diệp Tử Khuynh một bên nâng tay cởi áo phông của hắn, ngón trở thô bạo xoa bóp đầu nhũ hắn.

Trong khoảng thời gian này, đầu nhũ Tần Yến bị điều giáo ngày càng mãnh cảm, hơi chút đùa giỡn liền đứng lên, hơn nữa toàn bộ thân thể sẽ cảm thấy tê tê đại đại. Tần Yến nhịn không được cong chân lên, dùng khó hạ ma sát hạ thân thanh niên, thúc giục y nhanh lên.

“Khiếm thao!” Diệp Tử Khuynh bị hắn câu dẫn bốc hỏa lên, vỡ hắt một phát, sau đó đem tụt quần lót hắn xuống, đại lực tách ra hai chân hắn.

Từ lúc bọn họ bắt đầu cọ xát nhau, Diệp Tử Khuynh liền phi thường giống Doremon, tùy thời có thể lấy ra một ít đạo cụ.

Tỷ như hiện tại, hẳn từ tầng dưới bàn trà lấy ra một lọ trơn tề.

“Dựa vào, người từ khi nào thì đặt cái này ở đây... a...Ân!” Tần Yến còn không kịp oán giận, trơn tề liền mạnh mẽi vào sau huyết hãn, chất lỏng lạnh lạnh liền như vậy trực tiếp đi vào, “... Thao... Người điem nhẹ chút đi...”

Diệp Tử Khuynh không để ý đến hãn, đưa hai căn ngón tay dút vào.

“A...” Tần Yến thoải mái mà than một tiếng, bên trong mũi nhục run rẩy, cảm giác được ngón tay Diệp Tử Khuynh nhiệt tình bò lên, đưa bào rồi thụt lại vừa co rút vừa mát xa. Khi dễ tuyến tiền liệt hãn, triệt để nhu lỏng, khuếch trương, bên trong liền co rút lợi hại hơn.

Diệp Tử Khuynh phi thường thích như vậy, đem mặt sau hãn sáp đến chảy nước rồi lại tái đi vào, Tần Yến phi thường bất mãn này khảo niệm sự nhẫn nại của hãn, hãn rên lên: “...Ân...Ân a...Đừng lỏng, nhanh lên...”

“Nóng này? Ân?” Ngón tay Diệp Tử Khuynh dùng lực móc lên một cái, “Lập tức liền giết chết người.” Hãn đột nhiên ôm lấy Tần Yến, để hãn nửa quỳ nửa ngồi trên người mình, đỡ tính khí mình, thuận thể chọc vào.

“Ngô ân...!” Tần Yến có chút bị dọa đến, ôm chặt y.

Diệp Tử Khuynh không nói nhảm nhiều, y giam cầm eo hãn bắt đầu hướng lên trên va chạm.

Này cơ thể tư thế chỉ cần Tần Yến động nhẹ liền có thể để Tần Yến đâm vào rất sâu, cực đại tính khí trơn tru ra vào, mỗi lần xâm nhập đều khiến hãn run rẩy, đỉnh hãn đến muốn quỳ đều quỳ không được.

Tần Yến cơ hồ chưa từng nhìn qua mặt Tần Yến lúc làm tình, lúc này rốt cục có cơ hội. Mặt tiểu Diệp Tử Khuynh có chút ngây ngô, nhưng bộ dáng động tình lại thập phần gợi cảm. Lúc này, hãn hơi hơi cau mày, tâm mắt sụp xuống, giống như có chuyện gì làm phiền hãn suy nghĩ.

Tần Yến đã muốn bị thao đến không nói nên lời, nhưng hãn vẫn nghĩ muốn dựa vào gần một chút, hôn chân mày y, nói cho y chuyện này cũng không khó như vậy, hãn sẽ đổi y hảo, vẫn sẽ luôn là như vậy.

Bất quá sau khi hãn vừa hôn khẽ trán Diệp Tử Khuynh, Diệp Tử Khuynh lại ngẩng đầu trừng mắt nhìn hãn, sau đó một tay chặn lấy cổ hãn rồi hôn lên.

Miệng lưỡi dây dưa ngay từ đầu nhiễm đậm ***, nhưng tiết tấu dần dần chậm lại, thậm chí có chút ôn nhu. Lúc này tay còn lại của Diệp Tử Khuynh cũng dần ôm lên lưng hãn.

Hôn môi, ôm nhau... Bọn họ tuy rằng có một thời gian bình lặng, nhưng thời khắc ôn nhu như vậy quả thật chưa từng trải qua. Tần Yến cảm giác đầu óc choáng váng, chỉ cần nghĩ đến Diệp Tử Khuynh ôm hãn tim liền phanh phanh đập, bộ vị mập hợp càng nóng... Hạ thể hãn trương đau cương cứng, đụng đụng cơ bụng Diệp Tử Khuynh, theo cao thấp đưa đưa mà lưu lại vệt nước *** mĩ. Hãn chưa bao giờ biết, chỉ là tâm dồi dào kích thích liền có thể khiến thân thể kích động như vậy.

Hãn nghĩ, đại khái đây là lần đầu tiên hãn gặp người có thể khiến hãn tâm động như vậy.

Diệp Tử Khuynh vừa thao hãn, vừa đem hãn chậm rãi thả vào sô pha, vị trí này hãn càng dễ dùng lực.

“...Cáp a... Ân, a a... ! Không được!” Tần suất càng nhanh hơn, Tần Yến liền nhịn không được rên rỉ ra tiếng, giữa cổ lộ ra đường cong tinh xảo, giấy dựa thờ dốc.

Lúc này Diệp Tử Khuynh không làm động tác thừa, một ngón cắn lên yết hầu hãn, một bên vì hãn thủ *** một bên nhanh chóng trừu sáp, khiến hai người nhanh chóng cao trào.

Sau khi bắn, Diệp Tử Khuynh ghé vào bên người Tần Yến không nhúc nhích, không yên lòng, vừa giống ngấn người vừa giống làm nũng, rất là khách thường. Tần Yến ngược lại là có chút không tự nhiên. Tiểu báo tử tạm thời thu hồi móng vuốt, nhưng hãn không biết là nên vuốt ve y như mèo nhỏ, hay là đợi y trở lại bình thường.

Hãn xấu hổ khụ một tiếng, đẩy đẩy Diệp Tử Khuynh: “Ta muốn đi WC...”

Kết quả Tần Yến vừa đứng ở trước bồn cầu cũng nó bồi dưỡng tình cảm, đằng sau liền bị người ôm lấy.

“...Ân? Làm sao?” hãn cảm giác Diệp Tử Khuynh thế nhưng có điem... Dính người?

Diệp Tử Khuynh không đáp lại, y trực ửng hấn trong chốc lát, sau đó ấn bả vai hấn khiến hấn hạ thấp eo, động tác cũng không thô bạo nhưng không cho hấn cự tuyệt.

Tiếp, Tần Yến tư thế này lại bị Diệp Tử Khuynh đâm vào.

“A a.... Dựa vào.....” Tần Yến hoàn toàn không có tâm lý chuẩn bị, rụt lại một cái, vừa muốn tiểu lui trở về.

Hấn sau huyết còn vừa mềm vừa ướt, chỉ cần xoay người một chút đều có thể dễ dàng xâm phạm. Nhưng Diệp Tử Khuynh vừa rồi rõ ràng đã bắn, hấn nhanh như vậy liền có thể cứng trở lại, Tần Yến trăm tư không thể giải...

“Ân... Khinh... Điểm nhẹ.” Vừa mới cao trào, thân thể còn thực mẫn cảm, Diệp Tử Khuynh lại không chút nào nương tay, cực đại đầu đỉnh để tại tuyệt tiền liệt ma sát, khiến Tần Yến bên hông thực mỗi, hạ phúc rất nhanh nóng lên.

Phát hiện hấn cương, Diệp Tử Khuynh thả hấn một bàn tay, sẵn sóc vì hấn thủ ***, vừa xóc lên hai cái, khiến Tần Yến vận vẹo đầu tranh: “Ngô...Đừng bính!... a a a.... Phóng, buông ra...” Trước sau giáp công lại bị cương chế khoái cảm phi thường cường liệt, khiến hấn cảm giác phía trước nóng đến chuẩn cháy.

“Thật sự... đừng lộng....A...Ân, ân a.... A a!!!” Tần Yến nắm cổ tay Diệp Tử Khuynh, ý đồ ngăn cản động tác trên tay hấn.

Diệp Tử Khuynh chẳng những không để ý đến hấn, còn cúi người cắn lỗ tai hấn, khiến hấn đau đến không thể trốn tránh, đồng thời hạ thân tăng mạnh lực làm hấn, tính khí thô dài ra ra vào vào lại xuyên lại cảm, cường độ va chạm mạnh cơ hồ làm hấn lắc theo không thể ngừng lại, chỉ có thể buông tay Diệp Tử Khuynh, hai tay chống nắp bồn cầu.

“Ô... Ân... Cáp a...” Không qua bao lâu, Tần Yến bị hấn làm cho hai chân nhũn ra, thân người không ngừng đâm lao về phía trước, xóc lên, *** thủy tích tại đỉnh tính khí, sau đó chảy rớt xuống bồn cầu: “Khinh...điểm nhẹ.” Hấn cầu xin nói.

Diệp Tử Khuynh đứng ở phía sau hấn, ấn bờ vai hấn, giống như dã thú không ngừng dùng mãnh thao hấn.

Tần Yến đầu óc trống rỗng, toàn thân giống như chỉ có bộ vị bệdiên cuồng thao nát kia là có cảm giác— cảm giác chết lặng làm hấn cảm nhận được khoái ýdiên cuồng.

Một lát sau hấn lại nhịn không được muốn bắn, nhưng hấn muốn bắn tinh nhưng đồng thời cũng cực muốn đi tiểu...

“...Uy! Buông ra...! Ân.....” Tần Yến muốn giãy dụa, nhưng một chút lực cũng không lấy lên được: “Ta...Ân a... Người trước.... đừng, đừng một chút được không...”

Diệp Tử Khuynh không có để ý hấn.

“...Chân, thực sự không được.... A a..., sướng muốn chết...ân... Cáp a... Không đúng... Diệp ... Diệp Tử Khuynh... Người buông ra.... Ân a, thực sự đây!” Hạ thể càng ngày càng trương đau khó chịu, khiến Tần Yến không thể không đánh gãy Diệp Tử Khuynh: “Ta... Ta muốn đi tiểu a!...”

Diệp Tử Khuynh cũng không có đáp ứng Tần Yến, hấn chỉ dừng một chút, sau đó lại bắt đầu thao lộng, còn thân thủ vỗ về chơi đùa tính khí Tần Yến.

“A a! Không được!..... A, buông ra.... Ngô, ta muốn....Nhịn không được... A a.” Bị buộc bắn như vậy, Tần Yến nhịn càng thêm vất vả.

“Kia... Cư như vậy... Tè ra quần...” Diệp Tử Khuynh thiếp đến bên tai hấn, thở gấp nói.

“Dựa vào, người như thế nào..... biến thái như vậy.... Không được.... A a.... Thả ra...” Tần Yến mặt ửng hồng, trên người cũng nổi lên hồng sắc. Hấn mặc dù ở trước mặt Diệp Tử Khuynh làm qua rất nhiều sự tình xấu hổ, như này một tia tôn nghiêm cuối cùng vẫn muốn giữ lại.

Diệp Tử Khuynh biết hấn sắp không được, bên trong hấn co rút càng ngày càng nhanh, nhưng y vẫn vô tình đem tràng bích hấn tháo mở ra: “Cứ như vậy tiểu đi.... Không có việc gì...” Y trấn an hôn hôn lỗ tai hấn.

“Không được.... Không được.... ân a...” Diệp Tử Khuynh biết rất rõ nhược điểm thân thể hấn, một lần lại một lần đánh vào tuyến tiền liệt, phía trước, tay y như có như không đùa bỡn đầu đỉnh làm hấn nổi điên. Tần Yến đầu ngón tay bởi vì nắm chặt nắp bồn cầu mà trắng bệch, lại vẫn không muốn thất thố.

“Tần Yến.” Lúc hấn thất thần, Diệp Tử Khuynh tựa vào bên tai hấn, đột nhiên nói: “Ta thích ngươi!”

Tần Yến nghe câu đó, như có phản xạ hạ eo động một cái: “.....A! Bắn.....Cáp a...! Bắn.....!” sau đó cả người co rút cao trào, nước tiểu cùng dịch thể đồng thời bắn ra.

Tiểu huyết hấn co rút lại, Diệp Tử Khuynh sáp sâu thêm vài cái, cũng bắn vào.

“Ồ.....” Cao trào quá mức cường liệt, lại thêm dịch thể nóng bỏng của Diệp Tử Khuynh phun vào tràng bích hấn, Tần Yến cả người run rẩy, tầm mắt mơ hồ, cả người nhuyền hấn xuống, nếu không có Diệp Tử Khuynh ôm, cơ hô muốn ngã xấp xuống.

END 34

35. Chương 35

CHƯƠNG 35

Sau đó, Tần Yến khó có được ngưng ngừng, cúi đầu lười cùng Diệp Tử Khuynh nói chuyện, đương nhiên cũng cùng lúc bởi vì hấn có điểm hư thoát.

Diệp Tử Khuynh cũng khó có được ôn nhu ôm hấn, giúp hấn thanh tẩy thân thể. Tần Yến ra một thân mồ hôi, nửa thân dưới còn dính các loại dịch...

Cuối cùng, đương lúc hai người im lặng ngâm mình ở bồn tắm lớn, thời điểm hấn tựa vào trước ngực Diệp Tử Khuynh, Tần Yến mới dần dần hồi phục lại tinh thần: “.....Thật sự là ta nghe qua.... Tối biến thái thông báo...”

“...Ân?”

“Ngươi vừa rồi a...! Có thổ lộ với ta đúng không?”

“.....Thiệt.....Là có a, thế nào...”

Tần Yến mỉm cười, đoán được người phía sau đầy biểu tình không được tự nhiên.

...Lại một lát sau đó...

“Kia... về sau có thể hay không đừng mang thù sự tình trước kia...”

“...Hừ, xem biểu hiện của ngươi!”

“Còn có..... ngươi cái kia học trưởng...”

“Đừng nói với ta về hấn, nghĩ đến liền ghê tởm.”

“...Ân? Ngươi thực chán ghét hấn?”

“Không sai biết lắm đi.”

“Hấn..... đã lừa gạt ngươi?”

“...Ân.”

“Lúc đó ngươi vẫn là cái kia... tiểu bằng hữu sao?”

“..Ân.”

“A,lại nói tiếp ngươi thời điểm đó thực đúng là kháái ~...”

“...Như thế nào, người so ra tương đối thích ta khi đó a, khi đó ta cũng không thể giống như bây giờ đờ người a.”

“Uy.... A, đúng rồi, cho nên..... Ngày hôm qua nói cùng hấn đi ra ngoài là muốn...để ta ghen sao?”

“.....”

Nghe được phía sau xấu hổ trầm mặc, Tần Yến trong lòng đã cảm thấy thích muốn lẩn qua lẩn lại. Nhưng nếu thực sự nói ra miệng, tuyệt đối sẽ bị người này mắng.

Trong làn nước ấm trước ngực Diệp Tử Khuynh thật thoải mái, Tần Yến mơ mơ màng màng, lại sáp ngủ, hấn dựa vào trên vai Diệp Tử Khuynh nhắm lại hai mắt.

“... Ân... về sau, người sẽ nấu cơm cho ta ăn sao?” thời điểm bản ngữ bán tỉnh, cuối cùng đôi khi cũng đi ra mấy vấn đề chỉ số thông minh có chút thấp.

“Tận lực đi...”

“sẽ không.... Không có việc gì vô cơ đánh ta đi...”

“Nguyên, nguyên bản ta cũng không có thực sự đánh a...”

“...Không được tự tiện làm sự, phải nghe ta nói đã...”

“...Biết.”

“Ta về sau, có thể gọi người tiểu Diệp tử không?”

“Không được!!!!!!”

“Có thể có đôi lúc...để ta thượng người không?”

“...Không được!!!!”

“...Nhỏ mọn...” Tần Yến nhếch môi, nhỏ giọng oán hận. Hấn nghĩ, hấn thích người này, mặt ngoài nhìn như sử sự thành thực, đối nhân bá đạo, tính cách không được tự nhiên, nhưng trong lòng y vốn chỉ là cái hài tử thôi.

“Uy, đừng ở trong nước ngủ a, mau tỉnh lại.”

Hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tren-doi-co-sau-viec-nen-lam-nhat>